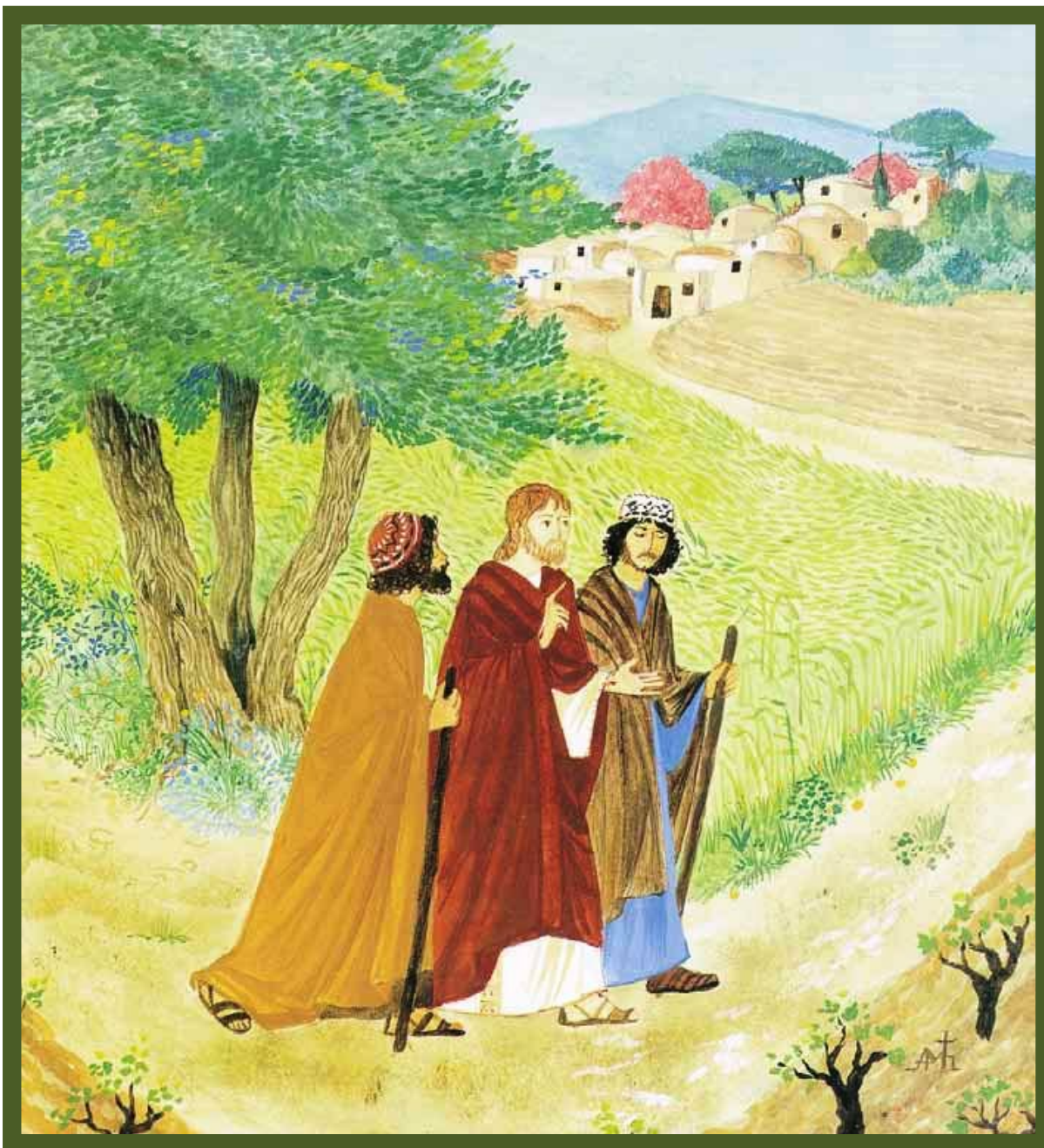

Manužu laime,
Mana išrinktieji.
JĒZUS

Léandre Lachance

3 tomas

Originalus pavadinimas:
« Pour le bonheur des Miens, Mes choisis – JÉSUS »

Viršelio iliustracija: Editions Médiaspaul, Paryžius.
Emauso mokiniai, guašas, Anne - Marie Hennequin.

© *La Fondation des choisis de Jésus*
PO Box 22019, Sherbrooke, QC, Canada J1E 4B4

<http://www.fcdj.org>

Visos teisės priklauso visoms šalims visomis kalbomis.

Šią knygą leidžiama kopijuoti ir platinti visokeriopais būdais tiek visą, tiek atskiras jos dalis, su vienintele sąlyga, kad tai bus daroma be komercinių tikslų.

„La Fondation des choisis de Jésus“ misija yra skatinti skleidimą, bandymą ir įgyvendinimą Meilės pranešimų, Viešpaties patikėtų Leandre Lachance.

Iš prancūzų, vokiečių ir italų kalbų vertė: Birutė Demkutė FMA.

Korektorius: Andrius Končius.

**PASTABA: vertimas laisvas, ir vietomis gali neatitikti tikslios originalo (prancūziškai) minties.
(p.s. norintys kažkuo padėti ar ko paklausti, prašom rašyti adresu: fcdj.lietuva@gmail.com)**

Kardinolo patvirtinimas latviškam trijų Leandre Lachance tomų vertimui:

Imprimatur

† Jānis Pujats, Rygos arkivyskupas metropolitas.

Ryga, 2006 m. vasario 16 d.

Popiežiaus Urbono VIII dekretui deramam paklusnumui ir pagarbai paliudyti, mes pareiškiame teikią šioje knygoje nupasakotiems faktams tik toki pasitikėjimą, kurio vertas kiekvienas žmogiškas liudijimas. Mes taip pat pareiškiame, kad čia atskleisti teiginiai jokių būdu neužbėga už akių mūsų Motinos Bažnyčios, kuriai autorius yra nuoširdžiai atsidavęs, mokymui.

Prologas

„Yra dvi ugnys, galinčios žmogų išgryninti: Meilės ugnis ir Skausmo ugnis. Dažnai abi veikia drauge, kad rezultatas būtų pasiektas greičiau ir geriau. Pagal tai, kaip viena ir kita priimamos, jos veikia greit ir veiksmingai.

Išgryninimą visada seka Džiūgavimas, nes jis tave priartina prie tavo Dievo ir Kūrėjo.“

(Nr. 14)

Padėkos žodis

Nežinau, kokiais žodžiais turėčiau Švč. Trejybei padėkoti už visa, kas yra vykę po 1996 metų lapkričio 7 dienos ryto; tai buvo diena, kai aš pasiryžau atsiliiepti į vidinę paskatą rašyti, nors išskyrus tik tris žodžius, *mano mylimas vaike*, niekas čia man nepriklauso. Svarbu pabrėžti, kad knygoje „*Manų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus*“, absoliučiai niekas nepriklauso Leandriui Lachance. Aš tik visokius paraginius, gautus per įkvėpimą, per kitus, ar per įvykius, priimdavau ir į juos atsakydavau.

Todėl negaliu sau priskirti nė mažiausio nuopelno, tik tiek, kad esu davęs savo „Taip“. Taigi tai yra ne mano veikalas, bet Viešpaties. Aš pats neturiu jokių galimybių tokį veikalą sukurti. Tik Viešpats man parūpino visko, kad galėčiau teisingai veikti; man nieko nereikėjo nei ieškoti, nei prašyti.

Aš noriu pareikšti pagarbą Jėzui ir Šventajai Dvasiai, paminėdamas, kas iki šiol yra įvykę, ir kas per tuos tris tomus bei per įvairius Viešpaties parinktus žmones yra padaryta. Talenta, kompetencija ir įvairiomis charizmomis buvo uoliai ir didžiadvasiškai mano silpnumui padedama, mano klaidos taisomos, arba papildoma tai, ko man stigo. Pats vienas aš joku būdu nebūčiau to darbo atlikęs.

AŠ DĖKOJU:

Savo žmonai Elžbietai, kuri savo buvimu, klausymu, supratimu, daugeliu maldu, patarimų ir kasdienine pagalba nuolat mane paremdavo.

Martai Roberge už rankraščių perrašinėjimą ir koregavimą.

T. Davide ir kunigui Guy Giroux už dvasinį palydėjimą.

André Couture'ui iš *Editions Saint-Raphael*.

Marceliui Laflamme už jo *Žinyną*.

Žiniasklaidai, ypač žurnalams:

Nouvel Informateur Catholique, Kanada

Maria heute und Stella Maris, Šveicarija.

Vertėjams:

Į vokiečių kalbą: Ses. Dominica Frericks

Į italų kalbą Lia De Cillia

Į anglų kalbą Ses. Florestine Audette

Į portugalų kalbą Dr. Armindo Neves da Silva

MEILĖS BENDRUOMENĖS

Daugelyje rajonų susikūrė mažos Meilės Bendruomenės. Girdžiu nemaža gerų atsiliepimų apie jas. Nežinau nei jų skaičiaus, nei sudėties. Nemanau, kad turėčiau kokiu nors būdu jas kontroliuoti. Aš tik atsakau į kai kuriuos klausimus ir pakvietimus, jeigu galiu. Aš visiškai pasitikiu Viešpačiu: tiek dėl tų bendruomenių susikūrimo, tiek dėl jų augimo, ir pasitikiu Jo pagalba, kai reikia įveikti sunkius perėjimo etapus. Antrajame tome tas klausimas yra gerai dokumentuotas.

PRANEŠIMAI

Nemanau, kad mano liudijimai straipsnių arba pranešimų forma galėtų būti reikalingi širdims paliesti. Viešpats gali tiesiogiai arba daugeliu savo turimų priemonių puikiausiai veikti širdyse. Jeigu jis nori, kad mes jam patarnautume, daro tai iš meilės mums. Aš tik išklausau klausimą ir stengiuos suprasti, ar tikrai Jis nori, kad aš eičiau liudyti. Aš šlovinu Dievą už visus tuos žmones, kurie darbuojasi ir didžiadvasiškai į savo vidinį įkvėpimą atsiliepdami, organizuoja susitikimus Kvebeke. New-Brunswicke ir kitur.

SANTRAUKA

Ar kas nors, būdamas geros valios bei pakankamai informuotas, ir žinodamas apie visus mano gaunamus liudijimus, galėtų abejoti, kad Dievas veikia mumyse ir per mus? Tačiau, mano manymu, nepaprasčiausia yra tai, jog Dievas nelaukia, kol mes pasidarysime tobuli, kad Jis galėtų pradėti veikti; iš mūsų Jis reikalauja tikrai mūsų „Taip“! Tad kodėl mes delsiame, kodėl abejojame? Perduokime Jam tą savo delsimą, tą abejojimą. Jis gali juos perkeisti. Amen. Alleluja.

*Léandre Lachance
Sherbrooke, Qc. Kanada*

LEIDĖJO PASTABA

Kokia malonė ir kokia laimė drauge su Leandru Lachance dirbti, leidžiant trečiąjį tomą! Kurie jį pažįsta, gali paliudyti, jog nurodymus, esančius jo raštuose, pirmiausia jis pats vykdo. Būdamas verslininku, Leandras išsiugdė praktinį, veiksmingą, disciplinuotą ir jautrų elgesį, naudingą klientams ir bendruomenei. Dvasingumas, kurį jis mums šiose knygose pristato, yra tos jo gyvenimo mokyklos paveiktas. Skaitydami šias knygas, pasiduokime tam dvasiniam auklėjimui, kuris perkeičia. Tie dvasiniai pokalbiai byloja apie didelę draugystę su Viešpačiu ir norą imtis darbo.

Tai koks gi yra tas dvasingumas? Trumpai galima pasakyti: „*Taip*“ *Tėvui dvasingumas*. Tai pasitikinčiojo atsidavimas, kuris Tėvui leidžia mus vesti mažybės ir Meilės keliu. Čia galima pažinti šventosios Teresėlės kelelį, kuris Bažnyčioje yra gerai žinomas.

Biblijoje yra daug tokio „*Taip*“ dvasingumo pavyzdžių. Be abejo pats šviesiausias pavyzdys yra džiugus Marijos „*Fiat*“, pakeitęs istoriją ir prisidėjęs prie žmonijos išgelbėjimo. Pas Leandrą randame tą patį dvasingumą, aiškiau ir tiksliau išdėstyta, raginantį vykdyti planą, kurį Dievas yra kiekvienam numatęs.

Tas dvasingumas yra toks gausus ir neišsemiamas, kad jį medituodami ir paversdami praktika, niekada neprieisime pabaigos. Jis leidžia nujauti, kad ir kiti žmonės bus įkvėpti jam skatinti. Kaip tik dabar, pasirodant trečiajam tomui, mes išleidžiame vertingą pedagoginį Leidinį, tarnaujantį palydėjimui ir įgyvendinimui, antrašte: *Naujoji visuomenė meilės mokykloje*. Autorius Marcel Laflamme, Pailiustravimui mes pateikiame kelias jo ištraukas šio tomo pabaigoje.

Psalmistas sako: *Ištikima meilė ir tiesa susitiks*. Šio veikalo pirmajame tome yra pasakyta: „*Meilė ir tiesa yra neatskiriamai sujungtos*.“ Ar jos abi yra tame pačiame vertybių laipsnyje, ar kuri nors viena gali būti už kitą aukštesnė? Ta tema jau buvo daug diskusijų, nors visi jų dalyviai norėjo būti ištikimi Bažnyčiai ir jos Steigėjui. Dabartinis filosofas taip į tai atsako: *Širdis yra karalius, o protas – jo ministras*. Šventasis Paulius eina dar toliau, sakydamas, kad be Meilės mes esame niekas. (1 Kor 13, 1-4).

Pirmenybė tenka Širdies kalbai ir artimo meilei. Toji kalba mums pateikiama visuose trijuose tomuose. Ji yra kaip vaiko kalba su savo tėvu ar motina. Toji pozicija atitinka Evangelijas ir Bažnyčios mokymą, išskirtinai pavaldų jos Mokymo tarnystės jurisdikcijai. Šio tomo 128 puslapio svarstyme randame originalų tos įtampos arba konfliktų sprendimą, kuris įvairių pakraipų krikščionims padeda surasti vienybę, ir kuris yra kitapus arba virš paviršutiniško požiūrio į dalykus.

André Couture
Editions Saint-Raphael

PRATARMĖ

Išėjus pirmam „*Manų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus*“ tomui, aš neabejojau, kad išeis ir antras tomas. Šiandien galiu jums pristatyti ir trečią tomą su pranešimais Leandru Lachance. Tikiu, kad verta ir šiuos paskutinius pranešimus paviešinti – jie padės mums toliau keliauti.

Tų pranešimų skaitymas ir jų priėmimas daro širdyse stebuklus. Daugelis liudija, kad Dievas veikia tiek jaunos, tiek vyresnius, tiek aktyviai gyvenime dalyvaujančius žmones. Leandru duodami pranešimai neturi apokaliptinių vizijų bruožų, tai yra kvietimas ugdyti širdies laikyseną: tarti Dievui „Taip“, tiesų ir patvarų TAIP.

Intensyviai aiškindamasis tuos pranešimus, suvokiau tam tikrą vystymąsi: Pirmasis tomas didelę reikšmę skiria **asmens auklėjimui**, siekiant ištikimai vykdyti Tėvo Valią.

Antras tomas rodo, kad tuose, kurie nueina „taip“ Dievui keliu, vyksta **svarbūs perkeitimai** – ir tie perkeitimai persiduoda ir pasauliui. Tame tome pristatomos Meilės ir Pasidalijimo bendruomenės, kurių nariai tą išipareigojimą praktikuoja savo gyvenamoje aplinkoje. Taip Naujoji Bažnyčia, ištikimai atsidavusi Šventajam Tėvui, prisideda prie atsiradimo Naujojo Pasaulio, kurio mums visiems taip labai reikia. Tai nėra paralelinė Bažnyčia, bet ta pati, tik apaštališkesnė, šventesnė Bažnyčia.

Trečias tomas liudija, kad Dievas yra **ištikimas savo pažadams**. Nuo pat žmogaus sukūrimo, Dievas jam nuolat kalba, kaip labai Jis trokšta sandoroje su juo gyventi, bet žmogus vis iš naujo jam būna neištikimas. Paskutiniai pranešimai kalba apie žmogaus sugrįžimą prie savo Dievo.

Tie tekstai padės jums geriau savo tikėjimu gyventi, tvirtai išsaugoti viltį ir meilę išugdyti. Mes žengiame į Naująjį Laiką, o Dievas jau neregimai veikia. *Kas regima, yra tik maža dalis to, kas vyksta neregimai* (Plg. 2000 gruodžio 2 pranešimą). Teateina Dievo Karalystė ir teįvyksta Jo Valia – kaip danguje, taip ir žemėje. Aš laiminu jus!

*Guy Giroux, Kunigas,
Ham-Nord, Qc.*

SKAITYTOJŲ LIUDIJIMAI

„Leiskite man išreikšti savo gilią ir nuoširdžią padėką už tą dovaną, kurią galima kiekvienam į rankas paduoti, kuri padeda įsigilinti į Evangeliją ir labiau priartėti prie Jėzaus visiems, tiek pradedantiems Jo link eiti, tiek jau gerokai tuo keliu pažengusiems. Kas leidžiasi Dievo Žodžio įkvėpiamas, kad būtų mokomas ir ko išmokęs, vykdo, tas niekada neklysta... Ir tai yra visada aktualu.

Aš sveikinu Jus, kad Jūs didžiąją Jėzaus žinią padarote visiems prieinama; Jūs atveriate mums savo širdies mintis; širdies, kuri semiasi peno iš paties šaltinio, ir tokiu paprastu būdu, kad juo lengvai galima naudotis kasdienybėje. Aš noriu Jus paskatinti įkvėpimus, kylančius iš Jūsų gyvenimo, ir toliau užrašinėti, ir kartu Šventuoju Raštu vadovautis. Tokiu būdu Jūs galite palaikyti gyvą kontaktą su Dievu, kuris mus išsirinko.

Aš pažadu Jums savo maldas, draugystę ir dėkingumą už Jūsų didžiadvasišką pasidalijimą!“

*Mons. François Lapierre, p.m.e.
St. Hyacinthe, Qc. Diecezijos Vyskupas.*

„Meilė žvelgia į jus, žvelgia ir į mus; Meilė myli jus, ir myli mus; mes tampame Meile... Tai buvo sakinyš-raktas, kuris mano širdį, būtį, mano sielą, 1999 metų rugsėjį, man perskaičius kelis knygos fragmentus, pervėrė kaip auksinė strėlė. 2000 metais aš vėl ėmiau skaityti tą knygą. Tie betarpiški pranešimai pakeitė mano gyvenimą, mano būties pagrindą. Jau prieš keturiolika metų pradėjau skaityti knygas apie dvasingumą, bet šio tomo pranešimų, kuriuos Jėzus perduoda žmogui, tokiam, kaip aš ar tu, dimensija yra visai kita. Ši knyga yra stebinančiai paprasta, jos kalba skaidri, dvasingumas nepaprastai gilus. Juo labiau įsigilini į Jėzaus mokymą, juo labiau tavo širdis darosi supratingesnė, ir tu vis labiau trokšti to gyvo vandens iš gailėstingosios Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios Meilės Šaltinio.

Mane ta knyga moko giliausios vilties, giliausio tikėjimo ir visos savo būties atsidavimo, kad galėčiau pulti į mylinčio Tėvo rankas. Pirmiausia reikia tarti „Taip, ir dar Taip“ ... iki skausmo, iki „Taip“ baimėje, abejonėje, netikrume, iki to „Taip“, kuris kartu reiškia ir „Ne“. Tai yra Meilės paslaptis, mūsų vargo, mūsų niekybės, silpnumo, ir skurdo – drauge su mūsų sielos nusižeminimu - paslaptis. Besąlygiškas, neatšaukiamas, visa apimantis „Taip“, duodamas laisvai, su meile, su ašaromis sunkiais momentais ir kančioje, vidiniu šauksmu vis atnaujinamas, kad atviro dangaus pagalbą laimėtum... Dievas, Jėzus, kalbėdamas Leandrui, kalba tiesiogiai ir man. Jis ne kartą yra mane išgelbėjęs ir iš gelmių, kuriose buvau, iškėlęs.“

A.M.M.P., Quebec, Qc

(liudijimai tęsiami knygos pabaigoje)

1. – Dabar įžengiame į trečiąjį etapą – Pažado išpildymą.

„Mano mažutėli, dabar mes įžengiame į trečiąjį, Pažado išpildymo, etapą. Tu vis daugiau rašysi apie tai, ko būsi liudininkas, kai Dievas veiks tavyje, tavo aplinkoje ir per tave. Tie užrašai skaitytojui tikrai patvirtins, kad tai **veikiantis Dievas**. Pirmieji du tomai buvo skirti būsimam ugdymui ir perkeitimui.

Žmogus, davęs Viešpačiui totalinį, besąlygišką ir neatšaukiamą „taip“ ir pirmųjų tomų turinių pamokytas, pamatys, kad jame vykstantis perkeitimas vyks tuo sparčiau, kuo dažniau jis tas knygas skaitys ir jų turinius apmąstys; kuo daugiau jis melsis ir dažniau su Viešpačiu glaudžiai bendraus, tuo labiau pats bus perkeistas ir tvirčiau žinos, jog Viešpats jį myli. Jis galės net didelių vargų ir negandų metu džiūgauti savo širdyje.

Tas širdžių perkeitimas, kuris dabar vyksta, turi vykti pasauliniu lygmeniu. Išaus Naujoji Bažnyčia, kuria remsis Naujoji Visuomenė.

Palaiminti esate jūs, **Dievo veikimo** liudininkai, nebijantys pasaulį supažindinti su Jo veikla. Kuo labiau bus Jo veikla pažįstama, tuo daugiau žmonių duos savo „taip“, tuo daugiau žmonių bus perkeisti ir tuo daugiau bus žemėje vietos Dievo veikimui.

Meilė, kurią jūs į savo širdis priimate, yra daug daugiau nei paprasta žmogiška meilė; tai dieviškoji Meilė.

Taip, Aš myliu jus dieviškai. Aš myliu tave.“

Balandžio 10 d., 2 val. 25 min.

2. – Dievas nemeluoja: ką Jis sako, tą ir padaro.

Viename Šv. Pauliaus laiške Titui (1,2) pasakyta: „su viltimi pasiekti amžinąjį gyvenimą – kurią tiesakalbis Dievas pažadėjo prieš amžinuosius laikus“. Taigi, ką Jis sako, tai ir padaro.

Prisiminęs šiuos Dievo žodžius, aš dar kartą perskaičiau abu „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“ tomus ir šiandien patvirtinu, kad Jis tikrai įvykdė, ką aš, Jam įkvepiant, tikėdamas užrašiau, visai nežinodamas, kokios bus to pasekmės. Čia galiu pateikti kelis pavyzdžius iš pirmojo tomo:

-Nr. 1: „Norėčiau, kad tu visada šalia savęs turėtum sąsiuvinį ir galėtum užrašyti, ko tave mokysiu, nes tu man reikalingas“ Tada aš nežinojau, ar turėsiu būti įkvepiamas, ar ne. Šiandien jau beveik baigiu savo šeštąjį sąsiuvinį. Jis pasakė, ir padarė.

-Nr. 4: „Tu ganysi mano aveles, kurios yra nutolusios nuo Manęs ir nori įeiti į Mano avide. Aš pasinaudosiu tavo širdimi, kad jos pasijustų mylimos ir suprantamos“ Aš neturėjau jokio supratimo, kaip tai galės įvykti. Dabar gaunu daug liudijimų, kurie patvirtina šiuos žodžius.

-Nr. 9: „Aš tave pasišaukiau į Savo armiją, kuri eis kitų širdžių užkariauti“. Aš palieku jums patiems spręsti, ar šie ir kiti žodžiai tikrai virto tikrove – išskyrus tai, kas liečia mano paties asmenį.

-Nr. 10: Aš mokysiu tave visko, ką tu turi žinoti, kad būtum Mano Apaštalu“

-Nr. 12: „Tu stebėsis visu tuo, ką Aš darysiu tavo akyse“.

-Nr. 20: „Juo daugiau šlovinsi, juo labiau būsi mūsų veikimo ir Mūsų Meilės liudytojas. Tai žadins tavyje kitus šlovinimus, kitus vis gražesnius žavesio motyvus“.

-Nr. 21.

-Nr. 36.

-Nr. 39: kaskart, kai jums rašau, jaučiu savyje saugumą. Vėl atrandu savyje ramybę.

-Nr. 40. Iki šios dienos Viešpats vis nustebina.

-Nr. 41.

-Nr. 45.

-Nr. 52. *Tai pasitvirtina kitomis savaitėmis.*
-Nr. 68.
-Nr. 82.
-Nr. 83. *Pažadas įvykdytas kitomis savaitėmis.*
-Nr. 92.
-Nr. 106.
-Nr. 114.
Ir t.t.

Balandžio 19 d., 5 val. 40 min.

3. – Kiekvienas sielvartas, sujungtas su Mano sielvartais, turi didelę vertę ir prisideda prie žemės išgryninimo.

Viešpatie Jėzau, aš atnešu Tau savo sielvartą, apie kurį Tu žinai. Aš vieniju jį su Tavo sielvartais Kančios metu. Neleisk, kad žmonės, kurie buvo labai geri įrankiai Tavo rankose, imtų elgtis prieš Tavo valią.

Kada aš pats klystu, atverk mano akis, ausis ir širdį, kad galėčiau pasitaisyti ir būčiau toks, kokio manęs nori Tėvas, kad vykdyčiau Jo valią.

Dėkoju, kad mano maldos klausai ir ją išklausai. Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, kiekviena kančia, sujungta su Manąja, visada turi didelę vertę. Ji prisideda prie žemės ištyrinimo, kuris dabar vyksta. Kad kentėjimai duotų visus savo vaisius, jie turi būti priimti, iškentėtu ir sujungti su Mano kentėjimais.

Norėdamas žinoti, kaip tu turi elgtis vargūi spaudžiant, turi tik stebėti Mano elgesį. Ar Aš jį atstumdavau? Stengdavausi jį sumažinti? Stengiausi kitų elgesį keisti?

Atsakymas į tokius klausimus toks: ne. Aš juos priimdavau ir visa savo esybe iškentėdavau, kad savo pasiuntinybę gerai atlikčiau.

Toks pavyzdys turi tave įkvėpti ir tavo pasiuntinybę taip pat gerai atlikti.

Būk visiškai mažas, kuris leidžiasi vedamas, kad įžengtų į Naująjį Pasaulį.

Myliu tave dieviškai.“

Hull, balandžio 29 d., 4 val. 50 min.

4. - Savo ištvėringu buvimu Mano Artumoje, tu esi balzamas mano sužeistai Širdžiai.

(Atsakymas trečiam asmeniui)

„C., mažasis, retas ir brangus Perle, Tu dieną naktį būni balzamas Mano sužeistai Širdžiai. Kad tu žinotum, ką Tėvas per tave padaro! Kaip daug sielų Jis per tave pasiekia! Kad tu žinotum, nuo kokios daugybės vargū žemė nūnai yra apsaugoma tavo ištvėringo buvimu Mano šventoje Artumoje dėka!

Tėvas Mane prašo padėkoti tau už tavo „Taip“. Aš klaupiuosi prieš Tave, glaudžiu tavo širdį prie Savo Širdies ir padarau ją panašią į Mano Širdį. Dabar Mano Kraujas teka tavo gyslomis, ir tu esi kitas Kristus, gyvenantis žemėje.

Tau jau nebereikia klausti, kuo tu turi būti ir ką daryti, nes tu esi tuo ir darai tai, ko Tėvas šiuo metu iš tavęs nori.

Palaimintas esi, taip didžiadvasiškai atsiliepęs į pasaulimą ir pasirengęs tapti tuo, kuo dabar esi. Tu taip daug nuveiki pasaulyje, nors tau kartais atrodo visai kitaip.

Šlovink Tėvą už tai, ką Jis tavyje, aplink tave ir per tave nuveikia.

Mano Širdis liepsnoja Meile tam mažam, retam ir brangiam perlui, kuriuo tu esi.

Tu esi įsikūnijusi Meilė. Aš myliu tave dieviškai.“

5. – Kodėl tu nesiryžti leisti Man tave perkeisti?

(Atsakymas į vieną klausimą)

Viešpatie Jėzau, aš perduodu Tau J. klausimą. Klausau Tave ir dėkoju, kad girdi mano klausimą ir jį išklausai.

Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, Aš su džiaugsmu atsakau į tavo klausimą. Norėčiau J. pasakyti:

J., Aš dar prieš tavo prasidėjimą pasirinkau tave savo sužadėtine, kad galėtume gyventi glaudžioje draugystėje – tu Manyje, Aš tavyje. Kodėl nesiryžti leisti Man tave perkeisti? Tau nereikia nieko bijoti, Aš juk esu Meilės Dievas!

Aš noriu tau duoti, kas tau yra geriausia. Prašyk Mane nutraukti visus ryšius, kurie tave riša prie pasaulio dalykų, prie tavo nuomonės, prie tavo būdo vertinti įvykius ir juos išgyventi. Tau paprašius, Aš imsiu veikti!

Tu pamatysi didelius pakeitimus. Nors ir užsiimdama savo reikalais, tu pastebėsi Mano Buvimą tavyje. Aš norėčiau tavyje pasidaryti sau būstą, Aš degu Meilę tau! Tau reikia tik savo rankas ištiesti, kad ją priimtum. Aš esu čia, tavyje.

Kodėl tu ieškai manęs kitur? Vis labiau atrask Mano Buvimą tavyje - tada tu atrasi viską.

Nesistenk pasidaryti tobula, tai Mano darbas. Priimk Meilę, kurią Aš šią akimirką įlieju į tave. Myliu tave tokią, kokia esi.

Myliu tave dieviškai.“

Gegužės 12 d.

6. – Per tavo „taip“, kuriuos tu man reguliariai dovanoji, Aš pasiekiu daug sielų visame pasaulyje.

(Atsakymas į vieną laišką)

Broliai S., aš noriu Jums ir Viešpačiui padėkoti už Jūsų kovo 29 dienos laišką.

Tie keli žodžiai leidžia pajusti laisvai per jus srovenančią Jėzaus Meilę. Nors Jūsų nepažįstu, bet esu tikras, kad esate labai šventas vyras. Tegu Jėzus tomis keliomis eilutėmis išreiškia Jums savo Meilę.

„Mano Širdies S., kad tu žinotum, kokį džiaugsmą tu Man parengi kiekvienu savo širdies dūžiu! Tu esi balzamas Mano sužeistai Širdžiai. Tavo buvimas verčia Mane kryžtauti iš džiaugsmo. Tu Man labai reikalingas. Per tavo „taip“, kurį tu Man reguliariai dovanoji, Aš pasiekiu daug sielų visame pasaulyje. Tu Man, tavo Dievui, esi labai brangus.

Mūsų bičiulystė darosi vis glaudesnė. Tu jau esi Naujojoje Bažnyčioje, kuri yra visa graži, visa tyra ir gali Mane mano didžiajame Sugrįžime priimti.

Mano Širdis dega Meile tau. Tu priklausai Man. Aš priklausau tau.

Aš myliu tave dieviškai.“

Pastaba: „Aš prašau jus kasdien pasimelsti už „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“ skaitytojus ir už mane. Ačiū!

Gegužės 13 d.

7. – Saugumą, kurį tau gal duoti pasaulis, tu atskiri nuo Mano Artumo duodamo saugumo.

(Atsakymas į laišką)

Sesuo Y., aš pateikiu jūsų klausimą Viešpačiui. Tik noriu Jam paklusti, kad Jis duotų atsakymą, kai Jam patiks.

„Y., mano mylima sužadėtine, jei tu ateitum arčiau prie Mano Širdies, rastum saugumą, kurio ieškai. Išoriniuose dalykuose tu jo nerasi.

Aš esu čia, tavyje, lydžiu tave dieną naktį; tau nereikia nieko bijoti nes Aš nuolat esu šalia tavęs, nesvarbu, kur tu esi ir ką veiki, Aš esu ištikimas Sužadėtinis.

Tu tarei „Taip“ Mano Tėvo, tavo Tėvo, Mūsų Tėvo Valiai kad Jam tarnautum, kur Jis nori, kada nori ir kam nori.

Kai tu paklausei, ko Jis dėl tavęs nori, tu supratai atsakymą. Dabar tu suvoki, kad esama ir rizikos. Taip, visada esama rizikos; visada yra rizika vykdant Tėvo Valią... Pažiūrėk, kiek Aš turėjau rizikuoti, kad įvykdyčiau Jo Valią. Būtent čia tu gali laisvai rinktis: arba saugumą, kurį gali duoti pasaulis, arba Mano Buvimo tavyje ir su tavim saugumą.

Tu pati turi į tai atsakyti. Aš niekada nenustosiu tave mylėjęs. Mano Širdis dega Meile tau. Man reikia tavęs. Aš noriu tave gausiai apdovanoti ir padovanoti saugumą, kurio tu ieškai. Aš myliu tave dieviškai.“

Sherbrooke, gegužės 14 d.

8. – Niekada nieiškok Manęs savo galva ir protu; Aš esu tavo širdyje.

(Atsakymas į laišką)

Sveika, G.! Kai vidiniai su tavimi susisiekiu, kad perduočiau tavo klausimą Viešpačiui, dabar aš atidžiai klausausi ir esu pasirengęs būti tavo mažuoju pasiuntiniu.

„Mano mažoji G., atėk arčiau prie Manęs, savo Dievo. Nieiškok Manęs savo galvoje ir prote, Aš esu tavo širdyje. Eik tais „Dviem keliais“, apie kuriuos kalbėjau pirmojo tomo 114 nr. – ir tu Mane surasi.¹

G., mažasis, brangus Perle, tu esi viena mano naujųjų gėlių. Tu esi nuostabiai graži. Kad tu žinotum, kai Aš tave myliu! Jei tu matytum, kaip Mano Širdis liepsnoja Meile tau, tu kaip mažas vaikas atbėgtum ir tokia, kokia esi, pultum į Mano glėbį.

Nieko nekeisdama, ar keisti nenorėdama, ateitum su visu savo skurdu, džiaugsmais, vargais ir – kaip tu sakai – suvaržymais, ir Aš visa tai pateikčiau Tėvo Gailestingumui, o tavo širdis būtų visai arti Manosios. Tada tu paklaustum, pati save pastebėtum, savo žvilgsnį į Jį atkreiptum ... ir Jo Meilę, Gailestingumą, Džiaugsmą, Ramybę kontempliuotum, žinodama, kad niekada nebūtum jų verta ir negalėtum jų užsitaruoti. Vis dėlto tai priimtum, nes Jis dėl savo Meilės plano taip nori.

Dar skaitydama nuolat dėkok Tėvui už Meilę, kurios Jis į tavo širdį įlieja, nors tu to ir nejauti. Pirmiausia svarbu tikėti; regėjimas ir jausmas atsiras vėliau. Tu savo širdimi jausi, kad Aš tave tiek myliu, kiek tu Mano Meile tau tiki. Aš tau tai pažadu. Kai tu Mano Meilės paragausi, pavirsi Mano Meilės liudytoja.

Leisk Man įsižiūrėti į tą brangų perlą, kuris toje naujoje gėlelėje, tavyje, slypi, ir kuriuo mes galime žavėtis, kai jos žiedlapiai atsiveria Mano Meilei priimti. Daugiau nebevaizduok didelės, sutik būti maža; tada tu vis daugiau būsi apdovanojama.

Palaiminta esi, kad leidi Man tavo širdies žiedlapius praskleisti, kad mes galėtume žavėtis perlu, kuris slepiasi tame gražiame žiede, tavyje.

Mano širdis liepsnoja Meile tau. Taip, G., klausyk, ką Aš švelniai tavo širdyje šnabždu: Aš myliu tave, Aš myliu tave, Aš, tavo Kūrėjas, myliu tave.

Aš myliu tave švelniai. Aš myliu tave dieviškai.“

Pastaba. Aš taip tvirtai esu įsitikinęs, kad tu Jėzaus Meilę savo širdyje pajusi, jog drįstu paprašyti, kad tu man tai raštu paliudytum.

Broliaiškai Jėzuje, L.L. (žr. liudijimus knygos gale, pasirašo G.T., Vald'Or)

¹ Aš tau rodau du kelius, kur tu tikrai gali Mane surasti: tai Meilės ir mažumo keliai.

9. – Kaip Mano Širdies princesė, tu esi tarpininkė tarp karališkos Tėvo Didenybės ir Jo tautos.

(Žinia trečiam asmeniui)

„Mane, jūsų Motiną Mariją, Tėvas įgaliojo kalbėti E. širdžiai. Aš atkreipiu savo ausį į Tėvą, kad tai, ką Jis nori perduoti E., išreikščiau žodžiais.

E., Tėvas pagal savo Meilės planą suteikė man titulą „Karalienė“. Tau Jis nori duoti titulą „Princesė“... ir ne tik princesė, bet „Jo Širdies Princesė“. Tai titulas kurį, Jis nedaugeliui skiria.

Ar nori, kad tau pasakyčiau, kodėl Jis tau tokį gražų titulą davė? Jis nori, kad tu suprastum, kokią reikšmę tu turi Jo Tėviškose akyse.

Pažiūrėk, kokį vaidmenį karalystėje turi princesė: būti tarpininkė tarp Karaliaus ir jo tautos. Ir tu kaip tik esi čia - tarp karališkos Tėvo Didenybės ir Jo tautos.

Dėl tavo didžiojo „Taip“ ir daugybės mažųjų „taip“, Tėvas paskyrė tave būti tarpininke, kad galėtum savo tautą visur pasaulyje neregimai užklupti ir jai Taiką, Džiaugsmą ir Meilę nunešti. Kad tu žinotum, kaip daug žmonių tau tarpininkaujant buvo aplankyta, suprastum, kad Tėvo Karalystėje esi pati svarbiausia princesė.

Tau nėra ko bijoti, nes toje didelėje neregimoje misijoje, kurią Tėvas tau pavedė, nesi viena. Jėzus nuolat yra šalia tavęs. Ir aš, tavo Motina ir Karalienė, esu prie tavęs, ir mus lydi daugybė Angelų bei Dangaus ir žemės Šventųjų. Kai varguoliai tave sutinka, jie pamato mūsų Tėvo Karalystės gražumą.

Mažoji princese, savo vidiniu gražumu tu esi Jėzaus, Meilės Karaliaus, pasididžiavimas, Tėvo ir mano pasididžiavimas. Mano Motiniškas uždavinys yra tave saugoti, kad tu nuolat liktum maža. Mažumas sudaro Mūsų Tėvo Karališkumo vertybę.

Šiandien Danguje yra šventė, kuria mes norime išreikšti savo meilę mažajai Tėvo Širdies Princesei. Taip, E., Tėvo Širdies Princese, tu esi dieviškai mylima.

Tavo Motina, kuri tave myli ir tavimi didžiuojasi.“

Tavo Motina Marija

Sherbrooke, gegužės 30 d., 3 val. 00 min.

10. – Tik tie, kurie yra Danguje, gali matyti perkeitimo, kuris šiandien žemėje vyksta, mastą.

„Mano mažutėli, Dievo Meilės Visagalybė dabar veikia.

Tik tie, kurie yra danguje, gali matyti perkeitimo, kuris šiuo metu vyksta, mastą.

Jūs, kurie dabar žemėje gyvenate, negalite dabartinio perkeitimo nei matyti, nei nujausti, nes jo mastas yra nemažas ir jo jėga nepaprasta.

Tu stebiesi, matydamas Dievo veikimą. Nors tu tuo atžvilgiu esi ypatingai privilegijuotas, bet tai, ką matai ir girdi, yra tik menka dalelė to, kas dabar žemėje vyksta.

Nors jūs ir visos tikrovės nesuvokiate, turite Tėvui už tą didįjį perkeitimą dėkoti. Tuo jūs vienijatės su Dangaus ir žemės Šventaisiais, vienijatės su Angelais ir darotės vis labiau į juos panašūs.

Juo labiau jūs teksite Tėvui garbę, juo labiau būsite perkeičiami, ir juo greičiau vyks visos žemės perkeitimas.

Palaiminti esate jūs! Taip jūs tampate Meile.

Jūs esate dieviškai mylimi. Aš myliu jus dieviškai.“

Birželio 7 d., 4 val. 30 min.

11. – Ar esi pasirengęs atsisakyti savo gerovės, savo patogumų, kad vykdytum Mano valią?

„G., mažasis Mano Širdies žiedeli, noriu kalbėti tavo širdžiai. Mano akyse tu esi labai brangus. Aš imu tave, kad būdamas mažu įrankiu man patarnautum, o Aš tau išreikščiau savo Meilę, nes noriu su tavimi sudaryti naują sandorą.

Ta naujoji sandora turi tave perkelti į kitą krantą: į pilnutinės Meilės krantą, kur nėra jokios neapykantos, jokio suskilimo, jokių nesutarimų, tik viešpatauja didelė ramybė, kurios tu ilgiesi nuo pat savo prasidėjimo.

G., ar tu esi pasirengęs savo totalinį, besąlygišką „taip“ Man padovanoti? Ar esi pasirengęs atsisakyti savo gerovės, savo patogumų, kad vykdytum Mano Valią? Tu Man reikalingas. Tu esi Man vertingas. Aš noriu tau save padovanoti, bet pirmiau tu turi Man save padovanoti, vėl man pirmąją vietą savo gyvenimą paskirti. Tu pamatysi, kad aš naująją sandorą su tavimi sudarysiu trimis etapais. Pirmas yra visiškai savęs išsižadėjimas, kad visiškai priklausytum Man; antras yra gilios mudviejų draugystės etapas, trečias bus Meilės pilnatvės etapas.

G., mažasis Mano Širdies žiedeli, leisk Man tau pasakyti, kad Mano Širdis dega Meile tau.

Aš myliu tave švelniai ir be ribų. Dar daugiau: Aš myliu tave dieviškai.“

Birželio 8 d.

12. – Šie raštai dvelkia Viešpaties dvasia.

(Skaitytojų patvirtinimas ir liudijimai)

Pereitą šeštadienį, birželio 3 dieną, Elžbieta ir Aš sutikome vieną kunigą, kuris patvirtino, kad tie raštai ateina iš Viešpaties ir kad jie dvelkia Viešpaties dvasia. Prieš mums išsiskiriant, jis mums Bažnyčios vardu širdingai padėkojo už mūsų vykdomą pasiuntinybę.

Po to sutikome dar du kunigus, patvirtinusius, ką anas kunigas buvo pasakęs.

Sekmadienį, birželio 4 dieną Shawinigane buvo 125-150 klausytojų, aš liudijau ir pakalbėjau apie tą trigubą patvirtinimą. Po to tą patį patvirtino ir keli kiti dalyviai.

Trys asmenys, tarp jų ir Diakonas, atvirai kalbėjo apie perkeitimą, kuris juose įvyko tų knygų dėka.

Viena moteris, visą gyvenimą dirbusi mokykloje besistengdama kitus pakeisti, suprato, kad ji pati turi leisti Viešpaties pakeičiama. Todėl ji ėmė kasdien skaityti po skyrelį, ir jaučiasi vedama.

Vienas tėvas išgyveno sunkią situaciją dėl savo dviejų paauglių vaikų. Jam reikėdavo skirti pusvalandį laiko ryte nuvažiuoti į darbą ir vakare sugrįžti. Jis nutarė atsisakyti radijo, o tą laiką pabūti vienas ir pasimelsti. Jis visai spontaniškai pakartotojo mums savo maldą, kurią užbaigdavo paminėdamas kiekvieną savo vaiką: „Kadangi Meilė tave myli, tu tampi Meile...“ ir maždaug po dviejų savaičių jis tikrai pamatė jų elgesio pasikeitimą.

Ačiū, Viešpatie, už didelį Tavo palankumą mums ir leidimą būti Tavo veikimo liudininkais.

Birželio 27 d., 5 val. 35 min.

13. – Jei tavo akys galėtų matyti, ką Tėvas per tave ir tavo kunigišką tarnystę širdyse padaro, tu visiškai apstulbtum.

(Žinia tau, ypatingai mylimas sūnau)

„Aš, Motina Marija, tavo Motina, noriu, kad man patarnautum ir pakalbėtum mano ypatingai mylimo sūnaus širdžiai, sūnaus, kurį Tėvas išsirinko, kad paremtų Jo Bažnyčią. Aš noriu jam štai, ką pasakyti:

G., mylimas Tėvo sūnau, gerai klausyk, ką aš, tavo motina, noriu tavo širdžiai tarti. Tai labai svarbu, daug svarbiau, nei tu manai.

Tėvas tave dar tau neprasidėjus, tave pasirinko, Jis tave sukūrė didelei ir gražiai misijai. Visa, ką tu, jam leidžiant, esi padaręs – kaip ir tai, ką dabar darai – yra sumanyta kaip pasirengimas gražiai ir didelei misijai, kuri tau pavesta, ir kurią dabar neregimai nuostabiai vykda.

Jei tavo akys galėtų matyti, ką Tėvas per tave ir tavo kunigišką tarnystę širdyse atlieka, tu nepaprastai stebėtumeis. Tau ne parapija ir ne diecezija pavesta, bet milijonai sielų, kurios naudojasi tavo kunigiškąja tarnyste: ypač per Susitaikymo ir Eucharistijos Sakramentus. Tu esi šių laikų Arso Klebonas.

Aš, tavo motina, supuoju tave savo rankose, kad pristabdyčiau tavo skubėjimą ir didžiulį norą regimai veikti, kad dar valandėlę neregimybėje išlaikyčiau iki to laiko, kai Tėvas padarys regima tai, ką Jis neregimai per tave padaro.

Nebijok, tu esi ir darai tai, ko Tėvas šiuo metu iš tavęs nori.

Aš apgobiu tave savo plačiuoju apsiaustu ir glaudžiu tavo širdį prie savosios, kad Meilę, kurią Tėvas tau norėtų tiesiogiai perduoti, bet tu ją sunkiai galėtum priimti, aš galėčiau į tavo širdį įlieti. Tad priimk Meilę, kuri tau šią akimirką dovanojama.

Mylimasis Tėvo sūnau, aš, tavo Motina, tau sakau, kad tu esi dieviškai mylimas.

Aš myliu tave švelniai ir be saiko.

Marija.“

Birželio 28 d., 3 val. 35 min.

14. – Dvejopa gryninanti ugnis: Meilė ir Sielvartas.

„Mano mažutėli, tavo kelyje pasitaikantys sunkumai ir sielvartai turi tave nuvesti gilyn į Meilę. Iš tyro žmogaus vidaus Meilė galingai išsiveržia išorėn. Ugnis visada yra reikalinga aukso ir kitų brangių metalų išgryninimui.

Normalu, kad žmogus, esantis aukščiau visų kitų žemės gyvūnų, būtų išgrynintas ugnimi. Žmogus gali būti išgrynintas Meilės ar Skausmo Ugnimi. Kartais abi tos Ugnys veikia kartu, kad rezultatas pasirodytų greičiau ir veiksmingiau. Jų veikimo greitį ir tvarumą nulemia jų priėmimo būdas.

Išgryninimą visada palydi džiūgavimas, nes tu labiau priartėji prie savo Dievo ir Kūrėjo. Juo arčiau esi Dievo, juo daugiau gauni Jo Ramybės, Džiaugsmo ir Meilės. Viso žmogaus išsivystymas išvysto ir dovanas bei charizmas, kurios, jį kuriant, buvo į jo širdį įdėtos.

Palaimintas tu, palaiminti ir jūs, kurie gyvenate laikais, perpildytais malonių; taip jūs rengiami didžiajam Mano Sugrįžimui.

Jūs tampate Meile.. Tu būsi Meile. Aš myliu tave dieviškai.“

Birželio 30 d., 3 val. 45 min.

15. – Jėzus trokšta, kad būtų įsteigtas šlovinimo centras.

Viešpatie Jėzau, norėčiau Tau pateikti pasiūlymą - „Švenčiausiojo Tarnaičių“ koplyčią Sherbrooke paversti Amžinosios Adoracijos Centru, tokiu, koks yra Valeifyldo diecezijoje.

Aš tik noriu atidžiai paklausti, kad sužinočiau, ar Tu norėtum Centro tokio ir tokioje vietoje. Jeigu taip, ar būtų gerai padaryti tai dabar? Ar aš turėčiau prie to prisidėti? Jai taip, koks turėtų būti mano uždavinys? Dėkoju, kad išgirdai ir iš klausai mano varganą maldą. Aš myliu Tave ir noriu Tau tarnauti.

„Mano mažutėli, tu žinai, kad Mano Širdis dega Meile, ir kad tą Meilę norėčiau perlieti į daugelį širdžių. Tai padaryti lengviausia, kai žmogus meldamasis yra priešais Mane realiai Esantį.

Aš labai trokštu vis labiau būti širdyse, ir turiu ten įeiti savo šventu Eucharistiniu Buvimu. Patvirtinu tau savo troškimą turėti tokius „Adoracijos Namus“. Adoracijos centras, kurį tu matei, jau yra vienas žingsnis tokių Adoracijos Namų link.

Aš įdedu į širdis tokių Centrų troškimą. Juo greičiau jie bus atidaryti, juo sparčiau galėsiu lieti savo malones, ir juo greičiau siūsiu ten žmones, kad jie per tas adoracijos valandas gautų Mano Meilę.

Prašau tave „Mano Mažosioms Tarnaitėms“ šį Mano norą perduoti, ir žmonėms, kuriuos tau siūsiu, pranešti, kad jie tą Mano norą kuo greičiau įvykdytų.

Dėkoju tau, kad esi toks atidus ir priimi tai, ką Aš įdedu į tavo širdį. Su didžiu pasitikėjimu eik pirmyn, ir tu vėl būsi mano veikimo liudininkas.

Mano širdis dega Meile tau. Aš myliu tave dieviškai.“

Liepos 4 d., 4 val. 15 min.

16. – Yra tik vienas būdas žemei išgryninti – išgryninti širdis, ir tai jau prasideda tavo širdies išgryninimu.

„Mano mažutėli, Aš, tavo Dievas, visada labai džiaugiuosi, galėdamas palinkti prie tavęs visiškai mažo.

Kai palinkstu prie tavęs, Aš palinkstu prie to mažylio, kurį Tėvas įdėjo į tavo širdį. Yra daug tokių, kurie vienodai pripažįsta savo mažumą ir žino, kad Aš, jų Dievas, juos myliu.

Kasdien, net kiekvieną akimirką, jų vis daugėja. Jiems priklauso:

- visi tie, kurie savo ruožtu tampa apaštalais ir pranašais, ir kuriems Tėvas yra pavedęs daugelį širdžių;
- visi tie, kurie nuolat sako „taip“ ir greit tampa perkeisti;
- visi tie, kurie, davę savo „taip“, toliau gyvena, tarsi nieko nebūtų davę, arba taip yra prisirišę prie pasaulio daiktų ir minčių, kad jų „taip“ vaisiai visai sumenkėja.

Tu klausai, ką gali padaryti, kad jiems padėtum tą keblią padėtį pakeisti? Tu žinai atsakymą: pirmiausia reikia, kad tu pats arčiau prie Dievo prieitum, kad ir jiems tektų dalis tų malonių, kurias Tėvas įlieja į tave.

Yra tik vienas būdas žemei išgryninti: išgryninti širdis, o tai prasideda tavo paties širdies išgryninimu. O kad tavo širdis taptų gryna, ji turi pereiti per ugnį, per Meilės ir Skausmo Ugnį, kaip tau jau esu paaiškinęs. Kad ši Ugnis galėtų greitai suveikti, abi tos Ugnys, Skausmo ir Meilės, turi būti priimamos absoliučiai ir tokiu pačiu būdu.

Prašau, priimkite tą Ugnį, kuri jus veda į Meilės pilnatvę.

Aš myliu jus dieviškai. Myliu tave dieviškai.“

Liepos 12 d., 5 val. 45 min.

17. – Ir toliau eik pirmyn, nežinodamas, kur tave vedu; Aš vedu tave ten, kur tu esi man naudingiausias.

„Mano mažutėli, eik toliau pirmyn, nežinodamas, kur tave vedu; vedu tave ten, kur tu Man esi naudingiausias. Kai tu, būdamas mažas, leidi tave vesti, išmoksti nuolat Manęs klausyti. Tai yra kitas žingsnis į nuolankumą. Kiekvienas žingsnis, žengiamas ta kryptimi, veda tave vis arčiau Mano Širdies.

Kai tu prie Mano Širdies priartėji, visa tavo esatis užsiliepsnoja Mano Meilės Ugnimi. Tu tampi visiškai Meilės pripildytu žmogumi. Tai nėra laikinas pasikeitimas, bet pastovus, lėtai vykstantis giluminis perkeitimas.

Per Mano Meilę tu pats virsti Meile.

Aš myliu tave dieviškai.“

Liepos 17 d., 4 val. 00 min.

18. – Sutik, kad jo priemonės problemai išspręsti yra geresnės nei tavo.

Viešpatie Jėzau, aš atnešu Tau savo nepajėgumą, tikėjimo stygių ir ribotumą, kurie man trukdo pilnutinai gyventi tikėjimu, kai turiu atsiduoti savo tarnybiniams reikalams.

Jaučiu, kad atsiduriu prieš posūkį, kurio dar neperėjau ir prieš kurį esu bejėgis. Tu vienas gali suveikti! Siųsk savo šventuosius Angelus į mano kelią. Tikrai tarp jų yra ypatingai įgaliotų saugoti, kad verslininkų darbas vyktų teisingai.

Dėkoju, kad Tu mano varganą maldą girdi ir išklausai. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, aš išgirdau tavo prašymą ir pateikiu jį Tėvui kaip savąjį.

Tu stovi prieš didįjį posūkį ir tai jauti savo širdies gilumoje. Iš tikrųjų tu jauti visus sunkumus, kurie gali kenkti greitam tavo perkeitimui. Tai vis dar tebeegzistuojantys prisirišimai; jų yra daug.

Kad tau padėčiau juos pažinti ir prašyti Tėvą juos nutraukti, išvardysiu tau keletą:

- pasitikėjimas savo sprendimu;

- pasitikėjimas kitais žmonėmis, kurie turi tau padėti problemą išspręsti;
- tavo prisirišimas prie materialinės gerovės;
- prisirišimas prie savo gero vardo šioje sferoje;
- prisirišimas prie savo įsitikinimų verslo srityje.

Gerai, kad tu dabar esi pasirengęs visus tuos prisirišimus nutraukti, bet reikia dar kai ko daugiau. Aš jau esu sakes, kad tamsai pašalinti yra tik viena priemonė – uždegti šviesą.

Kai tu vis labiau pasitikėsi savo Dievu, Šventųjų bendravimu ir Angelais, kiti ramsčiai savaime dings.

Spręsdamas problemą tu negali visiškai Dievu pasitikėti ir kartu pasitikėti savo paties galimybėmis. Kai tu pasitiki Dievui, tu turi sutikti, kad Jo priemonės yra geresnės nei tavo, ir Jo mintys geresnės nei tavo mintys.

Taigi tu turi būti pasirengęs suabejoti savo mąstymu bei veikimu ir leisti juos pakeisti. Tas tavo širdies atvirumas padaro, kad tu virsti nuovokiu įrankiu Tėvo rankose ir gali būti Jam naudingesnis.

Tas pasitikėjimas, kurį tu gali vis iš naujo savo Dangiškajam Tėvui dovanoti, pagrindžia Jo Meilę tau, kurią tu jau pažįsti.

Kadangi tu priimi Meilę, kurią Jis nori į tave įlieti, tu žinai, kad esi Jo mylimas ir padovanoji Jam savo pasitikėjimą.

Tu esi labai mylimas. Aš myliu tave dieviškai.“

Liepos 18 d., 4 val. 15 min.

19. – Penki kelrodžiai, tave išlaikantys tikrame perkeitimo kelyje.

„Mano mažutėli, didysis tavyje prasidėjęs perkeitimas turi tave nuvesti į Meilės pilnatvę. Kad galėtum į tą kelią įžengęs jame išlikti, turi žinoti šiuos svarbiausius dalykus ir gerai juos įsisąmoninti; jie tau bus kelrodžiai, kad tu žinotum, ar esi tikrame kelyje. Tie kelrodžiai yra tam, kad tau vadovautų visose tavo gyvenimo sferose – fizinėje, šeimos, socialinėje, intelektualinėje, darbo ir verslo, bet ir laisvalaikio bei atsipalaidavimo metu.

- Pirmas perkeitimas vyksta **Valios** srityje. Ar tu nori vykdyti Tėvo Valią, o savo valios nepaisyti, ar nori, kad vyktų tavo valia?
- Antras yra **pasitikėjimo** srityje. Kuo tu pasitiki? Juo, savimi, ar kuo nors kitu? Jo Mintimis, ar savo? Savo veikimo būdu ar Jo?
- Trečias yra **klausimo** srityje. Ar esi pasirengęs, prieš ką nors nutardamas pradėdamas veikti, Jo pasiklausti?
- Ketvirtas yra **priėmimo** srityje. Ar tavo širdis yra pasirengusi priimti atsakymą, nesvarbu, ar jis bus duotas tiesiogiai, per kitus ar įvykius? Nepriklausomai nuo to, ar jis bus toks, kokio nori, ar ne toks? Ar įvykiai bus džiuginantys, ar ne? Žmonės malonūs, ar nemalonūs?
- Penktas keliarodis yra apie dėkingumą ir **pripažinimą**. Jis pirmiausia skiriamas Dievui, tau, ar kam nors kitam?

Pirmiausia nutarkime, kad tu šiuos nurodymus turi įgyvendinti savo gyvenime, ir kad jie visose tavo gyvenimo srityse turi tapti tavo paties dalimi.

Kad tų penkių keliarodžių galėtum laikytis, turi duoti savo „taip“ ir nuolat jį kartoti, turi pripažinti savo mažumą ir žinoti, kad tavo Dievas tave begaliniai myli.

Kuo labiau tu šių keliarodžių laikysies, tuo labiau tu atrasi Meilę, kurią Tėvas tau jaučia, ir tuo labiau jausies mylimas, nes tu tikrai labai mylimas.

Aš myliu tave dieviškai.“

Liepos 19 d.

20. – Ačiū, Viešpatie, už tuos kryželius, kuriuos Tu man duodi.

Pasimeldęs ir ilgai su dviem kunigais ir Elžbieta pasikalbėjęs, savo verslo situaciją, kurios niekaip sutvarkyti negalėjau, per šventas Mišias savo mintimis ant patenos sudėjęs, norėčiau trumpai padaryti tokią išvadą:

Svarbu vykdyti jau gautus pamokymus, ypač 1997 sausio 6 (1 tomas), 1999 spalio 13 ir 14 (2 tomas) ir 2000 liepos 17 ir 18, tačiau dar svarbiau Dievą už sunkumus pagarbinti ir tuos mažus kryželius, kurie palyginti su dideliais tikrai yra maži, su džiaugsmu priimti ir manyti, kad dėl jų galima daug didesnių ir sunkesnių kryžių išvengti. Tada aš sudėjau tokią maldą:

Ačiū Tau, Viešpatie, už tuo mažus kryželius, kuriuos Tu man siunti. Ačiū už tą verslo padėtį, kurios niekaip negaliu sutvarkyti. Tuos mažus vargus aš priimu su džiaugsmu. Jungiu juos su tavo didžiais skausmais, kad jei įgytų atperkamąją vertę,

Dėkoju Tau už viską.

Garbė ir šlovė Tau, Tėve, Sūnau ir Šventoji Dvasia. Amen.

Liepos 28 d., 3 val. 40 min.

21. – Liudijimai, apreiškiantys Dievo veikimą.

Ačiū, Viešpatie Jėzau, už gražius liudijimus, kuriuos vakar vakare gavau iš dviejų vietų:

- 1. Pirmiausia buvo viena moteris, kuri dėl savo vyro ir keturių vaikų tėvo, su kuriuo pragyveno jau penkiolika metų, neištikimybės, patyrė depresiją. Skaitydama pirmąjį tomą, ji pravirko, nes suprato, kad jai kalba Dievas. Tą dieną ji davė Dievui savo „taip“ ir pradėjo gyventi tikėjimu, kuri, būdama dešimties metų, prarado. Viešpats taip patvarkė, kad mes šventosios Onos dieną vėl susitikome. Ji mane paprašė melstis, nes kitą dieną turėjo būti teismo posėdis dėl vaikų globos. Mes drauge meldėme Mariją, Angelų Karalienę, kad Ji jos Angelui sargui pavestų Teisėjo, advokato ir jos vyro širdis paveikti ir širdies bei proto vienybę paskatinti. Posėdžiui pasibaigus, ji mane pasišaukė ir pasakė, kad pasiekė viską, ko norėjo, ir kad svarstymas vyko vienybės ir taikos atmosferoje. Jos advokatas pasakė, kad jam nieko panašaus neteko patirti ir kad tai žymiai pranoko visus jo lūkesčius... Kaip būtų malonu kasdien dirbti tokioje atmosferoje!*
- 2. Antras liudijimas buvo skaitytojos iš Kvebeko, kuri trumpam aplankė leidėją ir nusipirko nemažą tų knygų. Ji mane pasikvietė, norėdama pasakyti, kiek gero jai tos knygos padarė, tačiau svarbiausia, ji norėjo man perduoti dviejų kunigų iš jos apylinkės liudijimus. Vienas tvirtino, jog ta knyga visai pakeitė jo gyvenimą; kitas – vienos Bendruomenės vyresnysis – kad ta knyga yra jo mąstymui padėta koplyčioje.*

Ačiū, Viešpatie, už tą didelį man suteiktą palankumą ir leidimą būti tavo veikimo liudininku.

Ačiū už nuoširdų, tiesų ir skaidrų T. Davide laišką.

Padovanok man malonę pasiekti vis gilesnę ir glaudesnę draugystę su Tavimi, kad iš jos pasisemčiau Tavo Taikos, Tavo Džiaugsmo ir Tavo Meilės. Myliu Tave.

(Ištrauka iš T. Davide laiško):

„Mano mylimi Leandroi ir Elžbieta, kokia graži dovana yra šis antras tomas! Aš jį gavau pavėluotai, bet jis mane pasiekė nesugadintas. Jis buvo man viena mano saulėtų dienų čia (Konge). Aš buvau ir tebesu kupinas džiaugsmo ir dėkingumo. Aš ją jau panaudojau rekolekcijoms, kurias čia nuo birželio 15-tos dienos pravedžiau seserims, kurios rengiasi savo ordino įžadams. Drauge su jomis dėkoju Dievui, kuris apdovanoja, ką nori ir dovanuoja neskaičiuodamas – visos Savo tautos labui. Kaip pirmas tomas, taip ir šis pataiko į pačią skaitytojų širdies gelmę ir paskatina padovanoti Viešpačiui savo besąlygišką „taip“ ir tapti „Meilės esybėmis“. Įsivaizduoju, kokie judu abu esate laimingi ir kartu „sumišę“! Garbė mūsų Gerumo ir Meilės Dievui!

Aš niekada neatsidėkosiu už tai, kuo jūs man buvote ir visada esate. Jei Dievas taip lėmė, kad mes tame Jo nuotykyje susitikome, Jis ir leido man būti jūsų broliu, draugu, sūnumi ir palydovu. Ir būdamas toli žinau, kad jūs meldžiatės už mane, o aš meldžiuos už jus. Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus dėka jūs turite mane savo širdyse, o aš turiu jus savojoje. Tebūnie amžinai šlovinamas Jo Vardas!“

22. – Tau nėra ko bijoti, tu esi po Mano Švč. Motinos apsiaustu.

„Mano mažutėli, tu klausai pats save, kaip tau reikia elgtis užklausimų ir pakvietimų atvejais. Pats tu negali deramai spręsti, priimti juos ar atmesti.

Tu turi visada atsiklausti ir būti apdairus, nes piktas Priešas ieško progos sučiupti tave suklydus, tokiu būdu pasiuntinį pagauti ir buvusius bei esamus pranešimus sumenkinti.

Atsimink, kad pats brangiausias laikas, ir kada tu Man esi naudingiausias, yra tas, kurį mes praleidžiame drauge glaudžioje bendrystėje. Ši bendrystė tave pakeis, ir tu būsi priimtas tarnauti nematomu lygmeniu, toje srityje, kuriai tu ir esi pašauktas.

Tai, ką tu supranti, - ką tu gali paliudyti – yra tik menkas tavo tikros pasiuntinybės šešėlis. Svarbiausių ir pagrindinių dalykų negali atstoti nesvarbūs.

Kai kurie nežymūs įvykiai turi parodyti tavo pažeidžiamumą. Kol esi silpnas ir sužeidžiamas neturi nieko bijoti, nes esi po Mano Švč. Motinos apsiaustu, ir Aš nuolat esu šalia tavęs. Mes drauge einame Meilės pilnatvės link.

Myliu tave dieviškai.“

Rugpjūčio 2 d., 4 val. 20 min.

23. – Nežiūrėk į savo praeitį, matyk Mano gailestingumą.

(Atsakymas į vargo šauksmą)

Viešpatie Jėzau, išgrynink mane Savo Meilės ugnyje tai pasiuntinybei, kurią man šiandien pavedei, būtent aplankyti asmenį, kuris yra daug iškentėjęs, viską praradęs, kuris už žmogžudystę, įvykdytą nevilties momentu, daugelį metų kalėjo.

Tik Tavo Meilė gali jį per mane pasiekti. Prašau Tave, kad dėl ypatingos Tavo Meilės Malonės jo skausmas galėtų pavirsti Džiaugsmu, Ramybe ir Meile.

Dėkoju, kad mano varganą maldą girdi ir išklausai.

Tavo mažylis, kuris Tave myli.

„Mano mažutėli. Tavo maldą priimu su didžiu džiaugsmu ir perduodu ją Tėvui.

Dar šiandien įliesiu Malonių ir Meilės srovę širdin tavo draugo, kuris yra ir mano draugas. Jo širdis buvo atsivėrus ir skausmo ugnyje išgryninta. Noriu, kad tu Man patarnautum ir jam štai, ką pasakytum:

G., mylimas Tėvo sūnau, tu dar prieš savo prasidėjimą buvai išrinktas, kad išgyventum tai, ką dar šiandien pradėsi gyventi. Tu esi Tėvui skolingas savo totalinį ir neatšaukiamą „taip“ tarti ir jį vis atnaujinti, kad tavyje išsipildytų Jo planas.

Tu turi Jam perduoti savo praeitį – tiek gerą, tiek blogą, tiek gražią, tiek baisią. Tavo praeiti jau nebus tau skaudi, nes ji bus perduota Tėvo Gailestingumui. Ji jau nebebus tau našta, nes jos nesinešiosi ant savo pečių. Tėvas padės ją tau kaip akmenis po kojom, kad tave iki savęs pakeltų. Juo didesni ir sunkesni akmenys, juo tvirčiau ant jų stovėsi ir juo arčiau Jo Širdies atsidursi, juo labiau galėsi įžengti į Meilės pilnatvę, kurios trokšti nuo pat savo kūdikystės.

G., atėik ir pulk Man į glėbį. Daugiau neprarask laiko, stebėdamas savo praeitį arba save patį. Atgręžk savo žvilgsnį į Mane, savo Dievą. Kontempliuok Mano Meilę, mano Gailestingumą. Tu niekada nebūsi jų vertas, tu niekada jų neužsidirbsi, bet priimk juos į savo širdį, nes Tėvas to nori.

G., mylimas Tėvo sūnau. Aš tavo Dievas, tavo Išganytojas Jėzus, suklupeš ant kelių, meldžiu priimti Mano Meilę. Tu skausmo ugnyje jau pakankamai esi išgrynintas. Ką dar reikia išgryninti, palengva išgrynins Mano Meilės Ugnis, kai tu tą Meilę priimsi, o kai tu ją priimsi, bus dar geriau.

Tu negalėsi jos visiškai priimti, jeigu tu pats savęs nepriimsi. Tau reikia suvokti didelį asmens ir veikslių skirtumą. Tu tai pradėjai daryti ir imi gailėtis. Kad tuo įsitikintum, pažvelk į Petro išsigynimą; pažvelk į Sauliaus dalyvavimą Stepono nužudyme, jam tai nesutrukdė tapti šventuoju Pauliumi.

G., tu esi Man, tavo Dievui, brangus, ir Man reikia tavęs. Ateik ir pulk į Mano Širdį. Aš pavedu tave Savo Švč. Motinai, kad ji pagydytų tavo žaizdas ir nuvestų tave į Tėvo Širdį.
Aš myliu tave švelniai, nepaprastai ir dieviškai.“

Rugpjūčio 11 d., 3 val. 30 min.

24. – Ta glaudžia draugyste su tavimi Aš naujai statau savo Bažnyčią ir Visuomenę.

„Mano mažutėli, Mes vis labiau tampame draugais, ir ta draugystė tave perkeičia, dovanoja tau Ramybę, Džiaugsmą, giedrą Ramumą ir Meilę. Norėčiau, kad toji draugystė vis stiprėtų. Norėčiau ją išgyventi visada ir visur su kiekvienu žemėje esančiu žmogumi.

Ta glaudžia draugyste Aš naujai statau Savo visų Tautų Bažnyčią ir Visuomenę. Piktą Priešą ši bičiulyste viena akimirka nutrenks, kai jis jau tikėsis pasiekęs pergalę.

Išeities taškas, kuris kiekvieną nukreipia į tą glaudžią draugystę, yra totalinis, besąlygiškas ir neatšaukiamas „taip“ Tėvui. Aš sąmoningai pasakiau **Tėvui**, o ne kokiam asmeniui ar asmenims, nors tie asmenys ir galėtų būti vertingi įrankiai Tėvo rankose.

Tas „taip“ Tėvui duoda jums šviesos, kad pažintumėte, kas yra teisinga, ir kas klaidinga. Kad jūs esate tikroje Šviesoje, galite pažinti iš to, kad galite visą Dievo Žodį ir Bažnyčios Mokymą priimti, nė vienos raidelės neatmesdami. Mano mirtis jus išvadavo iš jūsų nusižengimų, o Mano Prisikėlimas jums apreiškia, kad Aš esu jūsų Išganytojas.

Prieš savo mirtį Aš jums daviau Mariją, kad Ji būtų jūsų Motina ir Tarpininkė. Ji nuolat jus užtaria, o ją lydi Šventieji ir Angelai.

Palaiminti esate jūs, davę totalinį, besąlygišką ir neatšaukiamą „taip“. Palaiminti esate, nes įeinatė į tą Šviesos Pasaulį ir esate Mano draugai, nuolat augantys Mano Meilėje.

Aš myliu jus dieviškai.“

Rugpjūčio 15 d.

25. – Danguje viešpatauja didis džiaugsmas dėl širdyse vykstančių stebuklų.

„Mano mylimas vaikelis, danguje viešpatauja didis džiaugsmas dėl stebuklų, kuriuos Tėvas padaro širdyse tuo, ką tu esi įkvepiamas rašyti.

Ar tu pradedi Dievo, Mūsų Tėvo, Meilės kibirkštį matyti, ar bent nujausti? Kai tik Jis pamato, kad vienas jo vaikas pripažįsta savo mažumą ir Jo Meilę priima, to nenusipelnęs, Jis padaro nenujaučiamus ir visai nepramatytus stebuklus. Tokius stebuklus, kokie dabar „Apie“ tas abi knygas vyksta, ir kurių tu tik mažytę dalelytę matai.

Jo veikimo neriboją nei laikas, nei vieta. Pažiūrėk, ką Jis per mane, visai jauną mergaitę, padarė ir koki puikumą man danguje padovanojo.

Nėra žodžių, kuriais būtų galima teikti garbę tokiam nepaprastam Tėvui. Kas dabar vyksta, yra taip nuostabu, kad tu lengvai gali pripažinti, jog tai kyla ne iš tavęs. Todėl tu negali tuo didžiutis.

Tavo misija, kaip ir visų šios žemės vaikų, yra labai graži. Ji leidžia per tave sroventi Tėvo Meilei.

Meilė gali per tave sroventi, kai ji tave perkeičia. Tu būsi perkeistas, kai priimsi Meilę, kurią Tėvas be perstojo į tave lieja.

Tavo misija yra labai panaši į manąją – priimti Šventąją Dvasią, kad Žmonijos Išganytojas galėtų veikti. Abi misijas pradeda „taip“ Tėvui.

Aš esu jūsų Motina ir globoju kiekvieną jūsų. Aš glaudžiu jus prie savo Širdies, kad Meilę, kurią Tėvas nuolat dovanoja, perteikčiau jūsų širdims.

Aš myliu jus. Aš myliu tave.

Tavo Motina Marija.“

Rugpjūčio 16 d., 3 val. 20 min.

26. – Ką galima pasilaikyti iš „skraidančių lėkščių“?

(atsakymas į laišką)

Viešpatie Jėzau, aš perduodu Tau visus gražius tikėjimo liudijimus, kurių nuolat gaunu ir kuriuose aprašomi stebuklai, kuriuos Tu padarai per knygą „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“. Ypač perduodu tau G.B., liudijimą ir jo klausimą.

Dėkoju tau už tą didžiąją Malonę, būti Tavo veikimo liudininku. Noriu tik Tave atidžiai klausyti. Tavo mažylis, kuris Tave myli.“

(G.B. laiškas):

Didžiai gerbiamas pone Lachance, perskaitęs jūsų knygą „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“, iš savo brolio C. gavau jūsų pašto adresą. Jis gavo jį savo „Centre de ressourcements“ (Pagalbos centre).

Jūsų dvasinis kelias jam atvėrė naujus horizontus. Tai padarė jam didelį įspūdį. Neįtikėtina, kad 2000 metais paprastas pilietis iš Sherbruko gali Visatos Viešpatį klausinėti, ir Viešpats jam tikrai atsako. Jūs iš visų žmonių labiausiai palaimintas.

Aš nepaprastai trokštu Jūsų atsakymo į šį klausimą:

Visuose pasaulio kraštuose rodosi neišaiškinamas reiškiny. Skraidančios lėkštės nepaprastu greičiu skraido danguje. Milijonai žmonių jas mato, kai kas jų labai išsigąsta. Garsūs astronomai, įvairių sričių mokslininkai, išsilavinę teologai – niekas negali tikrai pasakyti, kas tai yra, nors tūkstančiai nuotraukų, patvirtina tų Objektų pas mus apsilankymą. Vis dėlto tiesos mes negalime suvokti.

Pone Lachance, Jūs galite su Dievu susisiekti, su Juo kalbėtis ir išgirsti tikrą atsakymą. Ar negalite Dievą paprašyti, kad Jis duotų Jums tikrus atsakymus į visus mano klausimus?

Laukiu Jūsų atsakymo... Ar nebūtumėte toks geras, parašyti man, jei gausite atsakymą?

Su Džiaugsmu netrukus vėl ką nors Jūsų paskaityti, sveikinu Jus draugiškai, Jūsų G.B.

„Mano mažutėli, jūs gyvenate nepaprastų malonių periodu. Tik tie, kurie yra davę savo „taip“, tai suvokia. Tos malonės ypatingu būdu teikiamos tiems, kurie yra davę savo totalinį, besąlygišką ir neatšaukiamą „taip“, sutikę prieš tokį galingą Dievą pripažinti savo mažumą ir priimti Meilę, kurią Tėvas nori į jų širdis įlieti. G.B. aš noriu štai ką pasakyti:

Mylimas mano Širdies sūnau, palaimintas esi tu, nes per raštus esi priėmęs dieviškąją Meilę. Tu turi žinoti, kad Meilė, kurią priėmei, yra tik maža dalelė tos Meilės, kurią Tėvas tau padovanoti norėjo ir nori.

Meilė, kuri tau bus suteikta, priklauso nuo tavo širdies atvirumo. Priėmus Meilę tavo širdis plačiau atsivers ir darysis vis pajėgesnė Meilei priimti. Kai tu vėl šiuos raštus skaitysi, tu jos daugiau gausi, ir taip bus kaskart, kai tu imsi juos skaityti. Tai neišsemiamas lobis, kurį tu be paliovos tyrinėsi.

Tavo noras suprasti ir žinoti, kas šiuo metu Žemės Planetoje dedasi, palyginti su tuo, kas šiandien tavyje vyksta, yra visai nesvarbus. Nesileisk nesvarbiems dalykams – tiek blogiems, tiek geriems – tave blaškyti; neleisk, kad jie esminiams trukdytų. Esmė yra tai, kas vyksta tavyje, kai tu priimi Meilę, pripažinęs savo mažumą ir davęs savo „taip“.

Kai tu priimi Meilę, tu tampi Meilės esybe. Kai tampi Meilės esybe, tampi naudingu įrankiu Tėvo rankose, kuriuo Jis skleidžia savo Meilę neregimybėje, bet ir regimybėje, nors regimybės sritis, palyginta su neregimybės sritimi, pasirodo visiškai menka. Žemės Planetoje tai yra svarbiausia. Svarbu ne tai, ar tu skraidančių lėkščių esama ar ne, o jeigu esama, kam jos yra. Tie klausimai kyla iš tavo suaugusio žmogaus lygmens. Meilė į tave įsiveržia per tavo vaikišką lygmenį. Jei nepasidarysite kaip vaikai, neįeisite į Dangaus Karalystę.

Meilės vaikui, kuris tavo viduje tūno, užleisk visą vietą. Jis ramiai budi, kad pasidžiaugtų ta visai gražia ir tyra Bažnyčia, iškelsiančia naują Visuomenę, kurioje nebus neapykantos nei prievartos; visuomenę, kuriai vadovaus Meilė.

Kadangi laikas nelaukia, negalima jo gaišinti nesvarbiems dalykams, reikia pabrėžti esminius. G., ieškok Esmės kelio, kuris tave nuves į Meilės pilnatvę! Palaimintas esi!

Aš myliu tave dieviškai.“

27. – Tik atvira širdis įsileidžia dvasinį peną ir Meilę, kurią mes norime į ją įlieti.

Viešpatie Jėzau, ši rytą aš norėčiau Tau pristatyti grupę, kuri šį vakarą susitiks Tukyje. Mes norime ypač pasimelsti už rengėją, kurios fizinė sveikata nėra stabili. Tu mums leidi būti didelių vidinių pasikeitimų liudininkais. Tau juk nesunku ir kūną pagydyti.

Aš prašau jai ypatingos malonės ir jau iš anksto už ją dėkoju.

Norėčiau paprašyti ir už tos bendruomenės kleboną bei sutuoktinius, kurie jam padeda.

Jau iš anksto dėkoju už stebuklus, kuriuos Tu nuolat darai širdyse.

Aukuju Tau savo dieną. Aukuju ją už žmones, su kuriais susitiksiu. Noriu būti visiškai mažas pasiuntinukas ir dabar atidžiai Tavęs klausau. Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, Aš imu tavo maldą ir perduodu Tėvui. Aš būsiu su jumis, palydimas Savo Švč. Motinos, daugybės Angelų ir Šventųjų. Jūs vėl būsite mano veikimo liudininkai.

Mūsų įsikišimo veiksmingumas nepriklauso nei nuo Mūsų, nei nuo tavęs ar nuo to, ką tu pasakysi, bet nuo širdies atvirumo, su kuriuo priimama Meilė, kurią mes norime į širdis įlieti.

Yra maždaug taip, kaip būtų, jei tu atvyktum su maisto pilnais sunkvežimiais: pamaitintų ne tai, kas atvežta, bet kas suvalgyta.

Taip yra ir su dvasiniu maistu ir su Meile, kurią Tėvas nori į širdis įlieti.

Jos gausybė nuolat yra po ranka. Tačiau jos vaisingumas širdyje priklauso nuo to, kaip žmogus ją priima.

Kaip jūs jau matėte Evangelijoje, stebuklai, kuriuos darydavau, priklausydavo nuo žmogaus tikėjimo. Širdys atsiveria per maldą ir tarnavimą neregimybėje.

Išlikime glaudžioje tarpusavio draugystėje, kad Tėvui duotume garbę už tai, ką Jis dar šiandien padarys. Jūs ir vėl būsite Jo veikimo liudininkai. Kai Jo Meilę priimate, tampate Meile ir galite Meilę dovanoti.

Myliu jus dieviškai. Dieviškai myliu tave.“

Rugpjūčio 22 d., 2 val. 25 min.

28. – Skausmas turi padaryti tavo misiją vaisingą.

Viešpatie Jėzau, atnešu Tau užklausimus, kuriuos gaunu ir apie kuriuos Tu žinai, ir vargą dėl tų verslo dalykų, kuriems nerandu sprendimo.

Perduodu Tau savo bejėgiškumą. Priimu Tavo Meilę ir noriu atidžiai klausytis Tavo pamokymų, ką turiu pakeisti, kad įvykdyčiau Tavo Valią.

Dėkoju, kad išgirdai mano maldą ir ją išklausai. Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, tavo misija yra graži ir svarbi. Dabar skausmas turi ją padaryti vaisingą. Savo labui tu turi priimti dar daugiau skausmo. Tavo bejėgiškumas kai kuriose situacijose yra skausmas, kurį tu turi priimti ir atnešti Tėvui. Tik Jis vienas žino, ką tu dar turi padaryti, kad netobulą žmogų, kuriuo tu dar esi, patobulintum. Šią naktį Aš noriu, kad Man patarnautum ir C. pasakytum:

C., mažoji Mano Darželio Rože, pagalvok, koks didelis tau būtų džiaugsmas, jei tu galėtum pamatyti savo sielos gražumą, tą gražumą, kuris diena iš dienos skausmu tobulinamas!

Tu vis labiau artėji prie Mano Širdies. Tavo artumas yra didelė paguoda Mano sužeistai Širdžiai. Tavo vyrą ir tavo sūnų Aš nuolat sauguju. Tu turi juos mylėti ir lydėti, bet jų nenešti, nes jie turi Mano Malonę, kuri juo kasdien remia.

C., Mano mylima maža rožyte, perduok Man savo skausmus, kai tik juos pajunti, tada patirsi, kad mano jungas yra lengvas. Nebijok. Aš nuolat esu šalia tavęs. Tu radai malonę mano akyse. Lieju Meilės srovę tau ir į tave, kai tik tu Mane priimi. Taip tu tampi Meile. Myliu tave dieviškai.“

29. – Sutik būti ne tuo, kuo įsivaizduoji turįs būti.

Viešpatie Jėzau, aš vėl skaitau 1997 vasario 28 dienos žinią (I tomas, 68 nr.). Radau du punktus, kurie man atrodo nesuderinami. Pirmiausia tvirtai nutariu, kad Tu tai, ką per mane, t.y., per tuos raštus, pažadėjai padaryti, padarai. Kasdien girdžiu ir skaitau liudijimus, kurie tą tiesą patvirtina. Kitame skirsnyje parašyta: „Parenk savo širdį malda ir atsižadėjimu“.

Aš daug laiko praleidžiu meldamasis, o dėl savęs išsižadėjimo, man regis, dar nieko nesu padaręs. Ateik pats ir nutrauk tuos ryšius, kad būtų įmanomas perkeitimas, nes aš esu visai bejėgis. Dėkoju, kad girdi mano maldą ir ją išklausai. Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, tavo prašymas priimtas ir deramu laiku tu gausi juntamą patvirtinantį atsakymą. Šiuo metu tu turi ištvermingai melstis. Savęs išsižadėjimas pirmiausia yra - būti ne tuo, kuo įsivaizduoji turįs būti.“

Pastaba: kai susikaupiau apie tą pastraipą pamąstyti, užmigau.

Rugsėjo 6 d., 2 val. 55 min.

30. – Spręsdamas kiekvieną problemą, pirmiausia pažvelk į Tėvą.

Viešpatie Jėzau, aš parodau tau situaciją, kurią Tu žinai, situaciją, kurioje mes jaučiamės esą išdavimo aukos.

Kaip turime elgtis ir kokią poziciją turime užimti, kad galėtume gyventi pagal Evangeliją?

Aš perduodu tau savo bejėgiškumą ir remiuosi tik Tavo pagalba.

Ačiū, kad girdi mano maldą ir ją išklausai.

Tavo mažylis, kuris Tave myli.

„Mano mažutėli, toje situacijoje, kaip ir kiekvienoje kitoje, tu negali esminių dalykų atsisakyti dėl antraeilių.

Esminė yra mūsų glaudi vidinė draugystė, o antraeiliai yra visi dalykai, esantys kitapus tų vidinių santykių, Mano su tavimi, ir tavo su Manimi, savo Dievu.

Kai tu tą vidinę draugystę savo Vidaus gelmėje išsaugai, visų įkvėpimų, kurie tau reikalingi problemai išspręsti, turi pats semtis iš Meilės Šaltinio.

Tavo žvilgsnis turi būti atkreiptas į Tėvą, kad priimtum, Jo Meilę, o ją gavęs, gauni ir įkvėpimą, kuris tau reikalingas problemai spręsti.

Kai tau reikia kreiptis į vieną ar kelis žmones ir klausti patarimo, tu turi pasitikėti ne jais, bet Tėvo Meile, Tėvo, kuris tuos žmones įkvėps teisingai tau pavadovauti.

O dėl situacijos, kuri dabar tau rūpi, sudėjęs ją į Tėvo rankas, daugiau ja nesirūpink, nes Jis ją išspręs.. Tai nereiškia, kad tu neprivalai daryti būtinų žygių; žygių, kurie tau bus įteigti, kad greičiau rastum sprendimą, arba kad kreiptumeis į žmones, kurie tau galėtų padėti problemą išspręsti.

Gal tu paklausi, kodėl turi kreiptis į kitus, jeigu sprendimas bus iš Tėvo? Atsakymas paprastas. Tėvas gabumas, charizmas (pažinimą ir išmintį) padalijo žmonėms ir nori, kad žmonės padėtų Jam vykdyti Jo planą, kaip Jis dabar per tave rašo, kad pasiektų daugelį širdžių.

Tu Jam perduodi savo situaciją, Tu prašai, kad Jis tau vadovautų, tu veiki žinodamas, kad Jis vadovauja viskam, ką tu veiki ar kitiems pavedi veikti. Svarbus punktas (Perkeitimo) liečia pasitikėjimą: pasitikėjimas skiriamas ne žmonėms, bet Dievui, kuris veikia per žmones. Dėl tokio pasitikėjimo Dievas gali veikti per žmones.

Kai problema bus išspręsta, tu turi tik vieną Dievą pagarbinti, o žmonėms padėkoti, kad jie buvo geri įrankiai Viešpaties rankose ir veikė pagal Jo planą.

O kitas tavo žingsnis – atsiminti, kad tai buvo įmanoma dėl mūsų glaudžios draugystės. Visada tas gilus santykis veda tave gilyn į Meilę.

Rugsėjo 12 d., 5 val. 00 min.

31. – Nesvarbu, kiek dolerių; svarbu vykdyti Tėvo valią.

Viešpatie Jėzau, atnešu Tau tą erškėčiuotą situaciją, kurią tu žinai, ir kurios aukomis mes esame. Atnešu tau ir nutarimus, kuriuos turime padaryti. Ar turime paduoti skundą, ar sutikti su suvienijimu?

Aš perduodu Tau savo bejėgiškumą, silpnumą ir ribotumą sprendžiant šį verslo atvejį. Aš prašau tave paveikti pagrindinius asmenis, kurie drauge su manimi turi padaryti sprendimą, kad viskas vyktų vienybės ir taikos atmosferoje.

Dėkoju, kad Tu ta maldą girdi ir išklausai. Noriu atidžiai Tavęs klausytis.

Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, išgirdau tavo maldą ir perdaviau ją Tėvui, kad Jis siųstų savo Šventąją Dvasią ir savo šventuosius padėti jums sprendžiant tuos verslo reikalus.

Tau turi būti nesvarbu nei kokia turi būti Dolerių suma, nei kaip bus nubaustas apgavikas, svarbu tik vykdyti Tėvo valią ir išlikti ramiam.

Toji ramybė kils ne iš galutinio rezultato, bet iš to kad vykdai Mano Tėvo Valią. Pirmiausia tavo prašymo malda nukreips tave į Jo Valios kelią; o toliau yra tavo klusnumas ir atvirumas, su kuriuo tu priimsi Jo atsakymą.

Tą klusnumą ir atvirumą pasieksi nusileidęs į savo nusižeminimo gelmę, kurioje tavęs nepaveiks noras būti teisiam ir triumfuoti.

Atidžiai stebėk, kas vyksta, ir savo aplinkos asmenų, padedančių tuos reikalus spręsti, nurodymus; tada tu vėl būsi Mano veikimo liudininkas.

Tu jau dabar gali Tėvą pagarbinti ir dėiaugtis ramybe, kuri dabar tave apgobia.

Aš myliu tave dieviškai.“

Pastaba. Ramybė, kuri mane apėmė, buvo tokia didelė, kad aš vos ne vos įstengiau pabaigą užrašyti neužmigęs.

Rugsėjo 21 d., 3 val. 30 min.

32. – Atramos taškai, kurias remiantis galima žengti teisingu keliu ir iš to kelio neišsukti.

„Mano mažutėli, mes visai ramiai žengiame į Naują Pasaulį! Tu, taip, tu esi išrinktas būti vadu, nors visiškai nežinai, kaip turi elgtis tame pasaulyje.

Kelio tu nežinai, tik eidamas jį atrasi, kai leisi Man tave vesti ir būsi klusnus Šventosios Dvasios dvelkimui.

Kad tau padėčiau eiti, nežinant, kur eini ir ar gerai esi vedama, tu turi laikytis tų punktų arba kelrodžių, kuriuos jau žinai:

1. Tu labiau įsigilini į savo vidų.
2. Tu visko prašai iš Tėvo.
3. Tavo širdis yra pasirengusi priimti atsakymą, nesvarbu, koks jis bus.
4. Tu atidžiai stebėsi, kas vyksta tavyje ir aplink tave.
5. Tu neisi tolyn, nebūdamas tikras, ar eini tikra kryptimi.
6. Tu atsigręši atgal, kad pažiūrėtum, kaip buvai vedamas – būtent išgyventais įvykiais, arba išgirstais liudijimais.
7. Tu pasitikėsi vien tik Tėvu.
8. Tu nuolat Jį prašysi stiprinti tavo tikėjimą.
9. Tu tik Jį vieną garbinsi.

Tai yra atramos taškai, kuriais remdamasis tu galėsi teisingu keliu eiti ir iš jo neiškrypti. Nebijok, Aš nuolat esu šalia tavęs.
Aš myliu tave dieviškai.“

Rugsėjo 26 d., 3 val. 50 min.

33. – (Vieno regėjimo reikšmė). Kas iš dangaus krentančias žvaigždes priima, pats tampa žvaigžde pasaulyje.

Viešpatie Jėzau, aš atnešu Tau vieno Tavo labai mylimo sūnaus klausimą. Jeigu Tu nori, kas Tau patarnaučiau ir į klausimą apie tas iš dangaus krentančias žvaigždes atsakyčiau...

Galbūt Tu nori jam pats arba per kitą pasiuntinį atsakyti? O gal jam dar neatėjo laikas gauti atsakymą? Dėkoju, kad klausai mano varganos maldos ir ją išklausai.

Aš pagarbiai Tave myliu.

„Mano mažutėli, Aš priėmiau tavo maldą ir perdaviau Tėvui, bet tai nereiškia, kad Jis turi tuoj pat atsakyti. Prisimink, kaip tu klausei ar tavo vardas pirmajame tome turi būti paminėtas; atsakymą tu gavai po trijų mėnesių, ir tai buvo pakankamai anksti.

O tavo šios dienos klausimas liečia mano ypač mylimą sūnų, labai brangų Mano Širdžiai. Jis yra Man paguoda. Žvaigždės turi daug reikšmių, tarp kitų ir nušviesti tamsą.

Jūs gyvenate tamsos pasaulyje. Šviesa ateina ne iš žmonių, ji krinta iš dangaus kaip žvaigždės. Ta šviesa gali būti dovanojama tik tiems, kurių širdis yra atvira jai priimti; gali būti, kad dėl didelio jo širdies atvirumo šviesa iš dangaus jį pasiekia.

Toji šviesa ne tik apšviečia, bet ir šildo, kai širdis užsidega Meile, kuri ateina tiesiog iš Tėvo. Ta iš Dangaus ateinanti šviesa ją priimančių žmogų padaro švytinčių ir visiems jį sutinkantiems naudingą. Jau vien jo buvimas širdis sušildo. Jis tampa daugelio žmonių vadovu.

Kas iš Dangaus ateinančias žvaigždes priima, pats tampa žvaigžde pasaulyje!

Laimingas yra tas ypač mylimas sūnus! Per jį ir jame Meilė daro stebuklus. Tėvas to geidžia kiekvienam savo žemės vaikui, nes jūs visi esate mylimi.

Aš myliu jus dieviškai. Myliu tave dieviškai.“

Spalio 5 d., 3 val. 40 min.

34. – Kaip galima Tėvo Valią pažinti ir Jo artimą draugystę laimėti: Mano Meilės Ugnyje sudegti.

„Mano mažutėli, šiandien tau nereikia užsiimti nei pasaulio mintimis, nei dalykais, kuriuos pasaulis labai vertina. Tavo vienintelis tikslas – vykdyti Tėvo Valią.

Tu dažnai save klausi, kaip turi Tėvo valią pažinti ir ją vykdyti. Į tą klausimą yra tik vienas atsakymas; tapti artimu Dievo draugu. Tu tapsi tokiu draugu, jeigu daug laiko, labai daug laiko praleisi vidiniai artimai su Juo draugaudamas.

Tavo besąlygiški „taip“ sugriauna visus barjerus ir trukdžius, ir tu gali pasiekti artimą su Juo draugystę. Kai tu savo silpnumą, savo sužeidžiamumą ir mažumą pripažįsti, dingsta kitos kliūtys, Ir kai tu Jo Meilę priimi, ne tik žūna visos blokados, bet ir Jo Meilė apsigyvena tavyje.

Tik kai Jis tavo vidinį būstą pasirenka savo Meilės būstu, tau tampa įmanoma su Juo susidraugauti, ir tada tu nuolat būsi su Jo Valia susijungęs.

Tai padarys tave Meilės esybe, pajėgia priimti Jo Meilę, kad ji tave perkeistų, galėtų laisvai per tave srovėti ir į kitus žmones ne tik neregimai, bet ir regimai persiliėti.

Mano Širdis dega Meile tau. Leisk save sudeginti Mano Meilės Ugnyje.

Myliu tave švelniai ir dieviškai.“

Spalio 13 d., 4 val. 40 min.

35. – Atrasti turtus, kuriuos Tėvas paslėpė tavyje: Tikėjimą, Pasitikėjimą, Viltį, Meilę.

„Mano mažutėli, tu esi kelyje į Meilės pilnatvę. Tu turi kasdien vis giliau leisti į savo vidų, kad atrastum lobį, kurį Tėvas, tave kurdamas, yra tavyje paslėpęs.

Pagrindiniai turtai yra beribis **tikėjimas** tavo Tėvu, kuris yra danguje, absoliutus Juo **pasitikėjimas**, nesvarbu, ką tu turėtum kasdienybėje išgyventi; **viltis**, kuri pranoksta visa, ką žmogus gali įsivaizduoti; vis didėjanti **Meilė**, kuri nesiliaujamai tavo širdies atvirumu atsinaujina, kad galėtų priimti Meilę, kurią Tėvas kiekvieną akimirką lieja į tavo širdį. Taip Jis visas tavo būties skaidulas atstatys, kad tave atnaujintų ir leistų tau augti.

Tai leis tau vis labiau priimti save tokį, koks esi, savo Dievą vis labiau mylėti, ir žmones, kuriuos Tėvas pastatys tavo kelyje, taip pat vis labiau mylėti ir juos priimti. Ir taip tu išmoksi be prieštaravimų ir skundų sutikti su visais nemaloniais, priešiškais įvykiais, kritika ar persekiojimais.

Atrasti turtus, kuriuos Tėvas yra tavyje paslėpęs, reiškia atrasti naują gyvenimo džiaugsmą, naują taiką ir naują laimę, kurių tau joks žmogus ar įvykis negalės šioje žemėje išplėsti.

Palaimintas esi, būdamas kelyje, kuris tave veda į Meilės pilnatvę!

Myliu tave dieviškai.“

Spalio 18 d., 5 val. 30 min.

36. – Aš paimu tavo ir tavo sūnaus kančias, kad jas sujungčiau su savomis.

(Laiškas poniai F.)

Po mūsų paskutinio susitikimo spalio 16 dieną aš dažnai jungiuosi su Jūsų malda, kad Tėvui perduočiau Jūsų ir Jūsų sūnaus kančias.

Šį rytą aš pasijutau šaukiamas mūsų gerąją Dangaus Motiną atidžiai išklaudyti ir užrašyti, ką Marija nori Jums per mane perduoti. Čia yra jos žinia:

„F., mažoji mylima Tėvo dukrele, noriu tau pasakyti, kad esu labai arti tavęs. Žinau, ką Motina gali išskentėti, kai jos sūnus kenčia.

Šį rytą imu tavo ir tavo sūnaus kančias, ir jungiu jas su savomis – ir su Jėzaus kančiomis. Joms tai suteiks atperkamąją vertę. Jos tvirčiau tave sujungs su mano ir mano Sūnaus Jėzaus Širdimis.

Laiminga esi, būdama taip arti mūsų Širdžių. Kai skausmas tave užvaldo, kaskart kreipk savo žvilgsnį į Tėvą; tada pamatysi, kaip labai esi Jo mylima ir kaip esi arti mūsų Širdžių. Tu pajusi mūsų Meilę, aš tau tai pažadu. Tu pamatysi, kad mūsų Meilė, kuri gyvena tavyje, yra daug galingesnė už skausmą. Tu pasijusi laiminga, išgyvenusi tą kančią, per kurią tu gauni tiek Meilės.

Tai kelias, kurį Tėvas parinko tau ir tavo sūnui, kad nuvestų jus į Meilės pilnatvę.

Priimk mano motinišką ir tarpininkės pabučiavimą; jis turi paimiti tavo skausmus ir, su Jėzaus kančiomis sujungtus, nuolat Tėvui aukoti.

Ateik, pulk į savo dangiškosios Motinos glėbį ir būsi Tėvo Meilės gausiai apipilta.

Tavo Motina, kuri tave myli.“

Spalio 19 d., 5 val. 35 min.

37. – Turi visiškai pasitikėti Tėvu, niekuo kitu.

„Mano mažutėli, kiekvienas tavo žingsnis, kurį žengi, turi būti visiško atsidavimo Dievo valiai žingsnis. Tai yra didysis perėjimas, vedantis į Meilės pilnatvę!

To, ką tu išgyvenai vakar, ką išgyveni šiandien ir išgyvensi rytoj, tikslas tik vienas; vesti tave gilyn į Tėvo valią. Tai nereiškia, kad tu neturi naudotis paprastomis priemonėmis, kurios tau siūlosi pozityviems rezultatams pasiekti. Tačiau tu turi pripažinti, kad visos tos priemonės yra visiškai bevertės, jeigu jos randasi ne iš Tėvo Valios.

Taigi tu turi visiškai pasitikėti Tėvu ir niekuo kitu. Jo Valia tik tada gali visiškai laisvai pasireikšti, kai tu viską priimi iš Meilės, nors ir nieko nesuprasdamas.

Perdavinėk Jam vėl – ir tvarkingai – tas situacijas, kuriose atsiduri, kad Jo Valia galėtų įvykti visiškai laisvai. Būk visiškai ramus. Jis, tik Jis vairuoja tavo laivelį, kad galėtum giliau įplaukti į Meilę.

Tu esi mylimas dieviškai ir be saiko.“

Spalio 22 d., 5 val. 05 min.

38. – Tegu tas videokasetės projektas bus Tėvo garbei.

Viešpatie Jėzau, aš Tau paaukoju vakar sudarytą Video. Prašau tave viską, kas galėtų manyje sukelti pasididžiavimo, puikybės ar tuštybės jausmą, panaikinti.

Tas Video turi būti skirtas vien tik Švč. Trejybės garbei ir sielų laimei. Aš pavedu Tau širdis visų žmonių, kurie tai žiūrės. Tegu juos Tavo Malonė ir Meilė sujaudina.

Prašau Tave i prodiuseriui padėti ir jį įkvėpti, kad jis teisingai suprastų, ką turi iš vakarykščio filmavimo palikti ir ką atmesti.

Dėkoju, kad girdi šią maldą ir ją išklausai. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, tavo malda, kaip visuomet, yra priimta ir perduota Tėvui.

Nors prie šio projekto, kurio norą prieš metus į tavo širdį įdėjau, įvykdymo tu prisidėjai, bet aiškiai jauti, kad tai nėra vienas tavo projektų, o Mano projektas, ir kad Aš veikiu per žmones ir per įvykius.

Svarbu ir toliau melstis – tu, regis, jau pradėjai – kad tas planas būtų pagal Tėvo valią įvykdytas ir duotų vaisių širdyse. Toks yra Tėvo noras!

Jau dabar šlovinkite Tėvą už tuos stebuklus, kuriuos Jis daro širdyse; stebuklus, kurių liudytojais, Jam leidžiant, esate jūs. Drauge su jumis Aš dėkoju Tėvui už tai, kad taip yra.

Myliu tave dieviškai.“

Spalio 25 d., 3 val. 45 min.

39. – Tėvas paima netobulus įrankius ir padaro jais didžius darbus.

„Mano mažutėli, Aš pasirinkau tave gražiai ir didžiai misijai, ir tu esi liudininkas daugelio perkeitimų, vykstančių tavyje. Nors tų perkeitimų dar bus, bet tu jau matai, jog esi pašauktas tarnauti, kad per tave būtų pasiektos ir kitos širdys.

Tai vienas didžiųjų mūsų Tėvo stebuklų, kad Jis pasiima dar netobulus įrankius, kad įvykdytų didžius dalykus, ir vien tik jiems pritariant.

Dar šiandien tu būsi mano veikimo liudininkas. Aš dažnai pasinaudoju tavo silpnumu, sužeidžiamumu ir tavo tariamomis klaidomis, kad pasiečiau kitus žmones. Juo labiau tu pripažįsti savo mažumą, juo daugiau Tėvo Meilės gali į tave įsiveržti. Ir kuo daugiau tos Meilės tavyje yra, tuo daugiau jos gali per tave nutekėti ir kitas širdis pasiekti. Tavo buvimas yra šviesa Dievo ieškančioms širdims.“

Lapkričio 5 d., 5 val. 00 min.

40. – Svarbiausi yra glaudžios draugystės su Viešpačiu momentai.

(Atsakymas vienai sutuoktinių porai)

Viešpatie Jėzau, jau prieš daugelį dienų į mano širdį įdėjai norą melstis už sutuoktinius C., turint omeny jų veiklą ir būtinybę veikti drauge su kita pora, kuri jiems turi padėti ir iš anksto paruošti padengimą.

Aš dabar noriu dėmiai klausyti, jeigu Tu nori jiems perduoti žinią, ir jeigu aš turėčiau būti Tavo mažasis įgaliotinis.

Dėkoju, kad Tu mano maldą girdi ir ją išklausai. Aš priimu Tavo Meilę ir prašau priimti manąją, nors ir tokią menką.

„Mano mažutėli, tu tik per malonę esi priimtas tarnauti kaip įgaliotinis. Tai yra malonė tau ir malonė visiems, kurie gali būti pasiekti tau tarpininkaujant.

Tavo misija dar yra labai nauja. Vis dėlto, nors ji tik prasideda, bet jau duoda gerų vaisių; tačiau visai nesvarbu tau apie tai žinoti. Aš noriu sutuoktiniams C. pasakyti štai ką:

Mylimieji Tėvo vaikai, jūs, kurie esate išrinkti, jūs, kurie taip didžiadvasiškai atsiliepėte į kvietimą, jūs įžengsite į naują savo misijos fazę.

Kad ji galėtų visiškai realizuotis, jūs turite būti pasirengę savo planams, savo mąstymo, buvimo ir veikimo būdai numirti. Jei patys sau mirsite, vis labiau tapsite mano veikimo liudytojais. Tokia mirtis nėra be skausmo, bet būdas, kuriuo jūs tokį skausmą priimat, nulemia spartą, su kuria jumoje įvyksta Tėvo norimas perkeitimas.

Nors jūsų gyvenimui ir misijos įvykdymui yra būtina konkreti vieta, bet tai nėra svarbiausia. Jūs turite pagalvoti, kad svarbiausi esate jūs patys, jūsų asmuo, ir ypač Tas, kuris jumoje gyvena.

Mūsų glaudaus bičiuliškumo momentais jums bus suteikta ir tai, kas glūdi jūsų būties gelmėje ir sudaro tikrąją vertę. Dėl tos glaudžios draugystės jūs tapsite visiškai Tėvo valion nukreiptomis Meilės esybėmis, per kurias visai laisvai galės Jo Meilė srovėti ir kitus žmones pasiekti pirmiau neregimai, o paskui pasirodys ir regimai. Svarbu žinoti, jog tai, ką matote, yra labai maža palyginti su visa tikrove.

Jei jūs pasitikite Tėvo Meile, našta, kurią nešate, bus nuo jūsų nuimta.

Palaiminti esate, nes toji tikrovė, veiklios Tėvo Meilės Galios tikrovė, jums yra atskleista. Pirmiau nei jūs galėsite konstatuoti, kad Jo meilė per jus ir jūsų aplinkoje pasireiškia, ji jau pradės veikti jumoje pačiuose.

Dar skubiau pulkite į Mano glėbį. Perduokite Man savo našta ir pamatysite, jog mano jungas yra lengvas. Nebijokite. Aš esu su jumis. Aš nuolatos esu su jumis, nes degu Meile jums!

Aš myliu jus dieviškai. Myliu jus be galo.“

Lapkričio 10 d., 5 val. 45 min.

41. – Kokie yra gyvenimo prioritetai?

(Atsakymas į vieną klausimą)

Viešpatie Jėzau, atnešu Tau J. klausimą ir tai, ką jis šiuo metu veikia. Aš vienijuos su jo maldomis ir noriu atidžiai klausytis, jeigu Tu nori manimi pasitarnauti ir jam padėti, kad jis pamatytų ir suprastų, ko Tu dabar iš jo norėtum.

Dėkoju, kad Tu mūsų maldą girdi ir išklausai. Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, Aš rūpinuosi savo išrinktaisiais ir trokštu, kad jie įveiktų tai, ką turi pergyventi, kad būtų visiškai išgryninti.

Tie išgryninimai parodo „Taip“ tikrumą. Juo didesnė ir svarbesnė yra misija, juo radikalesniais trukdymais šis tikrumo įrodymas vyksta.

Tie trukdymai pastato žmogų tarp dviejų galimybių: arba jis pasilieka prie savo galvojimo ir veikimo būdų, prie savo patogumų ir komforto, arba duoda man savo totalinį, besąlygišką ir neatšaukiamą „Taip“, o tai reikalauja atsisakyti visų savo saugumų, šokti tuštumon, kad būtų visiškai Mano vedamas ir vien tik Man tarnautų).

Kas kitą myli labiau negu mane, tas nėra manęs vertas (plg. Mt 10,37).

Mano mylimas mažasis J. Jau seniai esu tave pasirinkęs. Jau daug kartų esu tau parodęs, jog tave myliu. Įvairiai ir gausiai esu tave apdovanojęs. Savo dabartiniame gyvenimo kontekste tau pasitaiko sprendti. Aš noriu, kad tą sprendimą tau padiktuotų širdis, nors, tavo nuomone, to sprendimo tau reikia ieškoti išorėje.

Įvykiai, kurie dabar vyksta tavo aplinkoje, yra tik tam, kad tą sprendimą visai laisvai surastum savo širdyje.

Tikras ir vienintelis klausimas, į kurį tu privalai atsakyti, yra: kam aš savo gyvenime dabar teikiu pirmenybę?

- Ar tai yra mano asmuo, tai, kas aš esu ir ko noriu?
- Ar tai mano šeima?
- Ar mano gerovė ir mano komfortas?
- Mano gėrybės ir mano laisvalaikis?
- Mano Dievas ir tai ko Jis - taip, Jis – nori?

Atsakymas yra sunkus dėl to, kad tos pasirinkimo galimybės nėra tavo širdyje aiškiai apibrėžtos. Įvykiai yra tam, kad jie tau padėtų savo viduje apsispręsti. Ir tu tuoj pat galėsi lengvai pasirinkti.

Mano Meilė tau yra tokia didelė, kad noriu, idant tu visiškai man priklausytum, ir kad mes drauge galėtume didžius darbus atlikti. Tačiau gražiausia, svarbiausia yra tai, kad tu pajustum, jog esi labai Mano mylimas, ir kad leistumeis Mano Meilės perkeičiamas.

Pasirengimas sekti manimi jungiasi su pasirengimu būti visiškai Mano „suniekintam“, kad Mano Tėvo valia būtum vėl naujai suformuotas.

Laimingas esi malonę Mano akyse radęs ir nuolatos Mano Meilės lydimas.

Perduok Man savo našta ir pamatysi, kad mano jungas yra lengvas. Nebijok, Aš nuolat esu su tavimi.

Myliu tave dieviškai ir be galo.“

Lapkričio 16 d., 23 val. 00 min.

42. – Mūsų glaudžios draugystės santykis tau reikiamu momentu parodys, kokį sprendimą turi padaryti.

Viešpatie Jėzau, atnešu tau sunkumus dėl to dosjė, kurį šiandien peržiūrėjau.

Prašau tave duoti man Savo šviesos, kuri mane apšviestų, kad nepadaryčiau klaidos, kad būčiau visiškai Tavo valdomas.

Dėkoju, kad išgirdai mano maldą ir ją išklausai.

Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, svarbu ne tai, ką tu išgyveni išorėje, svarbu, ką išgyveni savo viduje.

Per tą perkeitimą, kuris tavo viduje vyksta, ateina šviesa, kurios tu ieškai. Ir mūsų glaudžios draugystės santykis reikiamu momentu tau nurodys, kokį sprendimą turi padaryti/

Tu turi patikėti, kad reikiamu momentu atsiras šviesa: viskam, ką tu nuspręsi, atliksi ir pasirinksi savo sprendimo nustebintų žmonių labui.

Nebijok, Aš esu su tavimi ir kai ateis laikas, tau vadovausiu, nes myliu tave dieviškai ir be galo.“

Lapkričio 17 d., 4 val. 00 min.

43. – Septynios gero elgesio taisyklės.

„Mano mažutėli, nuoširdžiu susitikimu, vykstančiu žmogaus gelmėje, Aš iš naujo statau Savo Bažnyčią.

Tokio susitikimo Aš trokštu su kiekvienu be išimties žemėje gyvenančiu žmogumi ir kiekvieną dieną naktį esu tam pasirengęs. Tačiau dėl to man reikia kiekvieno asmens pritarimo, to „taip“, apie kurį jau taip daug esu kalbėjęs. Tu turi jį visose savo gyvenimo situacijose nuolatos kartoti, kad Aš nuolat ir visur galėčiau veikti, nors tai nereiškia, kad tau nieko nereikia daryti.

Veiklai tau reikia išmokti tokios elgsenos, kuri labai skiriasi nuo pasaulietiškos.

1. Paprašęs Tėvą pasakyti, ko Jis norėtų, tu turi būti tikras, kad Jis tau įkvėps, ką turi nuspręsti ar padaryti.
2. Užuoat tikėjęs, kad rezultato priežastis yra tavo veikimas, visiškai pasitikėk savo Dievu. Tai galioja ir tavo veikimo rezultatams.

3. Tu turi būti pasirengęs visiškai keisti savo elgesį, jeigu tik pasirodys, kad tai reikalinga...
4. Turi būti pasirengęs sutikti su rezultatais, nors jie būtų visiškai priešingi tam, ko tu tikėjaisi.
5. Taip pat turi būti pasirengęs pasitraukti, kad darbą leistum tęsti kitam.
6. Turi būti pasirengęs daryti tai, ko nori Tėvas, o ne pagal savo valią.
7. Už gautus rezultatus turi dėkoti Tėvui, tik Jam vienam.

Taigi didelis skirtumas pasireiškia tavo mintyse, elgesyje ir pasitikėjime. Toks elgesio būdas yra daug svarbesnis nei tu manai, nes diena, kai visi be išimties taip elgsis, yra arti. Tada jūs jau būsite naujoje Bažnyčioje naujoje žemėje.

Palaiminti esate visi, kurie jau dabar patiriate šį perkeitimą, kai kiti jį dar tik patirs.
Jūs esate dieviškai mylimi. Aš myliu jus dieviškai.“

Lapkričio 21 d., 5 val. 10 min.

44. – Kad būtumėte išgryninti, turite pereiti per Meilės ir kančios Ugnį.

Viešpatie Jėzau, aš atnešu Tau G. prašymą. Dėkoju Tau už perkeitimus, kuriuos Tu jame dabar atlieki, ir už perkeitimus, kuriuos šiuo metu darai kitose širdyse. Aš jungiuosi prie tų prašymų ir noriu atidžiai klausytis.

Dėkoju, kad tą maldą girdi ir ją išklausai. Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, jau vis daugiau širdžių įžengia į tą perkeitimo kelią. Tie „taip“, kurie duodami noriai ir besąlygiškai turi milžinišką galią. Besąlygiški „taip“, duodami delsiant, su baime ir nedrąsiai, taip pat turi didelę galią. Besąlygiškas „taip“ visada išlaisvina naują gyvenimą, nors jį patiriantis ne iškart jį pastebi. G. ištarti „taip“ atvedė jį į tobulumo ir šventumo kelią ir juo dar veda.

G., mylimas Tėvo sūnau, tu buvai išrinktas gražiai ir didelei misijai, misijai, kuri vis labiau aiškės, kai tu vis geriau suprasi savo Tėvo Valią. Dabar tu dar negali žinoti, ką Tėvas per tave nori nuveikti, kad tavo mintys, norai ir maldos liktų suvienytos su Dievo valia. Tavo širdies suvienijimas su Mano ir Mano Motinos Širdimis veda tave prie Tėvo Širdies. Norint įžengt į Tėvo Širdį, reikia būti visiškai tyram.

Kad būtum visai tyras, turi pereiti per Meilės ir Skausmo ugnį. Kai ta ugnis pradės degti tavyje, perduok ją man, pamatysi, kad mano jungas lengvas.

Ir toliau ištikimai atsakinėk į kvietimą, kurį Aš įdedu į tavo širdį, ypač į kvietimą su manimi susivienyti ir prašyti Tėvą įlieti savo Meilę į daugelį širdžių.

G., nebijok, tu rada malonę pas Tėvą. Ateik ir pulk Man į glėbį; čia visada rasi Džiaugsmą, Ramybę ir Laimę. Aš tau tai pažadu.

Tu esi mylimas Tėvo Sūnus, ir Mano Širdis dega Meile tau.
Myliu tave švelniai ir dieviškai.“

Lapkričio 24 d., 3 val. 40 min.

45. – Leisk Man tave mylėti, tave saugoti ir tavo širdį tyrą išlaikyti.

(Laiškas mažai mergaitei)

„V., mano mažoji, mylima V., Aš, Jėzus, noriu kalbėti tavo nuostabiai vaikiškai širdelei, kuri palengva rengiasi žengti į suaugusiųjų gyvenimą.

Kad tu žinotum, kaip Aš myliu tavo tyrą, gražią vaikišką širdelę! Koks būčiau laimingas, jeigu man leistum išsaugoti ją tyrą. Aš visa armija angelų tave apstatyčiau, kad apsaugočiau tave nuo tamsos pasaulio, kuriame gyvenate.

Aš pavesčiau tave savo Švč. Motinai, kad Ji tave noriai priglaustų po savo didžiuoju apsiaustu, ir tave gintų nuo visų Blogio jėgų

Aš tau dovanočiau maldos džiaugsmą ir mudu abu labai susidraugautume. Tu gyventum Manyje, o Aš – tavyje.

Tavo širdį užlietu Meilė žmonėms, esantiems aplink tave. Aš mokyčiau tave save pačią pamiršti ir tik apie kitą laimę galvoti.

Tu būtum ne tokia mergaitė, kuri elgtųsi, kaip visos kitos, tu būtum savo draugams ir draugėms tikras gyvenimo pavyzdys.

Tu savo širdyje pastebėtum, kad esi labai savo Dievo mylima, ir ta Meilė tave padarytų vis didžiadvasiškesne asmenybe.

V., mano mažoji gėlyte, kuri dar esi visai graži ir tyra, leisk man tave mylėti ir saugoti. Tada tu savo gyvenime matysi daugybę grožybių.

Ko trokštu tau, trokštu ir tavo sesutėms, ir draugėms.

Mano širdis dega Meile tau. Noriu be paliovos tau kartoti:

V., Aš myliu tave, V., Aš myliu tave, V., Aš myliu tave.“

Gruodžio 2 d., 3 val. 10 min.

46. – Glaudžios draugystės su Viešpačiu akimirkos sukelia didelį aktyvumą neregimybės srityje.

Dėkoju, Viešpatie Jėzau, už stebuklus, kuriuos darai ir kurių liudininku man leidai būti, kai pereitomis dienomis aš juos mačiau ar buvau apie juos girdėjęs.

- Kai mes su viena moterimi pasimeldėme, tarė ji mums, kad nuo vienišumo naštos, dėl kurios ji savo vyrui mirus kentėjo, buvo visiškai išlaisvinta.

- Vienas netikintis, perskaitęs pirmąjį „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“ tomą, atsivertė.

- Vienas alkoholikas, perskaitęs abu tomus, buvo iš savo priklausomybės išlaisvintas.

- Viena moteris, savo tikėjimo neapraktikuojanti, pasikeitė.

- Jūrininkas iš Montrealio pranešė apie savo įspūdingą tikėjimo kelią. Paklaustas, kaip jis savo kelią atrado, ... atsakė: „Aš perskaičiau knygas „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“.“

Mes žinome, kad tai, ką matome ir girdime, yra labai maža palyginti su tuo, kas yra iš tikrųjų. Dėkoju už visus stebuklus. Aš jaučiuosi nepaprastai mažas, silpnas ir sužeidžiamas akivaizdoje to, ką Tu įvykdy, ir ko aš esu liudininkas. Ačiū, Viešpatie, ir už Malone, kad panorėjai man leisti Tau tarnauti Aš myliu Tave ir noriu visada Tavęs atidžiai klausytis.

„Mano mažutėli, Aš tau sakiau, kad tu prieš visas negandas ir jų metu džiūgausi, ir tai jau dabar prasideda.

Tai, ką tu patiri ir matai, gali būti palyginta su lietumi ar krintančiu sniegu. Yra lietus ir sniegas, kurį tu matai..., ir yra visas lietus ir sniegas kuris iš tikrųjų krinta!

Ar tu kada nors susimąstei ir pagalvojai apie skirtumą tarp tavo matomo sniego ir viso krintančio sniego? Kiekio skirtumas yra begalinis. Tas pat yra ir su malonėmis, kurias Tėvas dovanoja žemės gyventojams, kai tu lygini jas su tuo, ką matai ir girdi. Prisimink, ko Aš esu tave mokęs: ta didžioji veikla neregimybėje visada pasireiškia mūsų glaudžios draugystės akimirkomis. O, kad tos mažos dalelės būtų regimos...; tau atskleidžiama tik nežymi jų dalis.

Iš tikrųjų šiuo metu žemei išliejama tikrai milžiniška Tėvo Meilė.

Palaiminti esate jūs, nes jums pirmiesiems tenka ta Meilė, kai jūs ją priimate ir leidžiatės jos perkeičiami.

Jūs esate dieviškai mylimi. Aš myliu jus dieviškai.“

Gruodžio 5 d., 2 val. 50 min.

47. – Tėvo požiūris dažnai labai skiriasi nuo jūsų požiūrio, bet jis visuomet siekia Jo vaikų labo.

Viešpatie Jėzau, aš atnešu Tau įvairius dabartinius sandėrius. Aš duodu Tau savo tris „taip“.

- „Taip“, kad pardavimas įvyktų;

- „Taip“ priešingam atvejui;

- „Taip“ visoms kitoms galimybėms.

Žinau, kad viskas priklauso nuo Tavęs. Nors mes turime stengtis, kad žmogiškai tas pardavimas įvyktų, tačiau žinome, kad be Tavęs negalime pasiekti jokio rezultato. O su Tavimi viskas galima!

Iš anksto dėkoju Tau už tai, ką Tu padarysi, ir žinau, kad tie prekybiniai sandėriai neturi jokios reikšmės.

Dėkoju Tau už viską. Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, su džiaugsmu priimu tavo malda. Ji visada įdedama į Tėvo Širdį, Tėvo, kuris visuomet reikiamu momentu tavimi pasirūpins.

Tėvas kiekvienam savo žemės vaikui turi tobulą Meilės planą. Tai priklauso nuo to, kas tas vaikas yra, ką jis galvoja ir ko trokšta. Tėvo požiūris dažnai labai skiriasi nuo jūsų požiūrio:

- skirtingai numatoma, kas turi būti įvykdyta;
- skirtingai pasirenkamos priemonės tikslui pasiekti;
- skirtingai numatomas įvykdymo laikas.

Tėvas turi omeny savo vaiko laimę, ir tokia tvarka:

- pirmiausia Jam svarbi tikra ir tvari vaiko Amžinojo gyvenimo laimė;
- tada tikroji laimė šiame gyvenime;
- ir pagaliau tikroji dabarties akimirkos laimė.

Jūs pirmiausia ieškote dabarties akimirkos laimės, kuri dažniausia yra labai netvari ir ilginiui gali turėti negatyvių pasekmių – net ir amžinajam gyvenimui.

Jūsų horizontas labai ribotas, o Tėvo neriboja nei laikas, nei vieta. Jūs dažnai norite Tėvo valią priderinti prie savo valios. Tartum Okeaną norėtumėt sutalpinti puodelyje, nors turėtų būti atvirkščiai.

Kai jūsų valia yra Jo Valioje, Dievas turi visišką veikimo laisvę jumyse, jūsų aplinkoje ir per jus. Yra maždaug taip, kaip su Okeanu ir į jį įpilamu vandeniu: jau nebėra skirtumo tarp vandens iš mažo indelio ir Okeano vandens.

Kadangi Tėvo Valia yra Meilės Okeanas, jūsų valia, perėjusi Jo Valion, padaro jus Meilės esybėmis. Jūs atrasite savo pirmąją gražumą, tapsite tuo, kam buvote sukurti.

Kai tapsite Meilės esybėmis, jums jau nebebus sunku dievišką Meilę priimti it toliau perduoti.

Jūs esate dieviškai mylimi. Myliu tave dieviškai.“

Gruodžio 18 d., 4 val. 20 min.

48. – Aš priimu tave tarnauti, kad neregimai pasiekčiau daugelį širdžių.

(Atsakymas vienai vienuolei)

Viešpatie Jėzau, aš pateikiu klausimą vienos 95-erių metų vienuolės L., kuri labai norėtų žinoti, ar ji yra gerame kelyje. Jis man papasakojo, kokį malonumą ir džiaugsmą jai suteikė abu „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“ tomiai.

Aš noriu atidžiai tavęs klausytis. Dėkoju, kad Tu mūsų malda girdi ir išklausai.

Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, dėkoju, kad tu esi tos mažosios įgaliotiniu ir tą klausimą perduodi, nors pats žinai, kad ši vienuolė yra gerame kelyje. Taigi Aš noriu jai štai, ką pasakyti:

Mylima Sužadėtine, kiekvienas tavo širdies dūžis mane pripildo džiaugsmo. Nuo tos dienos, kai Aš tave pasišaukiau, nuo tos dienos, kai tu didžiadvasiškai atsiliepei į mano pašaukimą, užsimezgė mūsų meilės ryšys, kuris nuolat stiprėja.

Kaskart, kai tu priimi mano Meilę, tu vis gražėji, vis labiau spinduliuoji Mano Taika, Mano Džiaugsmu ir mano Meile.

Tu esi didelė paguoda Mano sužeistai Širdžiai. Tada mes abu esame viena. Tau nežinant, aš priimu tave Man tarnauti, kad kitas širdis, nuo manęs nutolusias ir pasaulio minčių paveiktas, užsikariaučiau. Tomis akimirkomis, kurias nuoširdžioj draugystėj praleidžiame, Aš tavimi pasitarnauju, kad pasiekčiau daugelį širdžių.

Nebijok. Aš nuolat esu šalia tavęs. Aš džiūgauju pagalvojęs apie malonumą, kurį pajusiu, kai laikui atėjus pristatysiu tave savo Tėvui.

Mylimoji mano Širdies sužadėtine, atėik ir pailsėk prie Mano krūtinės, kad galėtum išgirsti mano tylų šnabždesį, kai tau švelniai ir maloniai kartoju: Aš myliu tave, myliu tave, myliu tave, myliu tave dieviškai.“

Pastaba; Praėjus keletui savaičių po to pranešimo, sesuo L. Visa spinduliuodama mums prisipažino „Kai aš skaitau knygas „Manujų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“, manyje gyvena Kristus“.

Gruodžio 20 d., 4 val. 40 min.

49. – Septynios sąlygos norintiems įeiti į naująjį gyvenimą.

„Mano mažutėli, jau netrukus jūs atrasite naują šviesą, kuri jums leis pamatyti naująjį gyvenimą, kuris vis labiau plinta šioje žemėje.

Jūs jau pastebite Tą naująjį gyvenimą, kuris kiekvieno iš jūsų gelmėje įgyja naują pavidalą. Jūs esate raginami leisti šiam naujam gyvenimui augti. Jis turi turėti galimybę augti jūsų vidiniame gyvenime. **Šis gyvenimas gyvens,**

- jei jūs sutinkate būti maži;
- jeigu totaliniu, besąlygišku ir neatšaukiamu „taip“ jis yra priimtas ir Tėvo išsvajotas bei išmelstas;
- jeigu jūs žinote, kad esate Tėvo mylimi;
- jei esate pasirengę daug laiko praleisti glaudžioje draugystėje su Dievu;
- jei nuolat Jam perduodate savo rūpesčius, kai tik juos pajuntate;
- jei nuolat prašote Jo Šviesos;
- jei Jam už visus ir viską dėkojate.

Tas naujas gyvenimas yra kiekvieno jūsų gelmėje, ir kai jis skverbsis jumyse vis giliau, jūs jį atrasite, padėsite jam priimti pavidalą ir jumyse išsiskleisti.

Tas naujas gyvenimas subrėkšta širdies, ne proto srityje. Juo greičiau žmonės leis tam gyvenimui savyje užgimti, juo greičiau jūs apsigyvensite toje naujoje Visuomenėje.

Didieji įvykiai padės pereiti nuo vieno gyvenimo į kitą. Tie, kurie jau yra šiame naujajame gyvenime, didžiuosius įvykius išgyvens lengviau.

Naujasis gyvenimas, kurį sudaro: Meilę priimti, Meilę tapti ir Meilę dovanoti, - gudriesiems, intelektualams ir inteligentams atrodo pernelyg paprastas. Jis yra priešingas pasaulio mąstymui. Jį galima palyginti su nusiteikimu raupsuotojo Naamano, kai jis išgirdo, ką pranašas Eliziejus jam liepė padaryti, kad išgytų. (2 Kar 5, 10-15) Jam tai atrodė per prasta, nenorėjo tuo patikėti. Vis dėlto tai buvo tikra.

Palaiminti esate, jeigu tuo tikite, leidžiatės perkeičiami ir tampate Meile.

Jūs esate dieviškai mylimi. Myliu jus dieviškai. Myliu tave dieviškai.“

50. – Tavo dangiškoji Motina tave veda ir įveda į naujuosius metus.

„Man, Marijai, tavo dangiškajai Motinai, Tėvas pavedė tave palydėti ir įvesti į naujuosius prasidedančius metus,

Tau kyla daug klausimų dėl įvykių, kurie jums buvo apreikšti, bet – jūsų manymu – dar nevyksta.

Jums reikia sutikti su tuo, kad žemiškojo gyvenimo matmuo yra kitoks, negu Dangaus. Uždanga jums trukdo matyti ir suprasti, kas vyksta Danguje. Ta uždanga pritemdo jūsų protą, ir jūs negalite tiksliai analizuoti ir suprasti, kas ateina iš dangaus.

Tačiau jūs galite ir turite savo vaikiškomis širdimis nuspėti kad esate per maži suprasti, ir su tuo sutikti. Mažuose jūsų gyvenimo įvykiuose jums labai sunku suprasti, kodėl tas skausmas, anas konfliktas, ta liga ar silpnybė, ana nelaime.

Ir džiugiuose įvykiuose dažnai sunku suvokti: kodėl ta malonė, ta palaima, dėkingumas arba įvertinimas?

Jūs dažnai tik daug vėliau suprantate tų įvykių reikšmę ar gerumą. Jei jūs suvoksite, jog mažų jūsų gyvenimo įvykių reikšmė jums pasirodo ne iškart, o tik vėliau, jums bus lengviau sutikti su tuo, kad ir didžiųjų iš dangaus apreikštų įvykių negalite suprasti, ar jie jau vyksta, ar nevyksta.

Kas jums buvo apreikšta, turi jums padėti pasirengti ir būti budriems. Delsimas turi išmėginti jūsų išipareigojimo gilumą, nes kas išipareigoja paviršutiniškai, tie pasitrauks, kaip tos paikšios mergaitės iš palyginimo apie gudriąsias ir paikąsias mergaites.

Dangaus požiūriu lemiamas vaidmuo priklauso širdžiai; pagaliau svarbus visas žmogus su savo tiesiu „taip“, kuriuo niekada, nepaisant jokių įvykių, nesuabejojama.

Tas tiesus „taip“ atlieka širdyje didelį perkeitimą, kuris žmogų palaiapsniui, per negandas nuveda į didįjį džiūgavimą, nepaisant paskelbtų įvykių vėlavimo... ar visiško jų nebuvimo. Tas džiūgavimas kyla iš didžios vienybės su Mano Sūnaus Jėzaus, kuris jūsų širdis nuveda į Meilės pilnatvę, Širdimi.

Jūs esate dieviškai mylimi, ir aš, jūsų Motina, sūpuoju jus savo rankose, kad jūs tą Meilę, kuri jus perkeičia ir padaro Meilės pilnais žmonėmis, mokėtumėte priimti.

Taigi priimk dabar tą Meilę, kuri ateina tiesiai iš Tėvo Širdies, ir kurią privalau į tavo širdį įlieti.

Aš myliu tave. Aš myliu tave be galo.

Tavo Motina Marija.“

Sherbrooke, sausio 6 d., 4 val. 35 min.

51. – Tau, kuris kenti dėl piktojo Priešo puldinėjimų.

(Atsakymas į vieną klausimą)

Viešpatie Jėzau, aš Tau pristatau visus žmones, kurie prašo mūsų maldu, kuriuos mes turime savo širdyse, ir ypač vieną asmenį, kurį šiandien vargina piktojo Priešo puolimai.

Aš atnaujinu savo „Taip“, kad galėčiau Tau tarnauti, kada Tu nori, kam Tu nori ir misijai ar tarnystei, kurios Tu nori.

Dėkoju, kad išgirdai mano maldą ir ją išklausai.

Tavo mažylis, kuris Tave myli.

„Mano mažutėli, nebijok, nes tu radai Malonę mano akyse, ir tavo maldos visada priimamos ir deramu laiku išklausomos. Dabar noriu, kad Man patarnautum, nes noriu prabilti į tą žmogų, kuris kenčia dėl Piktojo puolimų.

L., mylimas Mano Širdies Vaike, ką tu dabar kenti, praeina. Tau nereikia bijoti, Aš nuolat tave sauguoju. Sauguoju Savo brangiuoju Krauju, apsupu Tave savo ir Mano Švč. Motinos apsiaustu.

Tu dabar išgyveni savo didįjį perkeitimą, kuris tave veda į Meilės pilnatvę.

Tu gali šį didįjį perkeitimą pasiekti greičiau, jeigu atsisakai visko, kas tave pančioja. Kaskart, kai tu tari Tėvui „Taip“, kai kurie prisirišimai nutrūksta... ir tu daraisi vis laisvesnis.

Priešas daro visa, kas jo galioje, kad tave įtikintų, jog su tais gražiais prisirišimais, tomis „aukso gijomis“, tau eisis daug geriau. Jis jas pristato tau labai patraukliai: kaip komfortą, patogumus, sėkmę, ištaigą, kad po ta tavo šeimos gerovės ir būtinybės uždanga rūpintumeis savimi ir būtum sveikas.

Priešas nepaprastai siunta matydamas, kad tie dalykai jau nebėra tavo gyvenimo prioritetai. Jis gerai pastebi, kad tau nuo tų prisirišimų išsivadavus, jis negali tau sutrukdyti atlikti Tėvo tau skirtą misiją;

Nors tu esi mūsų Meilės saugomas, Tėvas palieka Priešui kažkiek erdvės, kad jis galėtų tave šiek tiek veikti, o tu galėtum visiškai laisvai rinktis. Juo tvirtesnis bus tavo pasirinkimas, juo greičiau vyks tavo perkeitimas; juo menkesni bus tavo prisirišimai, juo mažesnę galią tau turės Priešas.

L., atėik arčiau prie mano Širdies, kad vis labiau jaustum mano Meilę. Man tavęs reikia. Tu Man esi brangus.

Imk Mano Meilę ir pamatysi, kad tai, kas tau yra labai svarbu, yra be jokios vertės.

Aš degu Meile tau, nes myliu tave dieviškai.“

Île de Margarita (Venezuelos pajūris), Sausio 15 d., 2 val. 15 min.

52. – Svarbu ne žinoti, ar esi tos Meilės vertas, svarbu ją priimti.

Ačiū, Viešpatie Jėzau, už tą nuostabią vietą, kurioje dabar esame. Ačiū už tą malonę, kurios mes nesame užsitarnavę. Ačiū, kad pripildai mus savo Meilės, nors mes jos esame visiškai neverti. Ačiū, kad mums čia esant, raginimą Tavo Meilę priimti, kad taptume Meile ir Meilę dovanotume, taip stipriai į mano širdį įdėjai.

Ačiū už tokią daugybę Malonių, o dabar ir už Malonę Tavęs atidžiai klausytis.

Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, kad tu žinotum, kaip Aš džiaugiuosi, galėdamas į tavo širdį įlieti savo Meilę. Svarbu ne žinoti, ar esi tos meilės vertas, svarbu ją priimti. Kai tu ją priimi, tavyje vyksta išgryninimas ir perkeitimas.

Ką Aš tau sakau, atrodo kaip pakartojimas. Tačiau tai bus reikalinga tol, kol tavo širdis visiškai atsivers, kad galėtų priimti visą Meilę, kurią noriu į ją įlieti.

Vėl mąstyk apie neišmatuojamą turtingumą tos mažos santraukėlės: *Kadangi Meilė tave myli, tu tampi Meile*“.

Tas sakinyvis viską paaiškina. Kito paaiškinimo nėra. Visa ko pradžia yra Tėvo Meilė. Ir Jam reikia širdžių, kurios jam pasakytų „taip“ ir Jį priimtų.

Tokiu būdu tu virsti Meile, nes Aš myliu tave dieviškai.“

Île de Margarita, sausio 17 d., 3 val. 00 min.

53. – Juo daugiau Meilės, kurios gauni iš Tėvo, perduodi kitiems, juo daugiau pats jos gauni.

„Mano mažutėli, tu jauti, kad vis labiau esi pripildomas. Taip yra, nes tu pradedi priimti Meilę, kurią Tėvas į tave lieja.

Tu tik pradedi tą Meilę priimti visai jos neužsitarnavęs.

Tu tik pradedi Dievu, savo Tėvu, pasitikėti.

Tu tik pradedi leisti Meilei tave perkeisti.

Tu tik pradedi išgyventi tai, ko Aš tave praėjusiais metais mokiau.

Kaip dovaną tavo gimtadieniui aš tau patvirtinu, kad esi gerame kelyje, kuris tave veda į Meilės pilnatvę. Tame kelyje augama tolygiai. Juo daugiau esi pripildomas, juo tvirtčiau gali tapti Meile, nes tavo širdis vis labiau atsiveria ir vis daugiau Meilės gali priimti.

Kai Tėvo Meilė gali laisvai ir netrukdoma per tavo tekėti, kad kitas širdis pasiektų, išsiplečia ir tavo širdis, vos tik kitas žmogus pasiekiamas jo širdyje. Tada tavo širdis tampa visiškai atvira Tėvo Meilei.

Tas išsiskleidimas vyksta ne viena kryptimi; jis turi veikti ir kitus žmones, ypač neregimai, bet ir regimai.

Juo daugiau Meilės, kurios gauni iš Tėvo, perduodi kitiems, juo daugiau pats jos gauni.

Taip nauja Visuomenė ir nauja Bažnyčia statomos Meilės civilizacija.

Esi palaimintas, esate palaiminti jūs, esantys kelyje į Meilės pilnatvę. Jūsų ausims ir jūsų širdims bus vis maloniau girdėti mano vis kartojamą šaukimą: Aš myliu tave. Aš myliu tave. Aš myliu tave., Aš myliu tave dieviškai.“

Île de Margarite, sausio 22 d., 5 val. 15 min.

54. – Tu turi būti perduotas Tėvo gailestingumui, kad būtum išgrynintas ir galėtum tarnauti Jo Grožybei.

„Mano mažutėli, tu gali paliudyti, kad Aš vis labiau tave vedu, vis labiau lydžiu ir vis labiau įkvepiu.

Kiekvieną dieną Aš tau sudarau galimybę mano pamokymus vis intensyviau išgyventi ir pagilinti. Tas pat galioja ir „*Manų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus*“ skaitytojams, davusiems totalinį, besąlygišką ir neatšaukiamą „Taip“ ir tais raštais besivadovaujantiems. Tos knygos yra visai naujas laimėjimas tiems, kurie jas vis iš naujo skaito ir visiškai jomis pasitiki.

Tuo ypatingu laiku, kurį praleidžiame drauge, Aš tave vedu taip, kad tu vis giliau priimi Mano Meilę. Tu gerai žinai, kad svarbiausia yra Mano Meilė, kuri pasireiškia mūsų glaudžioje draugystėje, o ne ta, kuri pasirodo per šią nuostabią vietą, kurioje tu dabar esi.

Aš vis labiau vedu tave į pasitikėjimą ir atsidavimą. Tu pamatai, kaip tai svarbu pasitikėti manimi net ir tada, kai Aš pasinaudoju trečiuoju asmeniu, kad tau padėčiau, arba kokią problemą išspręščiau, arba tave Savo Meilės pripildyčiau.

Tu vis geriau pastebėsi, kaip svarbu viską su visišku pasitikėjimu man perleisti ir nieko sau nepasilikti: ar tai būtų mintis, džiaugsmo, skausmo, rūpesčio, kaltės, klaidos jausmas, ar geras darbas, arba kokio nors gėrio ar blogio, kurio tu esi liudininkas, pajutimas. Viskas turi būti perduota Tėvo Gailestingumui, tiek, kad būtų išgryninta, tiek, kad tarnautų Jo Grožybei.

Dėl to pasitikinčio atsidavimo tu gali gyventi daug laimingiau. Tik pažiūrėk kaip tu reagavai, kai kažkoks nenaudėlis tau nuo kaklo nuplėšė grandinėle su kryžiumi: Užuoat jam pasipriešinęs, tu jam pajutai užuojautą, ir jam viena ir kita dovanojai Mane prašydamas, kad tas kryžius jį taip paveiktų, kad jis atsiverstų. Aš tavo maldą išgirdau. Aš paveikiau jo širdį. Aš ir tavo širdį paveikiu, išsaugodamas joje ramybę; tuo mažu įvykiu paveikiau ir Elžbietos širdį.

Kas savo gyvenimą su pasitikėjimu sudeda į Tėvo rankas, tas atranda tikrą Dievo vaiko laisvę. Jis yra kelyje, vedančiame į Meilės pilnatvę.

Aš myliu tave dieviškai,“

Île de Margarite, susio 23 d., 11 val. 45 min.

55. – Asmeniškai Leandro pamąstymai apie laiko panaudojimą.

Keli mano pamąstymai apie laiko panaudojimą.

Veiksmingo laiko panaudojimo versle ataskaitos byloja, kad mūsų laiko 80% yra panaudojama nelabai veiksmingai, ir tik 20% duoda rezultatus, kai 20% mūsų laiko panaudojama veiksmingai veiklai, ir duoda 80% rezultatų. Taip pat mes patiriame, kad įvairių asmenų rezultatyvi veikla gali būti skirtinga. Pavyzdys: pardavėjui veiksminga veikla gali būti, kai jis klientui pateikia pasiūlą; tuo tarpu biuro darbas jam nėra rezultatyvus. Sekretorei rezultatyvus darbas yra būtent jos biuro darbas. Įmonės menedžeriui įmonės suskirstymas ir vadovavimas yra pelninga funkcija, o visokia kitokia veikla yra nelabai sėkminga. Tai galioja ir visokiai kitai veiklai.

Tam tikru mūsų gyvenimo ir išsivystymo periodu yra ir laikas, kurio tikslas susipažinimas. Kitu periodu turi būti labiau pabrėžiamas realizavimas, pasidalinimas ir dovanojimas, šeima ir pusiausvyra įvairiose srityse.

Metams bėgant, aš pamačiau, kad mano viso asmens išsivystymui naudingas laikas yra tas, kurį aš skiriu savo dvasiniams ieškojimams. Vėliau suvokiau, jog daugiausia naudos gaunu besimelsdamas, adoruodamas ir kai gyvenu vidiniai draugaudamas su Viešpačiu.

Juo toliau žengiu, juo labiau įsitikino to realumu. Aš tvirtai teigiu, jog dvasingumo atskleidimas veda mus į didesnę draugystę su Viešpačiu. Geriau yra tą dvasingumą gilinti, nei šokinėti iš vieno dvasingumo į kitą.

Man esmė yra tuos du pirmajame tome aprašytus kelius paversti veikla.

1. Priimti savo mažumą.
2. Priimti Jo Meilę.

Ir toliau kiekvieną rūpestį ir įvykį, kuriuos išgyvenu, perduoti Viešpačiui a) jeigu jis yra džiugus, tegu jis bus Jo garbei; b) jeigu nėra džiugus, tegu bus mano išgryninimui.

Taip aš galiu visą save perduoti į Jo rankas. Man regis, jog aš pasiekiu vis didesnę gelmę, juo daugiau laiko tam skiriu. Kiekvieną kartą tai būna vis nauja patirtis.

Skaityti, vis iš naujo skaityti ir apmąstyti tai, kas mane jaudina mano būties gelmėje. Man tai padeda gyventi vis didesnėje draugystėje su Viešpačiu. Šitokia būseną man atrodo „pelningesnė“ negu užsiėmimas kitokia lektūra, nors ir gera. Pagilinti tai, ką esi radęs, yra svarbiau, nei vis daugiau ieškoti.

Viena šventa vienuolė savo gyvenimo pabaigoje mums sakė: „Aš esu daug skaičiusi, bet dabar man mieliau daugiau laiko praleisti su Viešpačiu; dienos skaitinių man užtenka dvasiškai mane sustiprinti.

Argi nėra mūsų galutinis gyvenimo tikslas tapti Viešpaties draugais? Jei mes surandame, kas mums tame kelyje leidžia žengti pirmyn, svarbiausia tą atradimą paversti veikla, kad būtume tikri, jog esame gerame kelyje..

Île de Margarita, sausio 24 d., 4 val. 15 min.

56. – Venk iš smalsumo šokinėti iš vieno dvasingumo į kitą.

Viešpatie Jėzau, šių atostogų, kuriuos jau eina į galą, metu, man regis, kad aš atradau ir labiau įsitikinau, jog yra svarbu sugrįžti prie raštų, kurie mus keičia, idant giliau išgyventume savo tikėjimą, ir man atrodė, kad veltui eikvoju laiką, skaitydamas kitus raštus, nors ir labai gerus.

Tikiu, kad esu supratęs, jog kažką suradęs, turiu tai pasilaikyti ir žodžiui, kuris patraukė mūsų dėmesį bei gali pastiprinti mūsų tikėjimą, leisti mus užkalbinti.

Dabar noriu atidžiai Tavęs klausytis, kad tai, ką tikiuosi atskleidęs, man ištaisytum arba patvirtintum.

Dėkoju, kad tą maldą girdi ir išklausai. Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, Aš tau vis kartoju, kad svarbiausia yra mūsų glaudus bičiuliškumas. Tas bičiuliškumas tave keičia ir per jį tu gali tapti Meilės esybe.

To, kas dabar apreiškiama ir bus užrašyta, tikslas tik vienas: kad žmonės turėtų galimybę atrasti „taip“, „taip“ tarti ir būti įvesti į Mano Širdį.

Kai žmogus yra mano Širdyje, jam nereikia į ją sugrįžti, jis jau joje yra. Jam svarbu daug laiko praleisti drauge su Manimi, dažnai nieko nesakant ir neveikiant, kad jis galėtų patirti Meilę, kurią noriu į jį įlieti.

Būti pasirengusiam Mano Meilę priimti ir leisti perkeičiamam yra lemtinga. Kad savo tikėjimą atgaivintum arba tą imlią laikyseną pasiektum, gali būti gera ir net linkėtina sugrįžti prie ankstesnių tekstų, kad į juos gerai įsigilintum.

Kad taptum šventas, visiškai nereikalinga nei visus ankstesnius Apreiškimus, nei įvairiausių Bažnyčios dvasingumus žinoti. Svarbiausia yra atrasti savo paties dvasingumą ir žinoti, jog nėra dviejų visiškai vienodų šventųjų.

Sekti kuriuo nors šventuoju arba šventąja yra gera, jeigu jie atveda prie Manęs. Tačiau kiekvienas žmogus yra formuojamas Mano rankų, ir visi yra skirtingi. Tėvas nedaro kopijų, Jis kuria originalus.

Kad kuo greičiau taptum šventas, svarbiau yra susikaupti, kad leistum savo Kūrėjui tave modeliuoti, negu lakstyti, kad viską sužinotum. Tu taikliai pasakei: kam toliau ieškoti, jeigu jau esi suradęs?

Daug išmintingiau ir maloniau yra gražiai, mumyse esančiai rožei, leisti augti ir žydėti, negu nuolat ieškoti naujovių.

Labai gražu mums būti drauge. Brangųjį laiką išnaudok kaip gali geriau. Nešokinėk iš smalsumo nuo vieno dvasingumo prie kito, nes galėtum nuo Manęs nutolti.

Noriu, kad būtum šalia manęs, kad galėčiau tave savo Meilės pripildyti su kaupu.

Klausyk švelnaus mano lūpų šnabždesio: Aš myliu tave, Aš myliu tave, Aš myliu tave.

Aš myliu tave dieviškai.“

Île de Margarita, sausio 25 d., 3 val. 25 min.

57. – Mano ir Mano Tėvo didįjį skausmą sudaro tai, kad daugelis žmonių atmeta Mūsų Meilę.

Viešpatie Jėzau, kadangi jau yra paskutinė mūsų atostogų čia diena, aš nenoriu šią nepaprastą vietą apšviesti nepadėkodamas Tau už tą tavo mums duotą ypatingą laiką. Ypač noriu Tau padėkoti už tas gausias malones, kuriomis esi mus apdovanojęs, ir kurioms priklauso ir Elžbietos sveikata įvairiuose sunkumuose.

Dėkoju už viską. Klausau Tavęs atidžiai. Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, Man nėra didesnės laimės, kaip įlieti savo Meilę į širdis tų, kurie ją priima ir vėl nori ją priimti.

Mano ir Mano Tėvo didysis skausmas yra, kai daugelis žmonių, manydami, jog nėra mūsų Meilės verti ir jos neužsitarnavę, ją atmeta. Jie nežino, kad Mūsų Meilė vis vien dovanojama, ir kad jie gali būti greičiau pakeičiami, kai šitą Meilę priima

Aš priimu tavo padėką ir perduodu ją Tėvui Jo Garbei. Priimk mūsų trejybinių pabučiavimą, kuris reiškia:

- Tėvo Meilę,
- Glaudžią draugystę su Sūnumi,
- Šventosios Dvasios palydėjimą Savo Šviesa.

Tas trejybinis pabučiavimas visada perduodamas per Mano Švč. Motinos rankas, kad širdis visada būtų pasirengusi jį gauti ir visą jo malonės pilnatvę priimti. Taip širdis tampa Meile. Aš myliu tave dieviškai.“

Sherbrooke (Quebec), sausio 31 d., 3 val. 05 min.

58. – Tavo kunigystės dėka daugelis pasileidžia tuo Meilės keliu.

(Atsakymas vienam kunigui)

Viešpatie Jėzau, per Motinos Marijos rankas ir Tau tarpininkaujant, noriu perduoti Tėvui septyniadešimtmetčio kunigo iš Prancūzijos kančias; jis sakė kad mėgina Tėvu duoti totalinį „Taip“, bet jam tai nepavyksta. mat dėl vaikystėje patirtų žaizdų jis niekada savo širdyje nepatiria dangiškojo Tėvo Meilės.

Pažvelk į tą nusižeminimo gestą: jis kreipiasi į mane, vargšą pasaulietį, ir prašo jį užtarti, kad jis gautų malonę paragauti Meilės, kurią Tėvas jam nori dovanoti, nes jis savo, ganytojo, sieloje nepaprastai trokšta tą Meilę savo kunigiškąja tarnyste toliau perduoti.

Aš savo sieloje jaučiu didelę Meilę tam kunigui. Žinau, kad Tu nori jį gausiai savo Meile apdovanoti, ir aš noriu atidžiai tavęs klausytis. Jeigu Tu norėtum, kad tau patarnaučiau ir Tavo Meilę paliudyčiau, būčiau labai laimingas.

Noriu pasinaudoti ta aplinkybe ir pristatyti Tau visus pasaulio kunigus, ypač tuos, kurie yra tokioje pat padėtyje, bet neturi tiek nusižeminimo, kad galėtų prašyti pagalbos, ir tik tyliai kenčia.

Dėkoju, kad Tu jo ir mano prašymą išklausai. Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, su labai dideliu džiaugsmu priimu tavo prašymą ir to ypač mylimo sūnaus nusizeminimo gestą. Noriu jam pasakyti štai ką:

A., mylimasis Tėvo sūnau, tu dar prieš savo gimimą buvai išrinktas tapti sielų ganytoju. Dabar tu atradai kelią, kuris veda tave į Meilę: tai yra tavo širdies kelias. Kad tau būtų labai naudingi tie lobiai, kuriuos Tėvas į tavo širdį sudėjo, tau reikia atsisakyti to, ką savo protu tiksliai sudėstei.

Ar tu esi pasirengęs savęs atsisakyti ir visą „bagažą“, kuri metams bėgant savo saugumui sukaupė, perduoti į Tėvo rankas, kad įsigytum tą saugumą, kuri tau šiandien siūlau, ir kuris yra tavo širdies srityje?

Tau nereikia bijoti. Mano Švč. Motina ima tave į savo rankas ir sūpuoja, kad tu galėtum atrasti savąją vaiko širdį; Tėvo Meilė, kuri nori į tavo širdį įsilieti, ją turi pagydyti, jeigu tu Jam leisi tave Jo Meile persmelkti.

Tėvas vien dėl tavęs yra mobilizavęs visą Angelų armiją, kad to į Meilę vedančio perkeitimo metu tave palydėtų,

Nevaizduok didelio. Būk mažas, ir tu vis labiau jausi Tėvo Meilę.

Danguje labai džiūgaujama matant, jog tu pasileidai keliu, vedančiu į Meilės pilnatvę. Per tavo kunigystę aibė sielų nueina Meilės keliu.

Kaskart, kai tu savo skausmus man paaukosi, Aš juos perkeisiu. Sujungsiu juos su savo Kančiomis, ir jie įgis atperkamąją vertę.

Nepamiršk, kad per tavo Kunigystę mes abu esame viena. Aš kenčiu tavyje, ir taip pat aš tavyje ir per tave myliu.

Priimk Meilės srovę, kurią dabar įlieju į tave, Aš degu Meile tau. Tu tapsi Meile, nes myliu tave dieviškai ir be galo.“

Vasario 4 d., 2 val. 40 min.

59. – Naujoje Bažnyčioje negali plisti jokios klaidos.

„Mano mažutėli, laimingi esate jūs, būdami Meilės mokykloje, nes tik Meilė gali jus nuvesti į Tiesą ir į Meilės pasaulį.

Jūs gyvenate pasaulyje, kuriame po dorybės kauke dažnai slepiasi sunkiai atpažįstamas melas. Tik maldoje ir ilgais draugystės su Manimi momentais tas melas gali būti atskleistas. Naujoje Bažnyčioje negali plisti jokia neteisybė.

Daugeliu didžiųjų dabar cirkuliuojančių minties srovių turėtų būti suabejota ir peržiūrėta, ar jos atitinka Dievo Žodį ir pagerbia Bažnyčios mokymą.

Paimkime, pavyzdžiui, kilnų žmogaus paklusnumą Dievui, kurio įgyvendinimas normaliai pasireiškia per autoritetingus Bažnyčios žmones. Daugelis tų žmonių yra ištroškę galios, tą dorybę jie išnaudoja, paklusnumo vardan duodami nurodymus, kurie yra priešingi Dievo Žodžiui ir Bažnyčios mokymui.

Mano pirmieji Apaštalai tokioje situacijoje labai priešinosi Aukštiesiems jų meto kunigams; jie parodė jums kelią sakydami, kad svarbiau paklusti Dievui, negu žmonėms.

Šiais laikais dar svarbiau nei kada nors reikia Dievo prašyti išminties ir atskyrimo dovanų, kad būtų galima suprasti, kas ateina iš Dievo, o kas yra Jo valiai priešinga, nors ir pasirodo kaip gėris.

Kai jūs Mano Meilę priimat ir Manimi, jūsų Dievu pasitikite, jums nereikia nieko bijoti. Deramu laiku jums bus duota šviesos, kad galėtume atskleisti melą, pasirodantį tiesos arba dorybės pavidalu.

Laimingi jūs, esantys Meilės kelyje, kuris jus veda į Meilės pilnatvę.

Aš myliu jus dieviškai. Myliu tave dieviškai.“

Vasario 6 d., 5 val. 05 min.

60. – Dangaus Šventieji džiūgauja matydami, kad tu tampi šventuoju.

(Laiškas vienam kunigui)

„B., mylimas Tėvo sūnau, su Manimi, Jėzumi, suvienytas, Šventosios Dvasios įkvepiamas ir vedamas, per krikštą ir kunigystę buvai Mano Švč. Motinai pavestas. Ji turi tavo žemiškosios kelionės metu tave lydėti.

Dangaus Šventieji džiūgauja matydami, kad tu tampi šventuoju. Angelai dėl to šlovina Tėvą.

Visa tavo esybė yra balzamas Mano sužeistai Širdžiai. Tavo buvimas Man yra paguoda ir drauge atsilyginimas už daugelio Mano kunigų paklydimą. Nebijok, tu esi kunigas pagal Mano Širdį, Mano akyse tu radai malonę.

Norėčiau tavo ryšį su Manimi atnaujinti ir pasikeisti mūsų širdimis. Tada tu dar labiau pastebėtum, kad Aš Tėvą per tave prašau, kad Aš per tave myliu, atleidžiu, dėkoju ir veikiu. Tu vis labiau esi Mano Meilės liudytojas visada ir visur.

Per tą mažą įgaliotinį, kuris man dabar patarnauja, Aš tau perduodu mūsų trejybinių pabučiavimą ir galią jį perduoti toliau, kam tu norėtum. Tada tu būsi galingos to pabučiavimo jėgos širdyse liudininkas.

Jau nuo amžių esi išrinktas tai Meilei, kurią dabar tavo širdin įlieju, priimti ir toliau perduoti.

Mano Širdis dega Meile tau! Myliu tave dieviškai.“

Vasario 9 d., 5 val. 00 min.

61. – Tu esi kunigas pagal Mano Širdį, svarbu tai, ką Aš veikiu per tave neregimybėje.

(Laiškas tėvui R.)

Viešpatie Jėzau, Aš atnešu Tau Tėvo R. kančias. Jis turėjo tikros tarnystės, kuri sieloms buvo nepaprastai vaisinga, atsisakyti.

Prašau Tave Vyresniųjų, kurie yra tai nusprendę, širdis ir sielas paliesti.

Aš noriu tik atidžiai Tavęs klausyti, kad galėčiau jį paguosti ir paremti, jeigu Tau tai atrodo teisinga.

Svarbiausia, kad Tu tiesiogiai jo širdį pasiektum, ir jis galėtų gauti daug Džiaugsmo, Ramybės ir Meilės.

Dėkoju kad tu mano varganą maldą girdi ir išklausai. Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, Aš atveriu savo rankas, priimu tavo maldą ir tuoj pat perduodu Tėvui. Tau tarpininkaujant, noriu tam sūnui, brangiam Mano Širdžiai, pasakyti štai ką:

R., mylimas Mano Širdies sūnau, tu seniai prieš savo prasidėjimą buvai išrinktas tapti Meilės esybe ir skleisti žemėje Mūsų trejybinių Meilę. Mums tave pašaukus, tu taip didžiadvasiškai ir skubiai mums atsiliepei; noriu tau pasakyti, kad Aš esu taip arti tavęs, kaip niekada anksčiau. Aš vis labiau esu tavyje. O tu – vis labiau Manyje.

Tu kenti ne vienas. Tu ir Aš – mes kenčiame drauge. Tos kančios nėra nenaudingos. Kad tu žinotum, kokiai daugybei žmonių žemėje - tarp jų ir daugeliui mano ypač mylimų sūnų – šios kančios dabar yra labai naudingos!

Tu turi žinoti, kad tavo tarnystė dabar yra daug vaisingesnė negu kada nors anksčiau. Dabar tu esi kryžiaus kelyje ir tampi kitu Kristumi. Žvelk į Mane, tavo Dievą. Kadangi Aš tą kelią anksčiau perėjau, tu gali Man perleisti savo naštą; tada tu pamatysi, kad Mano jungas yra lengvas.

Ateik, pailsėk prie Mano Širdies. Aš matau, kaip Mano Motina ateina pas tave, kad apgobtų tave savo didžiuoju apsiaustu ir padovanotų tau palankumą, kurį geroji Motina gali padovanoti savo mylimam sūnui. Labai daug Angelų tau tarnauja.

R., tu esi labai vertingas Man, tavo Dievui. Tu esi kunigas pagal Mano Širdį. Ne tai, ką tu matai yra svarbu, bet tai, ką Aš neregimai padarau per tave.

Tu esi Mano gražios ir visiškai tyros Bažnyčios kolona. Savo kančiomis tu padedi ją padaryti dar gražesnę ir tyresnę. Mano Širdis dabar plaka tavo krūtinėje ir vis labiau liepsnoja Meile.

Drašos, mano mylimas sūnau, mudu drauge einame didžios pergalės link. Tu tampi Meile. Aš myliu tave švelniai ir šventai.“

Vasario 15 d., 4 val. 15 min.

62. – Kai tavo našta pasidarys slegianti ir sunki nešti, kaskart pulk į Mano glėbį.

(Laiškas kenčiančiam žmogui)

„Mažasis M., Aš, Jėzus, paimu tavo kančias ir, prijungęs jas prie savųjų, pateikiu Tėvui. Tėvas paima jas į savo didįjį Gailestingumą ir paverčia Malonėmis ir palaima tau ir visiems, kurie kenčia, kaip tu, bet iš to neturi tokios naudos, kaip tu, nes jie Manęs nepažįsta ir Manimi nepasitiki. Kad tu žinotum, kaip Aš su tavimi ir tavyje kenčiu!

Tu kenti, kad esi vienas ir jautiesi apleistas? Tu pažiūrėk, koks vienas ir apleistas Aš, tavo Dievas, jaučiausi savo kančioje.

Tu kenti, nes jautiesi surištas ir nelaisvas? Tu pažiūrėk, kaip Aš buvau prie kryžiaus pririštas.

Tu kenti, nes jautiesi nemylimas? Tu pažiūrėk į Meilę, kurią Aš norėjau įlieti į širdis ir kuri nebuvo priimta.

Juo didesnė ir skaudesnė buvo Mano kančia, juo arčiau buvo Prisiikėlimas. Taip šiuo metu yra ir tau: juo didesnis yra tavo skausmas, juo labiau tu artėji prie naujo Meilės gyvenimo, kuris tavyje suspindės.

Mažasis M., kai tavo našta pasidarys slegianti ir sunki nešti, kaskart pulk į Mano glėbį. Savo kančią perduok Man ir pamatysi, kad Mano jungas yra lengvas.

Nebijok. Aš išgirdau tavo maldą ir maldavimą. Tu radai malonę mano akyse. Mano Širdis užsidegė Meile tau. Ištvėringai tikėk, melskis, su pasitikėjimu atsiduok Man, savo Dievui. Aš nuvesiu tave į didžiąją Dievo vaikų Laisvę. Nors kartais ateinu per žmones, bet tu turi pasitikėti ne žmogumi, o Manimi, savo Dievu. Aš tau gražinu tavo laisvę, tavo Krikšto laisvę.

Paklausyk to mažo patarimo: nežiūrėk pats į save, atkreipk savo akis į Tėvą, stebėk Jo Meilę, Jo Gerumą, Jo didį Gailestingumą; tu niekada nebūsi jų vertas, niekada jų neužsitarnausi.

Priimk Jo Meilę ir Gailestingumą, nes Jis to nori.

Mažasis Mano Širdies M. Aš imu tave į savo glėbį, tavo širdį glaudžiu prie savo Širdies. Mes abu drauge einame į savo didįjį laimėjimą.

Kad tu žinotum, kaip Aš tave myliu; taip, taip, M., tu nesapnuoji, tai Aš, Jėzus, nuo dabar tavo draugas, sakau:

M., Aš myliu tave švelniai. M., Aš myliu tave be galo, M., myliu tave dieviškai.“

Vasario 23 d., 4 val. 40 min.

63. – Žmogui dažnai būna būtinai reikalingos malonios ir nemalonios patirtys.

Viešpatie Jėzau, aš patikiu Tau L. padėtį ir prašau Tave jai padėti išgyventi išmėginimą, kuriame ji dabar yra atsidūrusi.

Taip pat prašau kančias, susijusias su jos darbo sunkumais paversti jai ir jos šeimai Malonėmis ir palaima.

Labiausiai Tave prašau suteikti jai ramybės, jėgos, drąsos, išminties ir skyrimo dovanų, kad jos sprendimai būtų teisingi. Atsiųsk jai gerų patarėjų ir gerų pirkėjų, jei tokia Tavo valia.

Dėkoju, kad girdi ir išklausai mano varganą maldą, priimk mano bejėgiškumą, nes aš negaliu jai padėti.

Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, tavo malda yra priimta ir pateikta Tėvui. Tu žinai, kad Tėvas yra sklidas Meilės kiekvienam savo vaikui. Jis žino, ko kiekvieno jo vaiko labai reikia, kad jis pasiektų tvarią laimę visai amžinybei, kuri prasideda jau žemėje.

Ta laimė čia žemėje prasideda tokiu mastu, kokių asmuo jau yra perkeistas, kad galėtų priimti Jo Meilę. Kad tam perkeitimui jis būtų pasirengęs ir jau galėtų Tėvo Meilę priimti, dažnai jam būna reikalingos malonios ir nemalonios patirtys, Per tas patirtis jis gali aiškiai pamatyti tikrąją gyvenimo vertę ir apsispręsti. Dabar Aš kreipiuosi į L. ir noriu jai štai ką pasakyti:

L., mylima mažoji Mano Širdies dukra, atėik ir pulk Man į glėbį. Čia tu rasi Ramybę, Džiaugsmą ir Meilę. Jei tu Man perduosi savo našta, pamatysi, kad Mano jungas yra lengvas. Tavo sunkumai yra tik

laikini. Juo greičiau tu Manimi, savo Dievu, pasitikėsi, juo sparčiau įvyks tavo perkeitimas ir tu galėsi pasinaudoti Tėvo Meile.

Tėvo Meilę visiškai savo gyveniman priėmusi, tu gali net ir sunkumuose gyventi džiūgaudama. Tavo laimę sudaro ne tai, kas išorėje, bet kas yra tavo viduje.

Esi laiminga, nes pradėdi atrasti tą didįjį turta, kuris yra tavyje. Mano Meilę priėmusi, tu gali dar daugiau to turto atrasti. Jau nuo amžių tu esi išrinkta tapti Meilės esybe... ir tą Meilę perduoti kitiems.

Mano Širdies L., Aš pasiimu tavo našta, pripildau tave Savo Meilės. Aš švelniai myliu tave. Myliu tave beribe Meile. Myliu tave dieviškai.“

Vasario 26 d., 5 val. 30 min.

64. – Pasistenk, kad padėti pasirengęs Mūsų buvimas širdyse būtų žinomas.

Viešpatie Jėzau, Aš pavedu Tau rytojaus paskaitą apie Eucharistiją.

Noriu Tave labai atidžiai klausytis ir ypač būti atviras Šventosios Dvasios įkvėpimui, idant Ji man padėtų, ir mes visi priimtume Meilę, kurią Jūs norėsite į mūsų širdis įlieti.

Prašau ir Motiną Mariją su Dangaus ir žemės Šventaisiais ir Angelais man padėti.

Dėkoju, kad mano skurdžią maldą girdi ir išklausai. Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, mes visi drauge dalyvausime šiame susirinkime. Tu ten nebūsi labai svarbus. Mes priimame tavo pasirengimą patarnauti, kad padėti pasirengusį Mūsų buvimą širdyse padarytum žinomą.

Tu vėl būsi Mūsų veikimo liudininkas. Tai, ką tu matysi, bus tik menka tikrovės dalelė. Mano buvimas širdyse per Mano Meilę bus vis labiau matomas. Ši rytą Aš pavartoju žodį „Mūsų“, kad tu dar geriau suvoktum, jog ten, kur esu Aš, visada yra ir Tėvas, ir Šventoji Dvasia, ir Mano Motina, daugelis Šventųjų ir Angelų.

Norėčiau, kad tu rytoj susirinkime žmonėms pasakytum, kad jie savo abejones, svarstymus, žinojimą, požiūrius, mąstymą ir veikimą turi perduoti Man. Už tai Aš jiems padovanosiu savo Meilę. Aš jau nuo amžių juos myliu.

Mano Širdis dega Meile kiekvienam iš jų.

Aš myliu juos dieviškai. Myliu tave dieviškai.“

Vasario 28 d., 4 val. 30 min.

65. – Jeigu jums būtų įmanoma pamatyti bet mažą trupinėlį iš to, kas vyksta, kai žmogus įeina į dangų, nuostaba jus apstulbintų.

(Vienų laidotuvių proga)

Viešpatie Jėzau, Aš pavedu tau mano sesers Magdalenos, kurią Tu šiandien pasišaukei, sielos ramybę. Pavedu tau ir jos didelę šeimą, kad tas įvykis sudarytų progą susivienyti su Tavimi.

Ačiū, kad Tu mano varganą maldą išgirdai ir išklausai.

„Mano mažutėli, kartu su tavo malda Aš paimu ir tavo sesers sielą, ir tavo prašymą už jos šeimą.

Jums, gyvenantiems žemėje, sunku mirties geradarybę nutuokti ir suprasti.

Jūs išgyvenate mylimo žmogaus grįžimą namo, bet jūs nematote, kaip jis įeina į dangų. Taip pat jūs nežinote, kokia vieta jam parengta. Jeigu jums būtų įmanoma pamatyti bent mažą trupinėlį iš to, kas vyksta, kai žmogus įeina į dangų, nuostaba jus apstulbintų. Tada jūs turėtumėte tik vieną troškimą - patekti į dangų... ir visą savo gyvenimą nukreiptumėte į tą dieną. Savo mintis, žodžius, darbus tvarkytumėte taip, kad vieną dieną patektumėte į tą dangų ir galėtumėte džiaugtis vis didėjančia laime.

Norint į tą „amžinąją laimę“ patekti, reikia žemę palikti. Krikščioniui, kuris šventai rengiasi naujam jo laukiančiam gyvenimui, šis sugrįžimas į namus yra nepaprastai gražus.

Todėl tu turi savo sesers iškeliavimą išgyventi džiugiai, nes gali tikėtis, kad ji bus priimta į dangų.

Palaiminti jūs, nes turite tą viltį, kuri jus veda į Meilės pilnatvę.

Jūs esate dieviškai mylimi. Aš myliu tave dieviškai.“

Kovo 5 d., 3 val. 55 min.

66. – Dar svarbesnė, nei gvildenamos temos, yra Meilė, kuriai Tėvas leidžia tarp jūsų sroventi.

*Viešpatie Jėzau, aš pateikiu Tau pokalbį, kurį kovo 15 dieną turėsiu su vyskupu D.
Todėl prašau Tave, kad mūsų Angelai sargai susitiktų ir paskatintų mūsų širdžių ir dvasių vienybę.
Dabar aš noriu tavęs atidžiai klausytis, kad sužinočiau, ar turiu paliesti ir kitas temas, ar tik prašyti leidimo vienai maldai, kuri galiotų visai diecezijai.
Ačiū, kad mano varganą maldą girdi ir išklausai.
Aš myliu Tave.*

„Mano mažutėli, Aš visada nepavargdamas priimu tavo klausimus ir prašymus, ypač jeigu matau širdyje norą vykdyti Mano ir Mano Tėvo valią.

Dar svarbesnė, nei gvildenamos temos, yra Meilė, kuri ateina iš Tėvo ir kuri srovens tarp jūsų širdžių.

Idant Meilė galėtų laisvai sroventi, turi Tėvo prašyti, kad iš tavęs ir iš kitų pašalintų baimės, nepasitikėjimo, išankstinio nusistatymo jausmus, kurie gali trukdyti Meilei laisvai lietus.

Tu pats privalai savo širdyje išsaugoti pasitikėjimo ir Meilės jausmus.

Tu turi Angelus ir Šventąją Dvasią paprašyti, kad jie jums vadovautų ir tas susitikimas vyktų pagal Tėvo planą.

Jau dabar šlovink ir dėkok už tą susitikimą.

Jūs esate dieviškai mylimi. Myliu tave dieviškai.“

Kovo 17 d., 4 val. 15 min.

67. – Tu kasdien būni liudininkas tų stebuklų, kuriuos Tėvas daro per tuos du tomus ir videokasetę.

Viešpatie Jėzau, aš atnešu Tau savo du netrukus vyksiančius liudijimus. Vienas jų bus Aukštesniojoje mokykloje.

Kadangi aš pirma kartą liudysiu mokiniams, prašau ypatingų malonių jiems ir man, kad viskas vyktų pagal Tėvo planą ir kiekvienas savo širdyje galėtų pajusti, kad yra labai Tavo mylimas.

Dėkoju, kad tu klausai mano varganos maldos ir ją išklausai.

Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, žygiuok pirmyn su pasitikėjimu ir tikėdamas. Tu kasdien būni liudininkas tų stebuklų, kuriuos Tėvas padaro per tuos du tomus ir videokasetę. Iš tų liudijimų, kuriuos gauni, tu aiškiai matai, kad ne tu, bet Tėvas veikia visuose, kurie Jam leidžia juose laisvai veikti.

Kadangi tu žinai, kad Tėvas veikia per tave, tau nereikia rūpintis, kas bus. Svarbu tik viena: leisti, kad Tėvo Meilė tave visiškai „persunktų“, kad visur, kur tu būsi, širdyse paplistų. Jo Meilė.

Dar kartą – tai Jo Meilė pereina per tave, ir tu būni Jo veikimo liudininkas. Tau svarbiausia – priimti Jo Meilę. Tai sudaro Tėvui galimybę, tau patarnaujant, atverti vis naujas širdis.

Esi laimingas, kad taip yra. Myliu tave dieviškai.“

Kovo 19 d., 2 val. 50 min.

**68. – Šventoji Dvasia ves tave, kaip vedė mane, kai aš gyvenau žemėje.
(Šventojo Juozapo pranešimas)**

Gerasis Šventasis Juozapai, kadangi šiandien yra Tavo šventė, ir kadangi Tu nuolat rūpinaisi Marija ir Jėzumi, pavedu tau savo sprendimus, kuriuos turiu padaryti keliose situacijose, kurias Tu žinai. Ypač tau pavedu sprendimą, kuris man šiandien rūpi.

*Prašau, užtark mane, kad šventieji Angelai sužadintų širdžių ir dvasių vienybę.
Pasitikiu Tavimi ir myliu Tave.*

„Leandrai, mylimas Tėvo sūnau, gilink savo tikėjimo gyvenimą ir leisk Šventajai Dvasiai tau vadovauti. Ji ves tave taip, kaip vedė mane, kai aš gyvenau žemėje. Būk budrus, ir tavo širdis tebūna pasirengusi atsakymui priimti; tu vėl būsi Jos veikimo liudininkas.

Kai tu priimi Meilę, kurią Tėvas įlieja į tave, tu priimi ir Švč. Trejybę, kuri vis intensyviau tavyje gyvena ir vis laisviau tave įkvėps, idant tavo sprendimai atitiktų Jos Valią.

Tu eini teisingu keliu. Pasilik tame kelyje, ir visiems tavo sprendimams bus vadovaujama.

Nebijok. Mes iš Dangaus esame su tavimi ir tave užtariame.

Tu priklausai mūsų šeimai ir mes mylime tave.

Tavo Draugas Šv. Juozapas.“

Kovo 21 d., 11 val. 10 min.

69. – Viešpatie Jėzau, atvedu Tau visas sutuoktinių poras, kurios nesutarimo arba skyrybų yra sudaužytos.

Viešpatie Jėzau, aš pateikiu Tau R. klausimą. Jis norėtų žinoti, ko Tu iš jo ir C. pageidautum. Ta proga aš Tau pristatau visas sutuoktinių poras, kurias Tu Santuokos sakramentu sujungei, ir kurios yra išsiskyrusios.

Dėkoju, kad jo ir mano maldas išgirdai ir išklausai.

Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, Aš su džiaugsmu atsakau į tavo klausimą ir ta proga noriu pamokyti visus, atsidūrusius panašioje situacijoje.

Kai santuoka išyra, atsiranda gilūs randai ir žaizdos. Neįmanoma galvoti apie naują pradžia, kai ta praeitis išlieka atmintyje.

Todėl pirmiausia reikia praeities prisiminimą palikti arba jį „nuvalyti“. Tam yra tik viena priemonė: totalus atleidimas tiek sau, tiek kitam asmeniui. Ir kad tas atleidimas galėtų būti totalus, jis turi būti padovanotas Šventojoje Dvasioje per Susitaikinimo sakramentą. Jis turi būti ir širdyje, ir kartu žodžiais aiškiai, vienaprasmiškai ir besąlygiškai išreikštas.

Tiktai tą žingsnį žengus, galima sakyti, kad atleidimas yra visiškas ir kad galima galvoti apie naują pradžia visai nauju pagrindu. Svarbiausi to aspektai yra šie:

- Dievas Santuokos sakramentu sujungė visam laikui, išskyrus tik vieną kitą atvejį, kur gali įsikišti bažnytinė valdžia.
- Sutuoktiniai turi pripažinti, kad ateityje pirmoje vietoje bus Dievas – dar prieš santuokos partnerį.
- Atsiminkite, kad Dievas, vien tik Dievas gali porą sujungti ramybėje, džiaugsmo ir Meilėje.
- Kiekvienas sutuoktinis turi kitą priimti tokį, koks jis yra, nenorėdamas jo pakeisti.
- Kiekvienas sutuoktinis turi būti įsitikinęs, kad jis neturi jokios galios kito elgesiui. Jeigu jam pavyktų elgtis pagal Dievo valią – nors ir kito elgesys kartais būtų vertas papeikimo, - ir jeigu jis leistų Dievui per jį veikti, tokia laikysena galėtų porą išgelbėti.
- Kitais žodžiais tariant, visko laukti iš Dievo, visko iš Jo prašyti, būti pasirengusiam priimti atsakymą ir už viską dėkoti.

Dabar Aš noriu kreiptis į C. ir R. ir jiems pasakyti:

Maži mylimi Mano Širdies vaikai. Aš jus išsirinkau gražiai ir svarbiai misijai. Sujungiau jus Santuokos sakramentu, jūs daug kentėjote, atekite ir pulkite man į glėbį. Perduokite man savo našta ir pamatysite, kad mano jungas yra lengvas. Jūs pirmuoju ryšiu vienas kitam išipareigojote ir mane prašėte

jums padėti. Dabar Aš prašau jus visiškai prie manęs prisirišti. Ir Aš prašau jus atnaujinti savo bendrą gyvenimą ir patikėti, jog Aš atkursiu jūsų Meilės vienybę.

Jūs negalite remtis tuo, kuo vakar kitas buvo, kad žinotumėte, koks jo elgesys bus šiandien, nes tarp „vakar“ ir „šiandien“ Aš jo širdį užklupsiu, ir ji jau nebus ta pati. Jūs nieko negalite sužinoti apie jo elgesį rytojau dieną, lygindami jį su šios dienos, nes tarp tų dviejų dienų Aš jį būsiu ištikęs.

Jeigu jus man visiškai savo pasitikėjimą dovanosite, pažadu jums laimingą ateitį, jūs galėsite ramiai, džiugiai ir su Meile gyventi. Taip, dar daugiau. Aš jums sakau, kad jūs Man abu reikalingi kaip sutuoktiniai, idant galėčiau padėti daugeliui sutuoktinių, kenčiančių dėl nesutarimo ar skyrybų.

Mano Širdis dega Meile jums abiem. Ateikite ir pasišildykite prie mano Meilės ugnies. Tai jus pakeis ir užpildys.

Nuo amžių esu jus išsirinkęs, myliu jus Aš myliu jus dieviškai
R., Aš myliu tave dieviškai. C., Aš myliu tave dieviškai.“

Kovo 23 d., 3 val. 30 min.

70. – Gražiausias kelias dar prieš jus, nes mes esame pasiekę perkeičiančią vienybę.

Viešpatie Jėzau, aš perduodu Tau du sesers J. klausimus. Tu esi žmones vidiniai paskatinęs susirūpinti vertimu į vokiečių, anglų ir italų kalbą.

Tu tikriausiai esi paskatinęs tuos žmones, kurie dabar verčia į ispanų kalbą. Prašau tave, kad jie apie tai praneštų Leidėjui arba man.

Dėkoju, kad priimi tuos klausimus ir prašymus. Aš tik noriu tavęs atidžiai klausytis, kad išgirsčiau tavo atsakymą. Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, Mano mylimoji sužadėtinė iškėlė tau tą klausimą mano paskatinta, kad tu ir Leidėjas žinotumėte, jog Aš tokių vertimų noriu, ir kad ji juos autorizuotų, jei gaus tokių užsakymų.

Aš pats tokį troškimą įdėjau į savo mylimos sužadėtinės širdį, nes ji Man reikalinga tokiam sumanymui įvykdyti. Ji turi toliau atidžiai manęs klausytis, ir Aš jai atskleisiu, koks bus jos uždavinys vykdant šį planą. Tuo tarpu norėčiau jai štai, ką pasakyti.

J., mylimoji Mano Širdies sužadėtinė, mažoji rože, tu apdovanoji Mane savo aromatu ir Meile; ateik dažniau prie Mano širdies pasilsėti. Tu esi brangi Man, tavo Sužadėtiniui.

Mes jau gerą kelio galą drauge nukeliavome, bet gražiausia kelio atkarpa dar prieš akis, nes mes pasieksime perkeičiantį susivienijimą; tu manyje, Aš tavyje, ir mes būsime viena. Kad tu žinotum, kaip labai mano širdis dega Meile tau! Negaišk daugiau laiko, stebėdama save arba save smerkdama. Ateik ir pulk man į glėbį, atverk savo širdį dar labiau Mano Meilei priimti. Myliu tave tokią, kokia esi.

Taip, Aš myliu tave švelniai ir be ribų. Priimk mano švelnų pabučiavimą.

Myliu tave dieviškai.“

Kovo 23 d., 4 val. 30 min.

71. – Kai jūs matote, jog jūsų jėgos senka, jums atrodo, kad jūsų pajėgumas žlunga, bet yra kaip tik atvirkščiai.

„Mano mažutėli, noriu, kad tu man patarnautum, nes ketinu kalbėti sutuoktiniams D., ir jiems pasakyti štai ką:

Jūs esate svarbiausiam ir vaisingiausiam savo gyvenimo periode. Kai matote, jog jūsų jėgos senka, jums atrodo, kad jūsų pajėgumas žlunga, bet yra kaip tik atvirkščiai. Ką prarandate fiziškai, dešimteriopai gaunate savo širdžiai ir dvasiai.

Vietoj to, ką prarandate regimai, dešimteriopai atgaunate neregimai. Tas pat galioja visiems, kuriuos jūs laikote savo širdyse: Ko negalite jiems duoti regimai, neregimai jie gauna iš jūsų dešimteriopai.

Jūsų totalus „taip“ Tėvo valiai padaro labai vaisingą šį periodą ir jūsų pasirengimą dieviškąją Meilę priimti toje situacijoje, kurioje esate, nes Jis pagal savo Meilės planą to nori. Tai padaro jus Meilės žmonėmis, ir Jo Meilė gali laisvai sroventi žemėn. Taip pat jums tai padeda pasirengti – ar veikiau rengiatės - amžinybėje būti laimingi su Juo.

Priimkite mūsų trigubą pabučiavimą, jis reiškia:

Tėvo Meilę

Glaudžią draugystę su Sūnumi

Šventosios Dvasios pagalbą Jos Šviesa

Tas trejybinis pabučiavimas visada perduodamas per Mano Švč. Motinos rankas, kad jūsų širdys būtų pasirengusios jį priimti, ir kad gautumėte visų Jo geradarybių. Taip jūsų širdys tampa Meile. Aš myliu jus dieviškai.“

Kovo 28 d., 3 val. 20 min.

72. – Gražioji plaštakėle, tu Mano sužeistai Širdžiai atneši paguodą ir džiaugsmą.

(Laiškas vienai skaitytojai)

Viešpatie Jėzau, netrukus bus Tavo mažos mylimos M. šventė. Aš žinau, kad ji yra labai arti Tavo Širdies ir kupina Meilės.

Labai norėčiau jai padovanoti dovaną, ateinančią iš Tavęs. Ar aš galiu būti mažas Tavo įgaliotinis, kad perduočiau jai Tavo Meilę?

Dėkoju, kad tą skurdžią maldą girdi ir ją išklausai. Myliu Tave.

„Mano mylima mažoji M., tu graži maža plaštakėlė, išskridusi tiesiai iš Mano Širdies, kad visiems, kuruos pastatau tavo kelyje, padovanotum Džiaugsmą, Ramybę ir Meilę. Dėl mano Meilės, kuri tau neleidžia būti gyvenimo naštos prislėgtai, esi lengvutė, kaip drugelis.

Tavo buvimas pagražina kitų gyvenimą. Mano buvimas tavyje padaro, kad tu jau neturi jokios reikšmės; pasidarei visai maža, kaip plaštakėlė, bet kokia maloni esi mano akims ir akims visų tų kurie su tavimi susitinka. Tu nori būti tokia maža. Kad tu žinotum, kokias svarbi esi Man, tavo Dievui! Man reikia kiekvieno tavo širdies dūžio ir tavo atodūsio. Mano sužeistai Širdžiai tu atneši paguodą ir džiaugsmą. Tu viena esi atlyginimas už daugelį žmonių, kurie mane žeidžia savo paklydimais.

Juo mažesnis yra žmogus, juo labiau Aš jame būnu. Pavadinau tave „drugeliu“, kad tau patvirtinčiau, kaip labai Aš tavyje esu. Aš degu Meile tau. Ateik ir pailsėk prie Mano Širdies. Tavo gimtadienį tau siūlau naują sąjungą. Į tavo širdį įdedu tau dovaną, kuri pasirodys ateinančiomis dienomis ir mėnesiais. Aš stipriai glaudžiu tave prie savo širdies, kad tu pajustum, kaip labai Aš tave myliu. Kadangi tu priimi Mano Meilę, tu pavirsi Meile.

Mažasis Mano Širdies drugeli, mylima mažoji M., Aš myliu tave be galo. Myliu tave dieviškai.“

Toliau yra ištrauka iš „Mažosios plaštakėlės“ liudijimo (iš Lurdo Prancūzijoje):

„Aš mėginu jums savo žodžiais perteikti tai, ką pajutau, skaitydama tą nuostabią žinią. O! Tas Jėzaus Širdies švelnumas! Aš maniau, kad Jėzus mane myli taip, kaip ir kiekvieną kitą sielą, bet šitokiu būdu, taip švelniai, taip maloniai, beveik kaip įsimylėjęs... šito niekada nedrįsčiau tikėtis!“

Balandžio 9 d., 5 val. 00 min.

73. – Kai tu kitam padedi, nors tai ir veltui padarai, tu gauni visa, ko tau gyvenimui reikia.

(Atsakymas į laišką)

Viešpatie Jėzau, šiandien norėčiau Tau pateikti P, ir jo ieškojimą.

Dėkoju Tau už visa tai, kas jis yra ir už stebuklus, kuriuos Tu jame darai.

Dėkoju, kad Tu jo maldą, kuri yra ir mano malda, girdi ir ją išklausai. Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, su džiaugsmu priimu jūsų prašymus ir perduodu Tėvui. Esu laimingas, kad P. širdis vis labiau atsiveria Mūsų Meilei.

Mano mažyti P., šią akimirką tu gauni gražiausią, didžiausią dovaną. Tu priimi Mano Meilę, tu išgyveni perkeitimą ir virsti žmogumi, pilnu dieviškos Meilės. Tas perkeitimas pažadins tavyje norą padėti kitiems iš Meilės. Kai tu kitiems padedi, nors ir veltui, pats gauni viską, ko tau gyvenimui reikia. Kaskart, kai tu kitam padedi, tarnauji Man, tavo Dievui. Ir Aš už tavo didžiadvasišką gestą pasirūpinu tavo poreikiais.

Sunki situacija, kurioje jūs dabar esate, jūsų tautai pavirs tikra palaima, jeigu jūs leisitės perkeičiami Meile, pavirsite Meile ir ne dėl savo asmeninės naudos, bet iš Meilės, kitiems patarnausite.

P., tu esi vienas Mano išrinktųjų, kurie tą naują gyvenimo būdą, kuris daugeliui bus įkvėpimo šaltinis, privalo patirti.

Laimingas esi, nes tu tą malonę priimi ir leidi jai duoti tavyje vaisių. Ji per tave ir tavo aplinkoje paplis.

Tas pamokymas yra tau ir tavo tautai labai svarbus. Tokiu būdu tu virsti Meile. Myliu tave švelniai, be galo ir dieviškai.“

Balandžio 14 d., 6 val. 40 min.

74. – Viešpatie Jėzau, aš atnešu Tau tuos, kurie yra paskendę savo kančiose ir nežino, kaip iš jų išsivaduoti.

Viešpatie Jėzau, prieš Savo Prisikėlimą tu buvai padėtas kape; aš atnešu tau tuos, kurie yra savo kančių kapuose ir nežino, kaip iš jų išsivaduoti. Tik Tu vienas gali nuristi tą akmenį, kad jie iš savo kalėjimo prisikeltų naujam gyvenimui: tikram gyvenimui.

Dabar aš noriu atidžiai Tavęs klausytis, kad jiems nuneščiau vilties žinią, kuri juos į tą naują gyvenimą pagal Tėvo Meilės planą nuves.

Dėkoju, kad Tu mano varganą maldą girdi ir ją išklausai.

Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas; Aš esu Kelias, nuo šiol jie turi eiti su Manimi, kad pasiektų Tiesą ir Gyvenimą.

Kai žmogus Man savo „taip“ padovanoja, jis turi liautis save – savo skausmus, džiaugsmus, skurdą – stebėjęs, kad stebėtų Mane ir kelią, kurį Aš turėjau nueiti, kad išgelbėčiau pasaulį.

Kas nori būti Mano mokinys, turi būti pasirengęs sekti paskui Mane keliu, kuriuo Aš nuėjau. Tam reikia visiškai laisvai apsispręsti. Tėvas žino, ką kiekvienas žmogus privalo išgyventi, kad jo „taip“ būtų totalus, neatšaukiamas ir besąlygiškas.

Man padovanotas „Taip“, kai priimama didelių kančių našta, yra Tėvui malonus „taip“ ir duoda daug vaisių.

Kad tuo įsitikintum, turi pamąstyti apie tuos „taip“, kuriuos Aš turėjau duoti, ir kelią, kurį turėjau nueiti, kad savo misiją įvykdyčiau.

To kelio dėka pasaulis gali atrasti Tiesą, Meilės Tiesą: „*Nėra didesnės Meilės kaip gyvybę už savo draugus atiduoti*“.

Taip pat tai yra kelias, kuriame mes prisikeliamo tikrajam gyvenimui: per Meilę, kuri veda į Džiaugsmo, Laimės ir Meilės pilnatvę.

Aš raginu visus kenčiančius žmones noriai kančias priimti ir Man perduoti, taip jie pamatys, kad Mano jungas yra lengvas. Tai yra perkeitimo kelias, vedantis į naują pasaulį ir naujo gyvenimo pilnatvę.

Mano Meilė yra už viską didesnė. Kai ji priimama, nugalimas blogis ir kančia.

Aš degu Meile visiems kenčiantiems žmonėms, nes myliu juos be galo. Myliu juos dieviškai. Myliu tave dieviškai.“

Balandžio 20 d., 6 val. 05 min.

75. – Ta kelionė į Europą duos didžių vaisių ir Mano Švč. Motina jus globos.

Viešpatie Jėzau, aš Tau pristatau tą kelionę į Europą, kuri įvyks spalio mėnesį. Taip pat išreiškiu Tau savo norą, kad būčiau kunigo lydimas. Savo širdyje aš turiu tėvo G. vardą.

Aš tik noriu tavęs atidžiai klausytis ir turiu tik vieną troškimą, vykdyti Tavo valią – nei daugiau, nei mažiau.

Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, ir toliau keliauk su grynu tikėjimu. Tu tikrai esi liudytojas to, kad Aš tave vedu ir įkvepiu. Nebijok. Aš nuolat esu šalia tavęs. Ir toliau palaikyk ryšį su kunigu, kurį turi savo širdyje.

Aš tau atversiu visas duris, kurios turi būti atvertos, ir uždarysiu visas, kurios turi būti uždarytos. Tu vėl būsi Mano veikimo liudytojas.

Ta kelionė duos žymių vaisių... o dėl tavęs, tu nesi toks svarbus, nes pats esi tikrai bejėgis. Per tavo „taip“ ir tavo paklusnumą Šventajai Dvasiai aš darysiu stebuklus širdyse. Kunigas G. bus tau patikimas vadovas. Jis neregimai eis pirm tavęs ir jau dabar neregimai lydės visus tavo žingsnius.

Mano Švč. Motina apgobys jus savo plačiu apsiaustu ir saugos nuo visų Piktojo puolimų. Duokite Tėvui garbę ir džiūgaukite bei dėkokite už didį palankumo įrodymą, kurį jau šią akimirką patiriate. Vėliau jūs pamatysite, kas gera per tai bus padaryta.

Mano Meilė jus aplanko, jus aplanko Mano Meilės Ugnis.

Myliu jus dieviškai. Myliu tave dieviškai.“

Gegužės 9 d., 4 val. 15 min.

76. – Dabar labiau nei kada nors yra laikas maldai, šlovinimui ir Sakramentams.

Viešpatie Jėzau, aš Tau atnešu Šventojo Tėvo susitikimą su Teologais ir susitikimą su Kardinolais, kuris turi įvykti šį mėnesį.

Savo širdimi jaučiu, kad abu tie susitikimai yra labai svarbūs. Todėl aš noriu malda susivienyti su Dangaus ir žemės Šventaisiais ir iš anksto pasirengti tam įvykiui. Tegu Marijos saugojamasis apsiaustas juos visus apgobia! Prieš šiuos susitikimus tegu mūsų šventieji Angelai kovoja su tamsos angelais, kad širdis tu, kurie ketina mūsų Šventajam Tėvui pasipriešinti, aplanko Šventoji Dvasia! Tebūna Šviesa ir padaryk, kad visi Piktųjų jėgų įkvėpti žodžiai, gestai ar darbai pavirstų niekais!

Dėkoju, kad mano varganą maldą girdi ir išklausai. Dėkoju už Joną Paulių II, tą didį šventąjį. Dėkoju kad per Tave jis dabar yra Šventojo Petro soste. Duok jam sveikatos ir fizinių jėgų, kad šiuo Bažnyčiai ir žmonijai skaudžiu laikotarpiu jis ištvirtų. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, Aš priimu tavo maldą ir perduodu ją Tėvui.

Visa žemė žengia į nepaprastai svarbų periodą. Tie Tėvo valiai tariami „Taip“ turi būti nuolat atnaujinami, kad užvertų duris Pikto jėgoms, kurios visokiais būdais stengiasi įsiveržti į širdis ir sielas ir jas sujaukti.

Dabar labiau nei kada nors yra laikas maldai, šlovinimui ir Sakramentams. Tomis priemonėmis jūs glaudžiai draugaujate su Manimi, bendraujate su Dangaus ir žemės Šventaisiais po Mano Švč. Motinos apsiaustu, jus įkvepia Šventoji Dvasia ir šventieji Angelai jus saugo. Taigi jums nėra ko bijoti.

Norėčiau, kad tu man patarnautum ir tas labai svarbus pranešimas greitai paplistų.

**Malda ir pasninkas
yra svarbesni negu kada nors anksčiau!
Eucharistija turi būti jūsų gyvenimo centras!
Susitaikinimo Sakramentas
tesaugo jūsų širdžių tyrumą!
Jūsų akys tegu nuolatos bus atkreiptos į Tėvą,
Kuris yra Meilė ir veda jus
į Meilės civilizaciją!**

Taip jūs tapsite Meilės esybėmis ir būsite priimti tarnauti rengiant Naująją Visuomenę, kurią suformuos Naujoji Bažnyčia.

Mano Širdis liepsnoja Meile. Aš myliu jus dieviškai,“

Gegužės 23 d., 4 val. 30 min.

77. – Aš turiu skrynią, pilną brangenybių tau, duok Man savo „taip“.

(Vienam gimtadieniui)

Šiandien yra S. gimtadienis, noriu ją vėl Tau pristatyti.

Visų pirma norėčiau Tau padėkoti, Tave pagarbinti ir pašlovinti už tai, kas ji yra, ir už didelę laimę, kuria mus per ją nuo pat jos užgimimo apdovanojai.

Aš noriu tavęs atidžiai klausytis ir užrašyti, ką Tu jai nori pasakyti, nes žinau, kad Tu ją myli dar labiau nei mane. Dėkoju, kad Tu tą maldą girdi ir ją išklausai.

Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, su didžiu širdies džiaugsmu patenkinu tavo prašymą. S. norėčiau pasakyti štai ką:

Mažoji S, Mano Širdžiai tokia miela, Aš tave su tokia didele Meile sumodeliavau. Tavo gimtadienį noriu tave paimiti į savo rankas ir priglauti prie savo Širdies, kad tu pajustum Mano Meilę.

Tu esi viena gražiausių Mano rožių. Nebijok pulti man į glėbį, nes Aš tave myliu. Atverk savo širdį dar labiau. Jei tau pačiai sunku ją atverti, leisk Man tai padaryti, ir gavęs totalinę ir besąlygišką „taip“, Aš imsiu veikti.

Aš tau tai pažadu. Turiu skrynią, pilną brangenybių, ir laikiu, kol tavo širdis bus pasirengusi jas priimti. Tu vis labiau darysies Mano veikimo liudininke tavyje, tavo aplinkoje ir per tave.

Mažoji Mano Širdies S., Mano Širdis dega Meile tau.

Myliu tave be galo ir dieviškai.“

Birželio 1 d., 2 val. 40 min.

78. – Septyni patarimai problemai išspręsti.

Viešpatie Jėzau, aš noriu tau pateikti vakarykštį pokalbį telefonu su M.D., apie abejotinas klaidas.

Aš nesu tikras, ar mano patarimai buvo Tavo įkvėpti. Bijau, kad jie kilo iš mano patirties ir to, kaip aš pats problemas sprendžiu. Būtų geriau, jeigu aš atidžiai Tavęs paklausyčiau, idant sprendimas, kuriam ryžausi, tikrai būtų Tavo įkvėptas.

Dėkoju, kad mano varganą maldą girdi ir išklausai. Myliu Tave.

„Mano mažutėli, yra daug gerų žmogiškų sprendimų. Svarbu, kad jie nebūtų priešingi Tėvo Valiai, todėl Jis siūlo:

- Prieš ką nors nusprenddami pasiklauskite Jo.
- Jūsų širdis tebūna pasirengusi priimti atsakymą.
- Pripažinkite, kad be Mano pagalbos dar labiau įklimpsite į tą savo problemą.
- Jūs turite norėti ne savo naudos, bet elgtis teisingai pagal Mano Tėvo Valią.
- Jūsų sprendimai turi atsižvelgti į vertybes, kurias nurodo Mano žodis.
- Priemonės turi būti pagrįstos Meile bei atsižvelgimu į žmones ir kartu žiūrėti įmonės interesų ir gerovės.

M.D. Aš noriu pasakyti, kad supratau jo prašymą ir pateikiau jį Tėvui kaip savo.

M.D., nebijok. Aš esu šalia tavęs ir tavo sprendimų. Aš siūsiu tau žmones, kurie tau padės dabartinę problemą išspręsti.

Aš esu negalimų dalykų Dievas. Ir toliau atidžiai klausykis Manęs ir atverk savo akis, kad matytum Mano veikimą. Tu esi Man brangus. Man reikia tavęs.

Myliu tave švelniai ir dieviškai.“

79. – Mes drauge einame Meilės pilnatvės link.

Viešpatie Jėzau, Noriu Tau padėkoti už visą palaimą ir laimę, kurias Tu mums per visus tuos metus padovanojai. Ačiū už tą nuostabią šeimą, kurią mums patikėjai. Ačiū, kad kiekvieną jos narį globoji. Noriu atidžiai Tavęs klausytis; aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, mes drauge ejome tuo keliu ir toliau einame Meilės pilnatvės link. Dar šiandien jūs būsite mano veikimo liudininkais. Klausykis Manęs atidžiai ir būk taip pat atidus Mano Šventosios Dvasios veikimui, kuris pasireiškia tai per vieną, tai per kitą.

Nors jūs to gerai ir nesuvokiate, bet – Mano veikimo dėka - tampate Mano Meilės kupiniais žmonėmis.

Švelniai ir dieviškai lieju į jus malonių srovę. Aš myliu jus.“

Birželio 18 d.

80. – Mielai norėčiau turėti daugiau priemonių Savo Meilei paskleisti.

(Apie Internet-Site naudą)

Viešpatie Jėzau, aš Tau pristatau Internet-Site, kuris dabar rengiamas, ir žmones, kuriuos Tu pasirinkai tam darbui atlikti. Prašau Tave, siųsk savo šventuosius Angelus, kad širdyse ir dvasioje įsiviešpatautų vienybė.

Dėkoju, kad girdi mano varganą maldą ir ją išklausai. Aš tik noriu tavęs atidžiai klausytis.

„Mano mažutėli, nebijok. Aš esu šalia tavęs ir rūpinuosi visomis mažiausiomis detalėmis. Laikas spaudžia: labai norėčiau daugiau priemonių panaudoti, kad daugelyje širdžių paskleisčiau savo Meilę.

Didysis išgryninimas, kuris šiuo metu vyksta, vyksta per negandas ir mano Meilės priėmimą, bet ir per situacijas, kurios žmonėms sudaro galimybę naujoms patirtims, galinčioms juos nuvesti gilyn į Meilę.

Myliu tave ir juos švelniai ir dieviškai.“

Liepos 3 d., 3 val. 25 min.

81. – Žmonėms, kurie iš dviejų tomų gauna naudos, yra bendra viena: nusižeminimas.

„Mano mažutėli, ką tu dabar išgyveni, yra tik maža pradžia to, ką tu netrukus pilnutinai išgyvensi. Kad tą pilnatvę pasiektum, turi būti vis klusnesnis Šventajai Dvasiai, Ji vis aktyviau veiks tavyje, tavo aplinkoje ir per tave.

Tau nepavyko rasti taško, kuris žmonėms, gaunantiems iš abiejų tomų naudos, yra bendras. Vakar Aš tau per vieną savo ypatingai mylimą sūnų atsakiau, jo žodžiais... kad visada esama nusižeminusiųjų.

Tu nieko neradai, nes ieškojai tik ten, kur žmonių akimis galima ką nors pastebėti. Tačiau atsakymas yra širdies viduje, o joks žmogus negali visos savo širdies išvelgti. Tau tai yra dar vienas įrodymas, jog tai yra Dievo veikimas ir tik Dievas gali tavo veikimą suprasti.

Tačiau tu ir toliau gali eiti savo keliu, atitikdamas Tėvo planą, kai naudojies abiem bėgiais, kuriuos jau esu tau nurodęs.

Laimingas esi, nes esi tame kelyje ir jame pasilieki, kad Mano Meilė būtų tau vis labiau naudinga.

Myliu tave dieviškai.“

Liepos 17 d., 4 val. 00 min.

82. – Ne dideli dalykai statys tavyje Meilės civilizaciją, bet maži.

„Mano mažutėli, Aš vedu tave gryname tikėjime ir prašau tave ir toliau žengti su tuo tikėjimu. Tiktai tada tau bus patvirtinta, jog tu esi Mano, tavo Dievo, lydimas.

Aš galėčiau tau išsamiai paaiškinti, kodėl taip elgiuosi, kaip galėčiau ir kiekvienam kitam žmogui aiškinti ir leisti jam žinoti, kodėl jis atsidūrė vienokioje ar kitokioje situacijoje.

Tačiau Aš to nedarau, nes noriu sužadinti tikėjimą ir paklusnumą Šventajai Dvasiai.

Paklusnumą Šventajai Dvasiai galima pasiekti tik paklūstant Jos vadovavimui, kaip mažas vaikas paklūsta savo tėvams ir eina, nežinodamas, kur yra vedamas.

Vaikui nereikia suprasti, jis tik turi leistis vedamas; labai dažnai jis būna per mažas, kad galėtų kelią žinoti. Taip yra ir tau: tai, kas tavyje yra maža, silpna, sužeidžiama, turi būti Šventosios Dvasios vedama.

O tai, kas tavyje yra didelio, norėtų žinoti ir suprasti, kad galėtų tai kontroliuoti. Ne dideli dalykai statys Meilės civilizaciją, bet maži. „Jei nebūsate kaip vaikai, neįeisite į Dangaus karalystę.“

Palaimintas esi, nes suradai mažumą, kuris yra tavyje. Palaimintas esi, kad leidi jam gyventi ir duodi jam savyje vietos, kad jis savo uždavinį atliktų ir leistų ramiai atskleisti turtus, kuriuos Tėvas tavo prasidėjimo metu įdėjo į tavo esybės gelmę.

Mažumas tavyje gali priimti Meilę, kurią Aš dabar įlieju į tavo širdį. Mažumo tavyje dėka tavo esybė gauna jėgų tapti Meilės esybe. Mažumas tavyje gali dievišką Meilę kitiems padovanoti ir tuo prisidėti prie naujos Bažnyčios ir naujos Visuomenės statymo.

Aš kreipiuosi į tai, kas tavyje maža, kad tau pasakyčiau, jog myliu tave švelniai, dieviškai ir be galo.“

Liepos 28 d., 3 val. 00 min.

83. – Viešpatie Jėzau, noriu Tave paklausti, ar šventąją Ostiją reikia priimti ant liežuvio, ar į ranką.

Viešpatie Jėzau, šiandien noriu išdėti Tau visus klausimus, kuriuos gaunu, bet į kuriuos pats nemoku atsakyti.

Noriu paklausti, ar šventąją Ostiją reikia priimti ant liežuvio, ar į ranką. Atnaujinu Tau savo „Taip“ ir noriu atidžiai Tavęs klausytis.

Dėkoju, kad išgirdai mano varganą maldą ir ją išklausai.

„Mano mažutėli, tas klausimas šiuo metu Mano Bažnyčioje sukelia daug debatų. Man svarbu vidinis širdies nusiteikimas.

Svarbu širdis, kuri suvokia, jog Aš esu jos Dievas; širdis, kuri prisipažįsta esanti nusidėjėlė, pasitikinti Mano gailestingumu ir priešais Mane norinti būti visiškai maža.

Esama įvairių nusiteikimų, kurie tą širdies laikyseną skatina arba jai trukdo. Aš labiausiai trokštu, kad visi, kurie Mano Bažnyčioje praktikoja, turėtų tokį gerą širdies nusiteikimą.

Deja, taip nėra. Yra judėjimų, kurie yra tam gana priešingi ir Mano Buvimą Eucharistijoje menkina, tiesiog nori jį sugriauti. Kiekvienas įsipareigojęs tikintysis turi savo paties elgesiu tiems judėjimams priešintis; iš tikrųjų kova eina už tai, kas asmuo **yra**, o ne ką jis **dar**.

Žmogus, kuris yra Mano Šventosios Dvasios visiškai atnaujintas, visada pagarbiai elgsis su Manimi, esančiu Eucharistijoje; jis laikysis Mano Bažnyčios nurodymų ir savo širdyje klaus, ko Aš iš jo prašau. Ko Aš reikalauju iš vieno žmogaus, nebūtinai turiu reikalauti iš kito. Taip pat, jei šiandien vieno reikalauju, rytoj galiu pareikalauti ko nors kito. Svarbu atsiminti, kad užduotys yra skirtingos ir veiksmai, atsižvelgiant į laiką ir aplinkybes, gali būti skirtingi.

Tu turi prisiminti, jog Aš noriu, kad tu prisipažintum esąs mažas, kad būtum nuovokus ir greitas vykdyti Tėvo valią, kad noriai priimtum Meilės sroves, kurias Tėvas nori į tave įlieti – dabar, ir vis dažniau, ypač kiekvienos Eucharistijos metu - kad tu taptum įrankiu Jo Meilei į kitas širdis perduoti, jų elgesio nekritikuodamas ar visai nesmerkdamas: jų misija nėra tavo misija, o tavoji – ne jų.

Tu turi elgtis atitinkdamas Tėvo valią ir norėti taip elgtis – tai ir viskas. Klausykis Jo atidžiai, tada nuolat būsi vedamas, kad visada elgtumeis pagal Jo valią.

Aš myliu tave dieviškai ir begaliniai.“

84. – Aš sauguju tave, nes Man tavęs reikia, kad galėčiau pasaulyje skleisti Meilę.
(Laiškas S. jo 13 gimtadieniui)

Viešpatie Jėzau, kadangi šiandien yra S. gimtadienis, norėčiau Tau pristatyti ir kitus pasaulio jaunuolius.

Taip pat norėčiau tau padėkoti už džiaugsmą, laimę ir Meilę, per S. man padovanotus.

Per jį Tu mane labai gražiai pamokei pasitikėjimo Dievo ranka, kai aš mačiau, kaip jis atsidavė į mano rankas – ypač per savo penktąjį gimtadienį.

Tryliktais metais jau pasiekiamas amžius, kai daugelį jaunuolių pražūtingai patraukia Blogio jėgos, narkotikai, alkoholis ir seksualiniai iškrypimai.

Prašau Tave nuolat jį saugoti ir padaryti jį gyvu Tavo Meilės liudytoju. Dėkoju, kad išgirdai mano maldą ir ją išklausai.

„Mano mažutėli, kaip galėčiau neišklausti taip savo anūką mylinčio senelio maldos! Aš noriu kreiptis į S. ir jam pasakyti:

S., Aš su tokia didele Meile tave sukūriau, tave labai maloniais žmonėmis apsupau, kad tu galėtum patirti daug Meilės ypač iš savo tėvų, brolio seserų ir daugelio kitų... Tu nė akimirką negali suabejoti Mano, tavo Dievo, Meile tau.

Aš nuolat tave sauguju, nes man tavęs reikia Meilei pasaulyje skleisti. Nesiduok Prieštarautojo suklaidinamas; jis nori tave įtikinti, kad tu gali Meilę dovanoti netyru elgesiu, bet tai nėra tikra meilė.

Tikroji Meilė yra ta, kuri ateina iš manęs, tavo Dievo; tai Meilė, kurią tu nuo pat savo prasidėjimo pastebėdavai ir kuri tau teikė didelę ramybę.

Mažasis Mano Širdies S., noriu tave savo artumoje saugoti; nesitrauk nuo Manęs ir nesek pasaulio mintimis. Ateik ir pulk į Mano glėbį. Ten visada surasi ramybę, tvirtumą ir paguodą.

Tu esi vienas mano išrinktųjų. Norėčiau tau dar daug Meilės padovanoti. Mano Širdis dega Meile tau.

Myliu tave švelniai, dieviškai ir be ribų.“

Rugpjūčio 7 d., 3 val. 55 min.

85. – Kad ir ką tu darytum, Aš būnu šalia tavęs.

„Mano mažutėli kad ir ką tu darytum, Aš būnu šalia tavęs. Tu visada esi Mano veikimo liudytojas. Pasilik mano artumoje, leisk Man, tavo Dievui, tau vadovauti.

Viską atnešk man, tada tu būsi laisvas ir galėsi gyventi glaudžioje draugystėje su Manimi.

Angliško leidinio pradžia vyksta pagal Mano Tėvo valią. Jums reikia tik už viską Jį garbinti. Ir vėl jūs būsite Jo veikimo liudininkai.

Svarbiausia, ką tu turi padaryti: priimti dieviškąją Meilę ir leisti jai tave perkeisti.

Myliu tave švelniai ir dieviškai.“

Rugpjūčio 10 d., 4 val. 50 min.

86. – Jūs tapsite tuo, ką Meilė turi iš jūsų padaryti.
(Patarimas vienai sutuoktinių porai)

Viešpatie, aš pateikiu Tau M. prašymą. Taip pat norėčiau Tau padėkoti, Tave pagarbinti ir pašlovinti už didį džiaugsmą, kurį man suteikė tas laiškas, nes pamačiau Meilę, kurią Tu tiems sutuoktiniams parodei, padėdamas jiems eiti tokiu gražiu tikėjimo keliu. Garbinu Tave ir už

didžiadvasiška, su kuriuo jie atsiliepė į Tavo kvietimą, taip, kad jau trejus metus jie kaip sutuoktiniai nuosaikiai gyvena.

Tu gali tuos žmones tik palaiminti ir gausiai apdovanoti, nors jų dabartinė situacija atrodo sunki.

Aš noriu tik atidžiai Tavęs klausytis ir dėkoju Tau už Ramybę ir Džiaugsmą, kuriuos Tu jiems per tokį varganą tarpininką, mane, nori padovanoti. Aš myliu Tave.“

„Mano mažutėli, Aš gerai išgirstu kiekvieno paskiro žmogaus prašymą ir pateikiu jį Tėvui, kad Jis išklausytų. M. Aš noriu pasakyti tai:

Mažutėli M., Aš prieš amžius išrinkau tave gražiai ir didelei misijai ir degu Meile tau; tu nieko nebijok, Aš nuolat esu šalia tavęs.

Sunkumai, kuriuos tu dabar patiri, yra tam, kad tavo sielą padarytų dar gražesnę. Tu turi visas šias situacijas man perduoti, tada tu pamatysi Mano veikimą.

Tavo žmonai pasakysiu štai ką: tu mažoji mano Širdies N., ateik arčiau prie Manęs; noriu tave pripildyti savo Meilės. Mes jau didelį kelio galą nuėjome drauge, tačiau gražiausia kelio atkarpa dar prieš mus. Jūsų praeitis turi būti iš jūsų atminties išbraukta, nes ji perduota didžiajam Tėvo gailestingumui.

Prašau jus gyventi šia akimirka ir priimti Meilę, kurią dar šiandien į jus įlieju. Jūsų laimė yra ne tai, kuo jūs buvote, bet kuo esate dabar, o rytoj bus tai, kuo būsite. Tuo, ką dieviškoji Meilė su jūsų sutikimu jums turi padaryti, tuo jūs ir būsite.

Jūs manote, kad jūsų laimė priklauso nuo kitų elgesio, bet taip nėra. Jūs būsite laimingi, jei leisite mano Meilei veikti jumyse, per jus ir aplink jus, nes Aš myliu jus švelniai ir be galo. Aš myliu jus dieviškai.“

Rugsėjo 1 d., 4 val. 40 min.

87. – Aš padovanosiui tau reikiama aiškumą, kad viskas vyktų pagal Tėvo valią.

(Patarimas kelionės į Europą organizatorei)

Viešpatie Jėzau, aš primenu tau O. ir visą kelionės į Europą organizavimą, ypač iš anksto nenumatomus įvykius, kurių tikriausiai bus ir kurie pareikalaus daugiau išlaidų.

Noriu atidžiai Tavęs klausytis, kad sužinočiau, ką Tu norėtum mums nurodyti, kad viskas vyktų pagal Tavo šventą Valią.

Dėkoju, kad mano varganą maldą girdi ir išklausai. Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, tavo malda, kaip visuomet priimama ir pateikiama Tėvui. Organizavimu jums rūpintis nereikia. Aš pats valdau situaciją. O. norėčiau pasakyti:

Tu Mano avilio bitele. Tu Mane labai džiugini savo atsidavimu ir ypač didžiu troškimu vykdyti Mano valią.

Ateik ir nurimk prie Mano Širdies. Toje ramybėje Aš tau duosiu šviesos, kuri vadovaus tavo mintims, žodžiams ir darbams, kad viskas vyktų pagal Tėvo valią.

Dėl giesmininkų ir kitų galimų sprendimų tavo širdis visada tegu bus atvira atsakymui priimti; Aš tau vadovausiu.

Mano Širdis dega Meile tau ir trokštu glaudžios draugystės su tavimi. Tu esi Man, tavo Dievui, labai brangi. Man reikia tavęs, bet Aš noriu žinoti, kad tu esi visiškai arti Mano Širdies. Aš turiu daug Meilės, kurią noriu į tave įlieti; leisk Man tave gausiai jos pripildyti.

Kad tu žinotum, kaip labai tave myliu, taip, mažoji Mano Širdies O. Myliu tave dieviškai ir be galo.“

Rugsėjo 15 d., 5 val. 30 min.

88. – Visa žemė turi būti išgryninta, tokį dalyką išprovokavo Mano tautos paklydimas.

(Malda už terorizmo JAV aukas)

Šiandien, Septynių Marijos Skausmų šventėje, noriu prisijungti prie mūsų gerosios dangiškosios Motinos, kad žmonijos, ypač Amerikos kančias - visų pirma kančias tos baisios tragedijos aukų tėvų ir draugų – sujungčiau su Kristaus kančiomis. Jos turi būti nuneštos Tėvui, idant Jo Meilės stebuklas paverstų jas

- *Visai žemei Malone ir palaima!*
- *Kad visų aukų sieloms suteiktų amžinąją Ramybę!*
- *Kad duotų šviesos ir išminties politinių vadovų nutarimams!*
- *Kad išvytų iš jų puikybės, keršto ir galios dvasią ir sužadintų*

tarnavimo dvasią, skirtą visos žmonijos labui ir atitinkančią mūsų gerojo dangiškojo Tėvo Valią!

- *Kad greičiau Jo Karalystė ateitų ir Jo Valia įvyktų! Amen.*

„Mano mylimas vaike, Aš priimu tavo maldą. Per tave, visiškai mažą įrankį, norėčiau savo vaikams žemėje pasakyti štai ką:

Jūs, kurie dabar kenčiate – jūsų kančios nėra nenaudingos, jeigu jos yra Man paaukotos. Visa žemė turi būti išgryninta, ir tai yra būtina dėl Mano tautos paklydimų.

Nesistenkit situaciją pataisyti savo pačių priemonėmis, jums tai nepavyks! Liaukitės patys save stebėję; gręžkitės į Mane jūsų Dievą. Tada rasite Taiką, Džiaugsmą, Meilę ir Šviesą, tai padės jums spręsti visus pasitaikančius klausimus.

Jūs turite liautis savo galios troškimu dar giliau klimpti į savo skurdą ir kančias. Pripažinkite savo klaidas, paklydimus, savo trapumą ir sužeidžiamumą, tada pamatysite Mano veikimą.

Aš taip labai trokštu savo žemiškuosius vaikus matyti laimingus! Kad tas mano troškimas išsipildytų, man reikia jūsų pritarimo, nes Aš didžiai gerbiu laisvę, kurią jums dovanojau.

Mano širdis dega Meile kiekvienam iš jūsų.

Aš myliu jus dieviškai, jūsų Tėvas.“

Rugsėjo 20 d., 6 val. 20 min.

89. – Tai jūsų uždavinys, stengtis sužinoti, kaip galima tapti paklusniu ir lanksčiu įrankiu Tėvo rankose.

Viešpatie Jėzau, aš vėl Tau pristatau tą kelionę į Europą, nes ji abu lydinčius kunigus baugina ir kelia jiems rūpesčių;

Aš noriu Tavęs atidžiai klausytis. Dėkoju, kad girdi mano maldą ir ją išklausai. Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, tavo malda jau pristatyta Tėvui.

Kad taptum misionierium pagal Tėvo valią, turi būti tam tikra prasme „išrautas“. Tas didysis „išrovimas“ pirmiausia turi vykti mąstymo, būtent analizavimo ir sprendimo sferoje. O po to pereiti į veikimo sferą.

Pašaukimas, kurį jūs jautėte savo širdimis, buvo tikras. Dabar, po paskutiniųjų įvykių ir dalykų, kurie vyksta visame žemės rutulyje, yra visai normalu ir natūralu klausti, ar ta kelionė turi įvykti.

Tikrą atsakymą į tą klausimą žino Tėvas. Jūsų uždavinys, stengtis sužinoti, kaip galima tapti klusniu ir lanksčiu įrankiu Tėvo rankose. Tais lanksčiais įrankiais tapsite jūs, jei atsisakysite savo minčių, savo analizavimo, požiūrių, sprendimų ir veikimo būdų, kad visiškai atsiduotumėte į Jo rankas, turėdami tik vieną norą, vykdyti Jo Valią.

Jūsų viduje vyks smarki kova. Situacijoje, kuri dar nėra aiški, jūs kreipiatės į tai, ko esate išmokę:

Jei vyraus jūsų mąstymo ir analizavimo būdas, jūs svarstysite už ir prieš, ir rasite savo sprendimą.

Jei norite būti lankstūs įrankiai Tėvo rankose, jūs nuolatos stengsitės pasivesti Tėvui, ir Jis ves jus Savo Išmintimi. Tada jūsų dvasioje bus viskas aišku. Tėvas pasinaudos priemonėmis, kurios jums buvo sakytos: Jis veiks tiesiogiai, per kitus ar per įvykius. Tėvo valią jūs suprasite iš savo vidinės ramybės.

Palaiminti esate, jei suprantate, kaip nuolat jums gali būti vadovaujama, kad gyventumėte ištaisai Tėvo įkvepiami. Taip jūs galite pasiekti tikrą saugumą ir didelę laisvę, kuriuos Tėvas savo vaikams dovanoja.

Jūs esate švelniai, dieviškai ir besaikiai mylimi.“

90. – Narkotikų problemą išsprendžia Meilė ir perkeitimas per Meilę.

(Atsakymas vienai įbaugintai močiutei)

Viešpatie Jėzau, aš pateikiu prašymą vienos močiutės, kuri rašo: „Prašau, pakalbėkite mums apie mūsų anūkų narkotikų rykštę. Pasakykite, kaip galėtume jiems padėti ir kaip turėtume juos palydėti..., jei tokia situacija tęsiasi jau daugiau kaip 10 metų. Vien jų klausytis, regis, nepakanka. Taip daug žmonių jau to klausinėja..., bet aiškiai niekas nesikeičia. Jūsų knygos yra gyvas Tėvo Meilės savo vaikams įrodymas.“

Viešpatie, aš Tau pristatau visus tėvus ir senelius, kurie patiria tą patį skausmą, ir ypač tuos, kurie tas eilutes skaitys, bei jų artimuosius, narkomanus.

Dėkoju, kad tą varganą maldą išklausai. Aš tik noriu Tavęs atidžiai klausytis; aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, šiuo metu kančios, kurias sukelia narkotikų vartojimas, yra labai sunkios ir plačiai paplitusios. Tos rykštės šiandien žemėje be Dievo įsikišimo joks žmogus ir jokia žmonių grupė nesulaikys.

Kad Dievas galėtų įsikišti, jis turi turėti visišką veikimo laisvę. O tą laisvę Jis turi, kai Jam visiškai perduodami žmonės ir situacijos.

Pirmas klausimas, kuris turi būti tėvams ir seneliams iškeltas: ar jie visiškai savo vaikus atidavė ir perdavė? Ar tą situaciją jie visiškai Dievui perdavė, ar patys dėl jos vargsta?

Kitas klausimas: ar aš visus savo „Taip“ Viešpačiui perdaviau? Ar Jis gali laisvai veikti manyje? Mano aplinkoje? Per mane?

Būtina, ir labai gera už savo vaikus ir anūkus melstis. Tačiau dar geriau yra leisti Dievo perkeičiamam, kad per kiekvieną iš mūsų sroventų Jo Meilė.

Raktas tos problemos sprendimui yra Meilė ir perkeitimas Meile. Tas procesas prasideda per tave, kad paskui pasiektų kitus žmones.

Aš myliu jus dieviškai.“

Spalio 4 d., 5 val. 45 min.

91. – Ta patirtis, kurią drauge išgyvensime, bus tau labai vertingas pamokymas.

(Prieš kelionę į Europą)

Viešpatie Jėzau, Tu žinai mano jausmus dėl to, kad turiu iškeliauti venas. Prašau iškeliavimo dieną mane apšviesti, kad elgčiausi pagal Tavo valią. Aš klausau Tavęs ir myliu Tave.

„Mano mažutėli, Aš noriu, kad tu keliautum vienas, nes man reikia laiko draugiškai pabūti su tavimi.

Kai tu būsi atskirtas nuo savo šeimos ir savo reikalų ir keliausi vienas, mes turėsime laiko draugiškai pabendrauti – Aš tavyje, o tu Manyje. Dabar tu žinai, kodėl turi keliauti vienas.

Mūsų abipusė bičiulystė man leidžia tavimi pasinaudoti kada noriu, kur noriu ir kam noriu. Ta patirtis, kurią drauge išgyvensime, bus tau labai vertingas pamokymas.

Kad tu žinotum, kaip labai tave myliu. Dieviškai ir be galo myliu tave.“

Išvykimas į Europą, spalio 9 d., 12 val. 50 min.

Šį rytą namuose perskaičiau 2001 balandžio 20 žinią: „Ta kelionė į Europą nuo spalio 9 iki 29 dienos duos žymių vaisių... o dėl tavęs – tu nesi toks svarbus, nes pats tikrai esi bejėgis“. Aš tai mielai patvirtinu. Dabar aš prašau Viešpatį man parodyti, kad žinočiau, koks įrankis šioje kelionėje Jam būsiu.

Tada savo dvasia aiškiai suvokiau, jog būsiu kaip laistytuvai, kuriuo Viešpats pasinaudoja, kad gražiasias savo darželio gėles savo Meile suvilgytų. Kad vanduo laisvai ir stipriai galėtų tekėti, neturėtų būti jokių kliūčių, mano reikalavimų, mano ribotumo ir mano sutrikimo pridarytų.

Kad Jo Meilė galėtų laisvai per mane sroventi, kelionėje turiu būti kaip vaikas, kuris leidžiasi vedamas, ir turiu būti pasirengęs priimti visus prieštaravimus, trukdymus bei nusivylimus.

Abu kunigai, kurie turėtų mane lydėti, atėjo į aerouostą. Jie mane palaimino, kaip jau buvo palaiminęs kunigas Guy Giroux. išleisdamas į misiją. Jie man pažadėjo savo maldomis ir Šv. Mišių Auka dvasiškai mane lydėti.

Aš jiems pasakiau, kad dėl jų kunigystės didybės man yra labai didelė malonė būti taip palydėtam. Ir jeigu man jų labai trūktų ir dėl to kentėčiau, vis tiek jausčiausi paguostas ir sutvirtintas. Taip, aš jaučiausi ramus, nors ir turėjau vienas iškeliauti.

Aš taip pat pagalvojau, kad jų kaip mano palydėtojų vaidmuo mane pastatytų pirmoje vietoje, o tas hierarchinės tvarkos apsikimas mane varžytų, nes aš labai gerbiu kunigiją.

Mus vienija gili broliška Meilė, kurią tik Jėzus gali sužadinti.

Atsidūręs lėktuve pasijutau ne vienas, Jėzus tikrai yra arti – su manimi ir manyje. Jis gyvena manyje ir mane tai pripildo džiaugsmo. Džiaugsmo ir didelės ramybės kelionėje.

Aš jaučiu ir Elžbietos artumą. Didelė meilė, kurią ji man parodė atsisveikinant, mane iš laimės pravirkdė.

Ačiū, Viešpatie Jėzau, už tokią meilės gausą. Jaučiu, kad mano širdis daugiau jos jau nebegalėtų priimti. Meldžiu Tave, Jėzau, suteikti jos visiems šiame lėktuve esančių keleivių širdims, visiems pasaulyje keliaujantiems ir visiems, kuriuos šioje kelionėje sutiksiu.

Tavo mažutėlis, Meilės apgobtas. Aš myliu Tave.

Paryžius, spalio 11 d., 13 val. 40 min.

Paryžiuje mane pasitiko keturi didžiadvasiški žmonės, pasirengę paaukoti Viešpačiui dvidešimt dienų ir du autobusus.

Sėdėdamas automobilyje stebėjausi vairuotojo pasiaukojimu – jis pasiruošęs pats mums patarnauti ir mums pavesti savo mašiną – visiškai naują BMW – visai mūsų kelionei. Įsivaizduoju, kad jis yra labai tikintis ir nežinau, ar aš pats galėčiau būti toks didžiadvasiškas.

Mano pirmasis klausimas jam buvo: papasakok man apie savo tikėjimo kelią... Pamatęs, kad jam sunku į tai atsakyti, pridūriau: ar jau ilgai gyveni savo tikėjimu ir esi įsipareigojęs? Jis: aš nesu praktikuojantis, arba labai menkai, iš tikrųjų turėčiau pasakyti, kad esu visiškai nepraktikuojantis.

Naktį adoravau prieš tabernakulį; mane užvaldė meilė tiems žmonėms, ypač tam vairuotojui, nepraktikuojančiai Viešpaties aveli. Tada aš supratau, kad mes visi esame Meilės bendruomenė ir norime vieni su kitais drauge gyventi. Per pietus aš jiems tai pasakiau. Aš aiškiai pastebėjau, kad mano vairuotojo širdį tai sujaudino.

Pasinaudojęs proga, aš jam pasakiau, kaip labai stebiuosi jo didžiadvasiškumu, ir kad jis neturėtų jaustis įpareigotas dalyvauti man liudijant. Pasiūliau jam visiškai laisvai pasilsėti, pasivaikščioti, kol mes melsimės ar švęsime Eucharistiją, nes jam tai gali atrodyti tikrai perdėta.

Vakar vakare kalbėdamas telefonu pajutau didelį džiaugsmą sužinojęs, kad ir Elžbieta yra Viešpaties artumos apgaubta ir jaučia tokį patį saugumą, kaip ir aš, nors mes suvokiame, jog dėl karo paskelbimo keliaujame labai neramioje atmosferoje. Ne, aš dar niekada nesijaučiau toks apsaugotas kaip dabar; jaučiu Viešpaties buvimą manyje ir su manimi.

Spalio 12 d., 6 val. 00 min.

Popietiniame susitikime Orančių vienuolyne Bonnellese (Prancūzija) buvo daugiau kaip 165 asmenys, o vakare apie 35. Abi paskatos buvo skirtingos. Aš vėl pastebėjau Viešpaties veikimą širdyse.

Nemaža žmonių atėjo prie manęs papasakoti apie Viešpaties veikimą jų širdyse. Jie kalbėjo man ir apie savo skausmą, kad nepažįsta jokio kunigo, kuris galėtų juos palydėti ir jiems pavadovauti.²

Kai aš prieš užmigdamas apie tuos du liudijimus pamąščiau ir atsiverčiau pirmąjį tomą, iškart krito į akis 1997 metų balandžio 29 dienos 92 nr., Vėl nustebau iš naujo perskaitęs tekstą ir apie jį pamąstęs, lygindamas jį su tuo, ką dabar išgyvenu.

Suvokiau, kokį svarbų vaidmenį turi mano palydėtojai. Čia Viešpats mane ypatingai apdovanojo, leidęs man surasti dieną naktį atidarytą koplyčią. Todėl tas dvi naktis galiu daug laiko joje praleisti.

Aš vis labiau jaučiuosi jo švento artumo kupinas.

Spalio 13 d., 10 val. 00 min.

Susitikime, kuris vakar įvyko Villa St. Gerard Haubourdine prie Lilio (Šiaurės Prancūzija), dalyvavo apie 125 asmenys. Norėjau, kad maldai susitiktume priešais Švenčiausiąjį. Gavau tiems namams priskirto dvasininko leidimą, bet jis pats negalėjo toje maldoje dalyvauti. Kitas kunigas buvo paragintas pabūti tuo maldos metu, jis mane paprašė paliudyti.

Kaip pridera, pirmoji vieta buvo skirta jam, ir jis atsiklaupęs labai pamaldžiai sukalbėjo Rožančių. Tarp paslapčių jis įterpdavo invokacijas.

Per pertrauką priėjo prie manęs labai agresyvi moteris: „Betgi jūs to kunigo nepažįstate... jis buvo Vyskupo dispensuotas ir t.t.“

Po pertraukos perdavau žodį tam kunigui. Jam pradėjus kalbėti toji moteris ėmė šaukti ir jį skusti. Nutildyti ją buvo neįmanoma. Susirinkimo organizatorė priėjo prie mikrofono ir užgiedojo giesmę Marijai. Atėjo pažįstamas ir gerbiamas kunigas ir padarė tvarką. Ir susirinkimas baigėsi gerai.

Spalio 14 d., 4 val. 30 min.

92. – Perduok Man savo vyrą ir vaikus, ir tu būsi Mano veikimo liudininkė.

Vakar, sekmadienį, Gaugenheime netoli Strasbūro (Prancūzija) buvo apie 300 asmenų. Viskas praėjo labai gerai.

Per pertrauką priėjo prie manęs viena moteris iš Šveicarijos, kupina entuziazmo, mat jaučiasi abiejų knygų labai apdovanota ir jaučia, jog jų pamokymai radikaliai pakeitė jos gyvenimą.

Kadangi mes knygų neturėjome, tik vienas kitas paprašė mane autografo. Aš buvau patenkintas, nes jaučiausi labai išsekęs. O žmonės atrodė labai smagūs.

Pabaigoje prie manęs priėjo jauna moteris, atrodė, jog iš jos švytinčio veido spinduliuoja Viešpats. Ji pasakė, kad per vidinius pokalbius su Jėzumi Jis jai pataręs įsigyti abu knygos „Mano išriktųjų džiaugsmui“ tomus, kad ji iš tų pamokymų turėtų naudos. Aš vėl nepaprastai nustebau.

Dabar kreipiuosi į Jėzų:

Viešpatie Jėzau, aš perduodu Tau M.C. rūpesčius dėl jos vaikų auklėjimo ir tėvo, kurio požiūris į tikėjimą kitoks nei jos.

Prašau Tave apšviesk tuos namus ir pripildyk juos Tavo Meilės ir Tavo šviesos.

Dėkoju, kad girdi mano varganą maldą ir ją išklausai. Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, Aš priimu tavo prašymą ir perduodu Tėvui kaip savo.

Aš jau būnu toje šeimoje, bet pasiekdamas juos per tave, Aš galiu dar daugiau vietos toje šeimoje užimti, ypač M.C. širdyje, kurią pasirinkau gražiai ir didelei misijai.

Juo stipriau joje įsitvirtinu, juo labiau galiu kiekvieną akimirką vadovauti jos mintims, žodžiams bei veiksams ir jos padėti pagerinti. Norėčiau jai pasakyti štai ką:

M.C., mažasis Mano Širdies perle, tu gerai pastebi, kad pati savo jėgomis negali pasiekti jokios geresnės situacijos. Pripažink savo mažumą, bejėgiškumą ir ribotumą. Perleisk Man visą situaciją. Perduok Man savo vyrą ir savo vaikus ir pamatysi Mano veikimą.

² Vienas vyras priėjo prie manęs ir pasakė, kad mano duomenys geri, bet mane reikėtų pamokyti kalbėti viešumoje. Jis pasiūlė man retorikos pamokas... Tačiau man tai nėra svarbiausia.

Dėl tavo vaikų ateities – turi dėti viltis ne į savo vaikų religinius įsitikinimus, bet į Mane, tavo Dievą. Ateik ir nurimk prie Mano Širdies, prieš ką nors sprendama, atsiklausk Manęs. Jei tau atrodys, kad suklydai, perduok tai Tėvo gailestingumui, tada ta klaida pavirs malone ir palaima tau ir tavo šeimai.

Perduok man savo našta ir pamatysi, kad Mano jungas lengvas. Mano Širdis dega Meile tau ir taviesiems.

Myliu tave švelniai, dieviškai ir be galo.“

Spalio 17 d., 2 val. 45 min.

93. – Skaitytojus prašau nueiti pas kunigus ir jiems pasakyti, ką esu jūsų širdyse nuveikęs ir kokias priemones esu jums pasiūlęs.

Viešpatie Jėzau, vakar Eucharistijos metu prisiminiau žodžius, kuriuos Tu tarei savo išgydytiesiems. „Eikit ir pasirodykit kunigams“. Tikiuosi supratęs, jog Tu nori, kad širdys, kurios tų dviejų tomų paveiktos, pasikeitė, nueitų pas kunigus ir jiems tai praneštų, ką yra išgyvenę – nei daugiau, nei mažiau.

Man regis, tas prašymas yra mūsų Bažnyčiai svarbus. Noriu atidžiai tavęs klausytis, kad Tu tą nurodymą papildytum. Dėkoju, kad Tu tą maldą girdi ir ją išklausai. Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, taip, Aš, tavo Dievas, įdėjau šį žodį į tavo širdį. Laikas spaudžia, Aš noriu neprarasti nė vieno iš tų kuriuos Tėvas Man yra pavedęs, ir nė vieno iš mano mylimų sūnų. Daugeliui svarbu atskleisti savo tikėjimą ir pasitikėti manimi, savo Dievu, kuris dabar ir kiekvieną akimirką kalba ir veikia.

Pasauliečių man reikia ne tam, kad jie stengtųsi kunigus atversti, jie Man reikalingi, kad jiems praneštų, ką Aš esu jų gyvenime nuveikęs ir kokių priemonių ėmiausi jiems atversti. Pažiūrėk, ką padariau iš tavęs ir tėvo Davido. Jis buvo tau vertingas patarėjas. Jis buvo tau reikalingas, kad leistumeis įtvirtinamas savo pasiuntinybėje. Tave palydėdamas, jis atrado Dievą, kuris kalba ir dar šiandien labai gerai veikia.

Aš noriu visiems skaitytojams, kurie yra davę savo totalinį, besąlygišką ir neatšaukiamą „taip“, pasakyti, kad jie turi klausytis savo širdies; aš duosiu jiems kunigą – kartais kunigus – pas kuriuos jie turi eiti ir jiems pasirodyti. Ne jie, tik Aš tų kunigų širdis paruošiu.

Skaitytojams Aš pavedu ne kažką pas tuos kunigus laimėti, bet tik jiems pasakyti, ką esu jų (skaitytojų) gyvenime nuveikęs ir kokiomis priemonėmis esu pasinaudojęs. Visa kita yra Mano reikalas.

Palaiminti esate, kad leidotės Mano Meilės pakeičiami ir toliau leidžiatės, Tuo džiaugsmu ir laime visų pirma pasidalykite su tais, kurių pareiga yra kitus lydėti. Tie, kurie bus atstumti arba jų ugnį, kurią juose uždegiau, kunigas norės užgesinti, tegu savo ugnį išsaugo, tą situaciją perduoda Tėvo Gailestingumui ir meldžiasi už tą kunigą. Jūs galite už jį pasninkauti, ir vėl būsite mano veikimo liudininkais – Aš jums tai pažadu.

Aš trokštu, kad jūsų širdis būtų pilna Meilės tokiam kunigui, ir kad turėtumėte tik vieną norą – savo džiaugsmu ir laime su juo pasidalyti.

Mano Širdis yra pilna Meilės jums, skaitytojai, bet dar labiau dega Meile mano mylimiems sūnams. Man reikia jūsų, kad jie mano Meilę galėtų jausti dar stipriau.

Aš myliu jus dieviškai. Aš myliu jus dieviškai. Aš myliu tave švelniai.

Prašau atsiliepti į Mano šaukimą.“

Spalio 18 d., 4 val. 40 min.

Vakar Levjere prie Bezansono buvo apie 100 asmenų. Buvome priimti ypatingai ir su dideliu dvasios atvirumu. Jaučiu, kad jų širdys jau buvo tam paruoštos. Jie labai godžiai klausėsi to, ką jiems sakiau.

Mus šiek tiek sujauđino atsitikimas su vienu kunigu: jis buvo apkaltintas, esąs netikras kunigas. Apie 16:00 jis atėjo švęsti Eucharistijos. Man pasirodžius, jis liovėsi celebravęs. Tai buvo

tradicionalistas. Aš jį pasveikinau. Jis įsiutęs peikė organizatorius, kam jie patikėjo tai šmeižikei moteriškei. Tą mane nuliūdinusį atsitikimą pavedžiau Tėvo Gailestingumui.

Autobuse buvo kalbama apie gilų tikėjimą moters, su kuria buvome susitikę. Aš pasakiau: „Jos tikėjimas toks didelis, kad tiesiog uždegantis; manau, jei mes dažniau su tokiais žmonėmis pabendrautume, mūsų Vairuotojas (...) užsiliepsnotų. Į tai jis atsakė: „Aš jau jaučiu pirmuosius simptomus!“

Kita proga jis pasivedėjo mane į šalį ir pasakė: „Norėčiau įžengti į tikėjimo kelią. Ką man patartumėte, nuo ko turėčiau pradėti?“ Pažvelgiau jam į akis ir atsakiau: „Tu esi kupinas pasiaukojimo. Norėčiau, kad tą kelią tu nueitum ramiai ir džiugiai. O kad tą ramybę pasiektum, patariu tau pradėti nuo Susitaikinimo sakramento.“ „Nuo išpažinties?“ ... „Tikrai taip, tu gerai supratai!“ Jis atsakė: „Betgi tai labai sunku!“ ... „Ne, tai labai lengva, tau tik reikia nueiti pas kunigą ir papasakoti jam apie visa bloga, ką esi padaręs ir dėl ko gailiesi“.

Spalio 19 d., 9 val. 00 min.

Mes keliaujame, nes norime 11,00 valandą dalyvauti šventose Mišiose Arse. Vakar Lozanoje buvo 133 asmenys. Laikraščio „Marija šiandien“, kurį leidžia Parvis-Verlag, bendradarbiams atstovauja ponai André ir Jean-Marie Castella ir Christian Parmentier. Mes buvome gražiai priimti, bet gražiausia buvo tai, kaip vakarop širdys atsivėrė. Jos buvo sužavėtos. Buvo trys trumpi liudijimai apie Dievo stebuklus įvykusius skaitant tas knygas.

Spalio 18 dienos rytą mes aplankėme St.-Odilienberg ir ta proga pasimeldėme už savo protėvius. Ta vieta savo grožiu ir pamaldumu mane labai pakylėjo.

Spalio 20 d., 16 val. 30 min.

Vakar po pietų susitikome su 80 žmonių grupe Lijone. Mus maloniai pasitiko kunigas, pavedęs mums savo bažnyčią. Kadangi tą valandą, kai mes knygas pardavinėjome ir pasirašinėjome, turėjo būti laidotuvės, jis mums labai geranoriškai pasiūlė kitą patalpą šalia bažnyčios. Jis labai džiaugėsi tuo pirmuoju tomu, kurį mes jam padovanojome.

Žmonės vėl parodė savo tiesią pagarbą vertybėms.

Vakar 11 valandą dalyvavome Mišiose Arse. Mes visi – ir mūsų vairuotojas – pasinaudojome proga atlikti išpažintį. Jis jau daug metų nebuvo ejęs išpažinties. Šiandien jis buvo laimingas, gavęs Komuniją. Dabar jis su atsidavimu dalyvauja visuose mūsų religiniuose renginiuose, net ir tada kai būna liudijama. Man jis buvo tikras angelas sargas.

Mes vėl esame Dievo veikimo liudininkai.

Abi ponios Y. Ir M., kurios Lijone organizavo susitikimą, nuvežė mus į Arsą. Y. Pasikvietė mus vakarienei.

Tos pačios dienos popietę

Grenoblyje vakare organizatorė nuvežė mus į susitikimo vietą. Dalyvavo maždaug 60 asmenų. Jie buvo labai palankūs ir atrodė laimingi.

Mus apnakvyndino gražiame dideliame organizatorės ir jos vyro name. Po geresnės kaip kitąkart nakties ramybės, rytmetinio pasivaikščiojimo ir brolišku vaišių apie tris valandas kartu meldėmės ir kalbėjomės. Labiausiai buvo pabrėžta sutuoktinių vienybės svarba, bet ir būtinybė leisti Dievui veikti, Juo pasitikėti ir visiškai gerbti kito laisvę.

Prieš pat mūsų iškeliavimą Viešpats mums akivaizdžiai parodė, kad vienybę Jis dovanoja. A. išreiškė norą, kad galėtume atvažiuoti drauge su Elžbieta, kad mes – abi sutuoktinių poros – galėtume pasikalbėti. Jos vyras G., kuris tuo metu buvo kitame kambaryje ir A. siūlymo negalėjo girdėti, įėjo ir pasakė: „Jūs abu su Elžbieta galėtumėte atvažiuoti, kad mes, abi sutuoktinių poros, galėtume pasikalbėti.“

Kitas nedidelis įvykis man parodė, kaip labai Dievas rūpinasi visais mažiausiais mūsų gyvenimo dalykais. Po popietinio susirinkimo man pasidarė gaila, kad žmonės grūdosi prie stalo ir dėjo savo knygas, kad tik anksčiau už kitus gautų parašą. Tokia problema buvo ir Lozanoje. Man buvo sunku pastebėti kieno eilė, ir galbūt kai kuriuos žmones tai supykėdė.

Vakar vakare, man neprašant ir net apie tai nepagalvojus, prie stalo, ant kurio pasirašinėjamos knygos, atsirado kėdė. Kiekvienas, norintis autografo, ant jos atsisėdęs galėjo paduoti man knygą, ir niekas jau manęs nevertė žiūrėti eilės.

Spalio 21 d., 9 val. 20 min.

Keliaujame į Plan d'Aups Provanse. Vakar buvome Val-les-Bainse.

Buvo tik apie 60 asmenų. Žmonės per radiją buvo paraginti neišeiti į gatves, nes laukiama audros.

Ir čia žmonės buvo labai palankūs ir sužavėti.

Buvome pas vieną organizatorę, jauną šeimos motiną, kupiną Jėzaus Meilės.

Spalio 24 d., 5 val. 55 min.

94. – Noriu šiuos namus Prancūzijoje ir už jos ribų padaryti Meilės civilizacijos lopšiu.

(Žinia bendruomenei, kuri mus daugiopai sužavėjo)

Dėkoju, Viešpatie Jėzau, už nepaprastą mūsų priėmimą šiuose namuose. Dėkoju Tau už Meilę Tavo suteiktą šiai bendruomenei, ypač T. Jean-Marie. Dėkoju už Meilę, kurią Tu nori įlieti į širdis tų žmonių, kurie ateina pasilsėti į šiuos namelius. Dėkoju Tau už Meilę, kurią Tu ypatingai dovanoji kunigams, esantiems priešais Švenčiausiąjį.

Aš noriu atidžiai tavęs klausytis. Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, tai, ką tu matai, yra tik maža pradžia to, ką Aš čia savo šventu Buvimu širdyse padarysiu.

Aš noriu šiuos namus Prancūzijoje ir už jos ribų padaryti Meilės civilizacijos lopšiu. Ką Aš tos mažos bendruomenės ir ypač T. Jean-Marie padariau, padarysiu širdyse žmonių, ypač kunigų, kurie čia apsilankys. Vienintelė sąlyga – kad jie laikysis to, ką esu nurodęs Tėvui Jean-Marie.

To pamokys jo liudijimas. Aš vadovausiu jam mažiausiuose dalykuose, net materialiuose organizaciniuose, taip pat jo palydėjimuose, kurių jis turi imtis. Aš siūsiu jam žmones, kurie jam reikalingi, idant būtų įgyvendinta tai, ką Aš noriu atlikti per jį ir per tos mažos bendruomenės žmones.

Aš būsiu jo Mokytojas, koks esu ir tau. Vadovausiu kiekvienam jo žingsniui. Per jo besąlygišką ir neatšaukiamą „Taip“ jie taps Meile. T. Jean-Marie Aš noriu pasakyti štai ką:

Mano mažutėli Jean-Marie, nuo amžių esu tave pasirinkęs šiai gražiai ir didžiai misijai, kuri šią akimirką tau prasideda.

Atidžiai ir su Meile tave tam rengiau. Tavo didelis nusizėminimas ir atsidavimas šventai Mano Tėvo Valiai padarė tave brangiu lobiu ir vertingu įrankiu mano rankose.

Man labai tavęs reikia. Prašau, didžiadvasiškai atsiliepk į mano šaukimą. Nepamiršk, kad brangiausias laikas tau yra tas, kurį mes praleidžiame glaudžioje draugystėje, kad būtume vienas kitam artimi.

Kai tu Mano Meilę priimi, tu tampi Meile ir perduodi Mano Meilę.

Tu esi kunigas pagal Mano Širdį – amžinai.

Myliu tave švelniai, dieviškai ir be galo.“

Pastaba. Užrašęs šią žinią, labai nudžiugau sužinojęs, kad tie namai vadinasi Roc (Uola, Kristus) Estello (Žvaigždė, Marija), juose gyveno adorantės ir visą šimtmetį jie buvo nuolatinės adoracijos namais. Taip pat esu labai laimingas perskaitęs knygoje „Dame Geneviève, paroles d'éveil“, Strasbūro vyskupo Leono Elchingerio žodžius, Roc Estello jis laiko Naujosios evangelizacijos vieta.

Pirmajame „Manujų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“ tome pasakyta: Meilė ir Tiesa yra neatskiriamos“ Ženevievos knygoje parašyta: „Meilė ir Tiesos poreikis veda į paklusnumą Tėvui“.

Norėčiau perduoti tris trumpus liudijimus, esančius ant „Dame Geneviève“ knygos aplanko:

„Tie namai, ta vieta, ta bendruomenė yra palaiminti“.“ (Kardinolas Robert Coffy)

„Jeigu norėtum giliai Ženevievos esmę nusakyti septyniais žodžiais, tie žodžiai būtų: Gyvenimas, Meilė, Tiesa, Supratimas, Gerumas, Nuovokumas, Humoras.“ (T. Jean-Marie Donadei).

„Esu misionierius Rusijoje, nes Ženeviena vieną dieną man pasakė: < Iškeliaukite, bet nieko nelaukite; darbuokitės tam, kas bus po dvidešimt metų, ir jūs būsite Bažnyčios sūnus!>“ (T. Pierre Dumoulin).

Spalio 25 d., 10 val. 30 min.

Keliaujame į Tuluzą. Namuose, į kuriuos buvome nuvežti, ir jų mažoje bendruomenėje buvome nepaprastai maloniai – ypač T. Jean-Marie Donadei - priimti, turėjome nepaprastą patirtį. Čia yra T. Jean-Marie liudijimas.

Rašau šias eilutes, dar nesutikęs Leandro Lachance, kurio laukiame Roc Estello Saint Baume Provance (Prancūzijos pietryčiuose), kur jis turi atvykti Spalio 21 dieną.

Abi Leandro knygas, kurios, kaip man buvo sakyta, yra Viešpaties įkvėptos, (daugelis) dar turi atrasti. Aš, gydymasis Cauteretse Pirėnuose, nes man tai buvo reikalinga dėl kvėpavimo sunkumo, pradėjau skaityti pirmąjį „Manujų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“ tomą.

Kaip Jėzaus Kristaus kunigas Katalikų Bažnyčioje, kuri yra mano Motina, nutariau po brevijoriaus skaityti tą knygą priešais išstatytą Švenčiausiąjį.

Tada atsitiko kažkas, ko aš iki šiol nebuvo patyręs. Su pirmaisiais žodžiais, kuriuos Jėzus pratarė Leandru, aš pajutau tiesioginį santykį su Viešpačiu. Leandro klausimai netrukus tapo mano paties klausimais, o Jėzaus žodžiai taip stipriai krito į mano širdį, kad Jėzaus Buvimo konsekruotoje Ostijoje su manimi santykis visai konkrečiai tapo vidiniu draugišku Dialogu, nors aš Jo negirdėjau ir nemačiau. Ir laikas tarsi sustojo.

Tos intensyvios akimirkos sustiprintas einu į savo dieną ir jaučiuosi kaip kempinė, panerta į gyvąjį vandenį ir jo prisigėrusi. Manyje vis kartojasi gyvybės kupinas refrenas:

- „Kadangi Meilė tave myli, tu tampi Meile.
- Kadangi Aš myliu tave, o tu leidiesi mylimas, tu tampi Meile.
- Kadangi Aš myliu tave, o tu leidiesi mylimas, tu tampi tikras, laisvas, tu tampi Meile.“

Aibė „Stebuklą“: šitie refrenai išlaiko mane budrą, širdies dėmesys aktyvėja ir jaučiuosi skatinamas dėl daugelio nedidelių dalykų sakyti Viešpačiui „taip“. Esu tikras, kad Viešpats mane keičia, ir tai yra džiaugsmo akimirkos, kurios žavi mano širdį.

Šituo vidiniu judėjimu jaučiuosi turįs Viešpačiui atiduoti viską: džiaugsmus, vargus, baimes, iškentėtus piktumus, įvairiausių sunkumus... Tokioje pavidimo būsenoje vis daugiau randasi tam tikro „pasitikinčio atsidavimo, kuris gelbsti“.

Mano Tikėjimo, Vilties ir artimo Meilės gyvenimas tuo tikrai keičiamas. Mano kunigystė gauna naują dinamiką. Ir Jėzui veikiant, aš nenoriu nieko kito, kaip vien tik dėkoti.

Jėzus sako tiesą, sakydamas Leandru, kad knygų skaitytojas gauna taip pat daug, kaip ir pasiuntinys. Tos Gyvenimo knygos man atrodo kaip „Naujas Kristaus sekimas naujam tūkstantmečiui“.

Tegu tos ugnies eilutės kiekvienam Dievo ieškotojui padeda tapti tikroju Dievo nešėju. Nors ir žinau, kad susitikimas su Viešpačiu negali būti išgyvenamas už kitą žmogų, bet meldžiu Jėzų atverti mano broliams duris, per kurias jie galėtų įžvelgti Jo dievišką pedagogiką, kurios gailestingumas širdis su kaupu užpildo.

Parašyta spalio 20, 2001

*Tėvas Jean-Marie Donadei
(nuo 34 metų kunigas)*

Ištrauka iš Roc Estelle lankstinuko:

„Leandras Lachance atvyko, aš pats jį pasitikau. Su pranciškonišku paprastumu ir dideliu nusizeminimu šloviniu Viešpatį, kad Jis tokį „Laiškanešį“ arba savo Džiugiosios naujienos pasiuntinį išsirinko, nors pats Leandras visą vietą užleido tai savo atneštai Meilės Naujienai.“

P. J.-M. Donadei“

Spalio 25 dienos mąstymo tęsinys...

Į susirinkimą spalio 21 dieną, sekmadienį, į šiuos namus atvyko daugiau kaip 150 asmenų, tarp jų 5 kunigai. Po liudijimų buvo išpažintis ir Eucharistijos šventimas. Aiškiai jautėsi Jėzaus Meilė.

Pirmadienį buvo du liudijimai: pirmas po pietų Aix-en-Provence privačiame name, dalyvavo 70 pasauliečių ir 3 kunigai. Vakare Tulone susirinko nedidelė 20 asmenų grupė ir vienas kunigas. Ta aplinkybė, kad susirinkimo vieta buvo pakeista, sudarė sunkumą.

Verta paminėti, jog iš pradžių buvo labai sunku rasti į tą vietą kelią. Mes visi, važiuosieji dviejuose autobusuose, šaukėmės savo Angelų sargų pagalbos ir prašėme parodyti tikrą kelią. Privažiuavę kryžkelę, sustojom, kad pasiklaustume kelio vyrą, kuris ten stovėjo. Mūsų nuostabai jis pasisiūlė pabūti mums vadovu ir atsisėdo prie vieno autobuso vairo.

Mes be galo džiaugdamiesi padovanojome jam vieną knygą. Kaip labai buvome dėkingi jam ir Dievui, kuris taip atidžiai stebi visus mūsų poreikius!

Tada mes turėjome dvi palaimingas ramybės dienas gražioje Brolijoje – su asmenimis ten gyvenančiais ir keturiais mane lydintiais asmenimis. Tuo mūsų kelionės etapu mes išgyvenome Meilės ir tarpusavio bendrystę, kurią visi labai vertinome.

Spalio 26 d., 15 val. 00 min.

Keliaujame į Angoulême. Vakar išgyvenome du svarbius dalykus: mes sužinojome, kad bažnytiniai autoritetai nenori duoti leidimo susitikimui Bulonėje (prie Paryžiaus). Tikros priežasties nežinome, bet manome, kad prie to prisidėjo ta moteris, kuri susitikimo Haubourdine (šiaurės Prancūzija) metu jame dalyvavusį kunigą apkaltino, būk jis esąs netikras kunigas. Jos tvirtinimais remdamasis vyskupas tą kunigą „atleido“. Ji daug kam skambino telefonu ir pranešinėjo, kad mane lydi netikri kunigai. Laimei T. Jean-Marie Donadei pranešė apie tai kurijai ir grįžo tvarka.

Susirinkime Tuluzoje buvo apie 100 asmenų. Atsiveikindami jie įrodė mums savo vertinimą ir meilę. Mažoji M. ir jos motina atvyko iš Lurdo, kad perduotų mums savo gerus linkėjimus.

Kadangi mes šiandien vidurdienį gerokai pasidalijome nuomonėmis su vienu broliu, o paskui susitikime su Abatu, pietus šį kartą pavalgėme tylėdami Ste- Marie du Désert abatijoje.

Pietų metu aš suvokiau, kaip labai mane lydintys žmonės ir susitikimų dalyviai nuo pat mano atvykimo į Prancūziją mane apdovanoja Meile. Maniau, kad būsiu daržo laistymo priemonė, kuria bus pasinaudota vejai Jėzaus Meile palieti. Dabar tikrai matau, kad pats esu Viešpaties meilės pripildomas arba tiesiogiai, arba per žmones, kurie parodo savo įvertinimą. Mane džiugina mintis, kad laistytuvus sausai vejai yra svarbus. Bet daug geriau yra priimti lietu, kuris krenta tiesiai iš dangaus. Tai atsitinka vis dažniau, ir laistytuvus darosi bereikšmis.

Spalio 28 d., 9 val. 00 min.

Keliaujame į Boloniją prie Paryžiaus. Ten bus paskutinis susitikimas prieš grįžtant į Kvebeką.

Puymoyene atėjo apie 100 asmenų. Susitikimas buvo labai malonus, žmonės labai palankūs. Tik buvo nemalonu, kad dėl blogo kažkokio vaikišcio pokšto suveikė aliarmo sistema ir niekas nežinojo, kaip ją išjungti. Tai truko keletą minučių.

Organizatorė pasitiko mus su gerais užkandžiais, kuriuos paskubomis sudorojome. Kitą rytą ji mums paruošė pusryčius.

Į susitikimą 27.10 Pontmaine atėjo 300 asmenų. Didelė salė buvo pilna. Daugelis pareiškė man savo susižavėjimą ir pranešė apie pasikeitimą, perskaičius jiems knygas „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“. Jie prašė mane pasirašyti ant jų knygų.

Viena dalyvė man pasakė, jog viena adoruotojų grupė, kuriai vadovauja kunigas, naudojasi abiem knygomis kontempliacijai pagilinti.

Spalio 29 d., 3 val. 45 min.

Bulonėje buvo apie 300 žmonių. Susirinkimo pabaigoje jie atrodė laimingi ir apdovanoti. Viena jauna moteris priėjo prie manęs ir pasakė, kad visai neketino eiti į šį susirinkimą, bet būdama priešais Švenčiausiąjį išgirdo mano vardą (Leander) ir todėl atėjo.

Kita moteris man pasakė, kad ji yra musulmonė, bet susirinkimo metu ją pripildė meilė ir ji myli Jėzų.

Kadangi prieš paskaitą buvo pagiedota, popietė prasitęsė ir knygas pradėjau pasirašinėti tik per pertrauką 15 val. 30 min. Kai baigiau, buvo jau 20 valanda.

Auštant aš prašiau Jėzų dovanų asmenims, kurie 19 dienų mane lydėjo. Savo širdimi žinojau, kad Jėzus jiems ruošia dovaną, kurios jie neįstengs „išvynioti“: kaskart, kai atsidūrė prieš Švenčiausiąjį, savo baimių ir rūpesčių Jam išdėstyti, jie vieną „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“ knygą atsivers ir iš jos paskaitys, jie gyvens kontempliacija ir iš savo baimių bei rūpesčių bus išvaduoti. Ir juo daugiau laiko praleis prieš Švenčiausiąjį, juo labiau jie bus pripildyti.

Prieš išskrisdamas aš jiems tai pasakiau. Kiekvienas jų mane užtikrino, kad šios kelionės metu yra gavę iš Viešpaties Meilės malonę.

Išsiskiriant pratrūko didelės emocijos. Norėčiau pateikti tokią tos kelionės ataskaitą:

- Mes pravažiavome maždaug 5000 kilometrų.
- Per 18 dienų, maždaug 2400 asmenų 18 kartų girdėjo mano liudijimą.
- Tai buvo su niekuo nesulyginama patirtis.
- Kai kuriuose susirinkimuose buvo parduota knygų bemaž tiek, kiek buvo klausytojų.
- Maždaug 1200-1500 knygų pasirašiau.

Niekada anksčiau tokios intensyvios patirties su Viešpačiu nebuvau išgyvenęs. Niekada anksčiau Jis nebuvo reikalavęs taip labai Jam patarnauti. Tikriausiai daugiausia Meilės iš Jo gavau aš. Man regis, jog mano širdis – Dievui padedant – gavo tiek, kiek įstengia priimti.

Tokios gražios ir didžios misijos akivaizdoje jaučiuosi toks mažas, nepakankamas ir silpnas.

Dabar trokštu vėl grįžti pas Elžbietą ir į savo šeimą.

Nežinau, kaip galiu Jėzui už tokią aibę meilės ir malonių atsidėkoti.

Lėktuve vėl pajutau visišką saugumą.

Man reikia laiko vienatvei ir atsitraukimo, kad galėčiau į savo gyvenimą priimti tai, kas išgyventa ir visas gautas malones.

Ar turiu pridurti, kad man buvo labai nemalonu, jog dėl laiko kaitos grįžtu namo visiškai išsekęs? Tačiau Viešpats, kuris viskuo pasirūpina, sudarė man galimybę gerą valandą autobuse numigti. Taigi namo grįžau visiškai atsigavęs ir galėjau Elžbietą apdovanoti savo susižavėjimu ir padėka Dangui už tai, kad Jis mane nusiuntė į Europos kontinentą.

Sherbrooke, Qc, lapkričio 29 d., 3 val. 40 min.

95. – Aš rūpinuosi viskuo, ženk pirmyn su grynu tikėjimu.

Viešpatie Jėzau, aš tau atnešu J. P. klausimą ir savo visišką bejėgiškumą į jį atsakyti.

Aš noriu tik atidžiai tavęs klausyti. Dėkoju, kad Tu tą varganą maldą išgirdai ir išklausai.

Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, Man malonu, kai mano mažieji, kuriuos Aš išsirinkau, eina su grynu tikėjimu.

Kai žmogus yra Mano veikimo liudininkas ir pamato, ką Aš padarau, jame kyla didelis noras vėl viską į savo rankas paimti, pačiam viską planuoti, kad atsilieptų į mano veikimą.

Jeigu tą aktyvumą Aš iššaukiu, argi negaliu sudaryti plano, kad atitikčiau misiją? Jei Aš sudarau planą, kad atitikčiau misiją, ar nereikia, kad žmogus tuo planu pasirūpintų? Taip pat jis turi savo širdį paruošti ir visko iš Manęs laukti, kai bus Manęs visko paklausęs ir atidžiai stebėjęs Mano įkvėpimus, žmones, kuriuos jo kelyje pastatysiu, ir įvykius, kurie jam pasitaikys. Aš viskuo pasirūpinsiu.

Palaiminti esate, kai leidžiate Man jus vesti ir įkvėpti. Aš myliu jus švelniai ir dieviškai. Aš myliu tave.“

Gruodžio 6 d., 3 val. 15 min.

96. – Jūs turite pasitikėti ne savo darbais, bet Manimi, jūsų Dievu.

Viešpatie Jėzau, aš pateikiu Tau situaciją, kurią kelionėje per Europą pamačiau; tai liečia tuos mielus žmones, kurie savo šeimose kenčia didelį skausmą. Aš norėčiau geriau suprasti giliąsias tų skausmų priežastis.

Dėkoju, kad girdi šią maldą ir ją išklausai.

„Mano mažutėli, tai jokia problema, kai pats iš savęs reikalauji tobulo elgesio. Ir priešingai, yra gera pagarbiai elgtis – kaip daug labiau tai galioja Mano švento Artumo akivaizdoje.

Klaida yra tada, kai veikimui skiriama daugiau dėmesio negu buvimui ir kai stebima kitų veikla, kad ji būtų teisiama arba – kas dažnai atsitinka – kad ji būtų smerkiama arba kritikuojama. Kas žmogaus viduje vyksta, visada yra svarbiau nei tai, ką jis veikia; būtent ryšys, kuris jį jungia su Manimi, o tas ryšys niekada nėra matomas.

Jūs turite pasitikėti ne savo veikimu, bet manimi, savo Dievu. Visiems, kurie nori tobulai elgtis, yra labai svarbu ne smerkti, bet elgtis su kitais su Meile. Kad turėtum tą Meilės į žmogų žvilgį, turi turėti Meilės, o ne kritikos ar priekaištų mintis.

Labai svarbus dalykas yra ir gerbti tą didelę laisvę, kurią mūsų Tėvas dovanojo kiekvienam savo vaikui. Kai santuokoje arba suaugusių žmonių gyvenime ta laisvė negerbiama, atsiranda skilimai, konfliktai, blokados, trukdančios žmogaus kelią į Mane, jo Dievą.

Tapti Meilės būtybe, kuriančia meilės civilizaciją, reiškia:

- Leisti Dievo Meilei per save srovėti, kad kitus pasiektų, ir kartu visiškai gerbti kito laisvę, kaip ją gerbia Dievas.
- Mylėti visus taip, kaip myli Dievas.
- Žiūrėti į visus taip, kaip į juos žiūri Dievas.

Tai vyksta viduje; keičia mąstymo, o vėliau ir veikimo būdą. Priešingu būdu tai pasiekti yra labai sunku, varginga ir dažnai visai neįmanoma. Jei manote, kad jūsų elgesys kitų atžvilgiu nėra geras ir jūs jo laisvei trukdot, perduokit viską didžiajam Tėvo galestingumui. Neškite tą situaciją į Susitaikymo sakramentą, ir Tėvas iš to padarys ką nors gera jums, jūsų artimiesiems ar kitiems.

Palaiminti esate, kadangi tą šviesą, kuri jus veda keliu į Meilės pilnatvę, surandate ir ją priimate.

Ateikite ir pulkite Man į glėbį ir į Mano Švč. Motinos rankas, mes drauge eisime Meilės link.

Myliu jus švelniai, dieviškai ir be ribų. Aš myliu tave.“

Gruodžio 6 d., 4 val. 40 min.

97. – Ištrauka iš Šv. Bernardo pamokslu apie trejopą Viešpaties atėjimą. Ar vidurinysis Viešpaties atėjimas nėra tas, kurį mes dabar išgyvename?

Viešpatie Jėzau, aš labai gyvai išgyvenu vieną Šv. Bernardo Advento pamokslą, jame pasakyta:

„Mums žinomas trejopas Viešpaties atėjimas. Trečias yra tarp kitų dviejų. Du yra atvirai matomi, trečias – ne. Pirmą kartą ateidamas Jis pasirodė žemėje, apsigyveno su žmonėmis; tada žmonės jį <matė ir nekentė>, kaip jis pats yra sakęs. Paskutinį kartą <kiekvienas kūnas išvys mūsų Dievo Išganymą>, <jie

žiūrės į Tą, kurį pervėrė>. Vidurinis atėjimas yra paslėptas. Tik išrinktieji matys jį savo viduje ir jų sielos bus išgelbėtos. Pirmą kartą Jis atėjo kūne ir silpnas, tą vidurinį kartą Jis ateina su Dvasia ir jėga, paskutinį kartą ateis garbėje ir didingai. Tas vidurinis kartas yra kaip kelias, kuriuo nuo pirmojo pereinama prie paskutinio; pirmą kartą Kristus buvo mūsų Išganytojas; paskutinį kartą pasirodys kaip mūsų Gyvenimas, o viduriniame yra mūsų Ramybė ir Paguoda.

Kad tai nepasirodytų gryna fantazija, pasiklauskime, ką Jis pats apie tą vidurinį atėjimą sako: <*Kas Mane myli, laikysis mano žodžio, ir mano Tėvas jį mylės, mes pas jį ateisime ir apsigyvensime*>. Kitoje vietoje aš perskaičiau: <*Kas Viešpaties bijo, daro gera*>. Tačiau aš manau, kad svarbiausia pasakyta apie tą, kuris myli, nes laikosi Žodžio. Kur reikia jo laikytis? Žinoma, širdyje, kaip sako Pranašas: <*Aš saugojau tavo Žodį širdyje, kad tau nenusidėčiau*>“ (Iš Valandų Knygos, Pirmasis Advento trečiadienis)

Man regis, kad esu tame viduriniame atėjime, apie kurį kalba Šv. Bernardas, ir matau jį daugelyje tų, su kuriais susitinku. Trečiojo tomo pabaiga jau arti. Nuo 1996 lapkričio 7 – tą dieną prasideda pirmasis tomas – aš matau vis stiprėjantį Dievo Buvimą manyje ir kituose. Aš pamatau ne tik Jo Buvimą, bet vis labiau pastebiu ir „tikslų“ Dievą, kuris kalba ir veikia. Jo žodžiai man atrodo vis gyvesni, vis labiau apšviečiantys ir keičiantys. Jo veikimas vis labiau juntamas, realus, nepaprastas, kartais tiesiog žaibiškas.

Kur mane tai nuves? Ko Jis laukia iš manęs? Svarbu ne tiek tai žinoti, kiek suprasti, kas mane veda. Ir aš tai žinau. Aš visiškai pasitikiu.

Kai pasižiūriu į kelią, kurį nuėjau nuo pirmojo tomo pradžios, bet dar labiau nuo Jo pasirodymo 1999 metų balandį, aš vis labiau nustembu ir pasijuntu labai mažas.

Pirmoji žinia praneša, kad laikas pakelti galvas, kad pro visus šio pasaulio skausmus, konfliktus ir visokius karus pamatytume šviesėjantį Meilės civilizacijos horizontą. Tas etapas atneša mums naują žemę, kurią pakeis visiškai Meile atnaujinta Bažnyčia.

Prašau, Jėzau, padovanoti šiam tomui pabaigos žodį.

„Mano mažutėli, džiūgaukite! Netrukus jau būsiu čia. Pakelkite galvas, tikėkite Džiugiaja Naujiena.

Ateikite ir šildykitės prie Mano Meilės Ugnies. Laikas spaudžia. Atsiverskite. Leiskite jus perkeisti, būkite misionieriais be sienų neregimybėje ir Mano Meilės, mano Ramybės ir Mano Džiaugsmo regimi ženklai.

Man reikia jūsų, jūs esate brangūs Man, jūsų Dievui.

Nuo amžinybės jus myliu. Degu Meile kiekvienam iš jūsų.“

Gruodžio 12 d., 5 val. 10 min.

98. – Šiais laikais, kurie yra paskutiniai, Mano kunigai turi kovoti tikrą kovą.

(Laiškas vienam kunigui)

Viešpatie Jėzau, atnešu Tau M. klausimą dėl Tėvo P. Nežinau, ar aš esu įrankis, kuriuo Tu nori šiuo atveju pasinaudoti.

Atnaujinu Tau savo „Taip“ ir noriu atidžiai tavęs klausytis.

Dėkoju, kad tą varganą maldą girdi ir ją išklausai. Labiausiai tau dėkoju už tai, kad Tu tą kunigą Tėvo Garbei padarai ugningu Apaštalu. Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, su tuo klausimu, kurį pateikiu Tėvui, pateikiu Jam ir visus žemės kunigus su visais jų skausmais.

Šiais laikais, kurie yra paskutiniai, mano kunigai turi kovoti tikrą kovą. Ir ta kova visada atitinka jų misijos dydį, tai reiškia misiją, kurios Tėvas nori kiekvienam iš jų.

Vidutiniškiems kunigams vietos Bažnyčioje nebėra. Kiekvienas yra pašauktas tapti šventu kunigu. O kad taip būtų, turi nutraukti ryšius su visomis pasaulio mintimis, kurios pasirodo modernizmo, humanizmo, racionalizmo ir aktyvizmo formomis, nes tos mintys trukdo teikti pirmenybę santykiui su Manimi.

Kai piktas Priešas suvokia misijos, kurią Tėvas savo kunigui paveda, svarbą, ir kai kunigas į tą šaukimą atsiliepia didžiadvasiškai ir pasirengęs patarnauti, jis, tas Priešas, daro visa, kas jo galioje, kad

sutrukdytų kunigui misiją atlikti. Kaip tik tai patiria tėvas P., ir tuo skausmu yra visiškai išgryninamas ir gali laisvai apsispręsti. Jis vėl iš naujo džiūgaus ir Mano Meilė padarys jį visiškai perregimą. Tėvui P. noriu pasakyti štai ką:

P., mylimas Tėvo sūnau, tu taip ištikimai atsiliepei į šaukimą, kurį pajutai savo širdyje, Tu parodei man didelį dėmesį ir Meilę, tu esi visiškai Kristaus Buvimo tavyje parsmelktas, Tėvo akyse tu esi vertingas, ir Aš, Jėzus, vis labiau gyvenu tavyje ir per tave.

Nebijok kovos, kurią dabar išgyveni, Aš nuolat esu šalia tavęs. Netrukus tu būsi didelių dalykų, kuriuos ši kova atskleis, liudininkas. Tavo skausmas yra mano skausmas, tavo darbas yra mano darbas, nes mes esame viena.

Ateik ir nurimk prie mano Širdies ir prie Širdies Mano Švč. Motinos. Iš čia tu semsies vis naujos jėgos, naujo džiaugsmo, vis didesnės Meilės daugeliui sielų, kurias tau pavedžiau. Man labai tavęs reikia, tu esi man, tavo Dievui, vertingas.

Mūsų trejybinė Galia nori per tavo kunigystę spinduliuoti.

Tu tampi Meile. Palaimintas esi tu! Tu užsidegsi mūsų Meilės ugnimi.

Myliu tave dieviškai.“

Gruodžio 24 d., 4 val. 20 min.

99. – Širdis, kuri ruošiasi Kalėdoms, yra širdis, kurioje gyvena Mano Meilė.

„Mano mažutėli, tavo širdis ruošiasi švęsti mano atėjimą žemėn ir tu patiri, kad be Šventosios Dvasios veikimo negali deramai Manęs priimti. Viskas ir kiekvienas ateina nuo Dievo, ir visos gerosios iniciatyvos žemėje sumanytos, irgi ateina iš Jo, iš Jo vieno.

Kad Tėvo planas žemėje būtų įgyvendintas, Jam reikia Jo rankoms klusnių įrankių. Taip jie gali priimti visa, ką Jis jiems nori dovanoti: Meilę. Tačiau kitas Meilės vardas yra: leisti tave perkeisti ir tai, ką gauni iš Tėvo, perduoti kitiems.

Neseniai, kai jūs kalbėjote apie trečią asmenį, Aš tave ir Elžbieta paraginau patikrinti, ar būtų įmanoma leisti Meilei per jus sroventi. Kitas klausimas lietė jūsų pašnekovą: ar jis pajuto didesnę Meilę tam trečiam asmeniui? Jei galima atsakyti „Taip“, jūs gerai padarėte apie tai kalbėdami. Jei „Ne“, būtų geriau, jeigu tai nutylėtumėte, nes tas „Ne“ būtų ženklas, kad ne Meilė įkvėpė jūsų mintis.

Ką jūs kalbate, yra įkvėpta Dievo arba Priešininko, ir tai prasideda jūsų mintyse. Kai jūsų mintys yra geros, iš to išeina geri žodžiai ir Meilė. Jeigu yra atvirksčiai, tai rodo, kas dar jūmyse turi būti pakeista, kad jūs galėtumėte pavirsti Meile.

Aš vieno savo išrinktojo Kvebeke liudijimu tau patvirtinau, kad tas samprotavimas atėjo iš Manęs. Tas išrinktasis pas tave atėjo, kad tau pasakytų, jog jo gyvenimas visiškai pasikeitė, kai jis tą samprotavimą išgirdo ir jį suprato.

Kas iš jūsų burnos išeina, yra puikus būdas suprasti, kas jūsų viduje gyvena.

Tas pamokymas yra kiekvienam iš jūsų labai svarbus, bet juo negalima naudotis kitiems teisti. Nes jeigu tik juo pasinaudosite norėdami pareikšti negerą nuomonę, įpulsite į Priešininko pinkles, nes tada jūs puoselėsite apie tą asmenį mintis, priešingas Meilei.

Kai jūs Tėvui davėte savo „taip“ ir norite įžengti į Meilės civilizaciją, turite leisti Jo Meilei taip jus perkeisti, kad jūsų mintys būtų tik Meilės mintys, ir jūsų žodžiai būtų Meilės žodžiai. Jūsų veiksmai turi atitikti jūsų mintis ir žodžius.

Todėl Aš ir atėjau į šią žemę. Širdis, kuri ruošiasi Kalėdoms, yra širdis, kurioje gyvena mano Meilė.

Per tave Aš noriu padėkoti visoms širdims, kurios leidžiasi mano Meilės perkeičiamos. Aš degu Meile kiekvienai iš jų.

Aš myliu jus dieviškai ir be galo.“

Sausio 21 d., 4 val. 15 min.

100. – Tai šeimai tėvas siunčia angelus į pagalbą.

Viešpatie Jėzau, aš noriu Tau pristatyti tos keturių vaikų motinos situaciją. Vasario 1. dieną ji nebeteks buto. Prašau tave jai padėti.

Dėkoju, kad Tu mano maldą girdi ir ją išklausai.

„Mano mažutėli, tu vėl matai vargą. Tu jautiesi bejėgis, nes negali tai moteriai padėti. Aš išgirdau jos maldą ir tavo maldą ir sudėjau jas į Tėvo Širdį, kad Jis tai šeimai nusiųstų angelus, kurie jai padėtų. Aš noriu jai pasakyti:

Mažoji mano Širdies G. atėik dar arčiau prie manęs. Atnešk man savo padėtį, kurią dabar išgyveni ne visai viena. Perduok ją man ir būsi mano veikimo liudininkė.

Nebijok. Aš esu prie tavęs, nes tave nuo amžių išsirinkau ir myliu tave dieviškai.“

Pastaba. Po dviejų dienų ji rado butą atitinkantį visus jos poreikius.

Sausio 24 d., 4 val. 50 min.

101. – Kas pasitiki Dievu, tam viskas išeina į gera... Net ir jo žaizdos.

Viešpatie Jėzau, šį rytą noriu Tau išdėstyti tą klausimą arba svarstymą tema „vidinės žaizdos“, kuris jau kelias dienas man knieti.

Man regis, jog daugelis tų žaizdų siejasi su mūsų puikybe. Kitais žodžiais: Mano puikybė sužeista, ir jeigu man tas rūpi ir aš prašau pagalbos, kad ta žaizda užgytų, yra taip, lyg aš prašyčiau, kad mano puikybė būtų pagydyta, kad ji būtų išsaugota gyva ir man trukdytų nusileisti į nusižeminimo žemumas.

Ar nebūtų geriau žaizdą priimti, net būti laimingam, kad mano puikybė sužeista, ir prašyti Dievą, kad siųstų dar kitą žaizdą, kuri ją nusilpnintų ir padarytų vietos mano nusižeminimui?

Atnešu Tau tą apmąstymą ir prašau jį priimti, pakoreguoti, jeigu jis neteisingas, ir man, jei reikia, naujos šviesos dovanoti.

Dėkoju, kad Tu mano maldą girdi ir ją išklausai.

Aš myliu Tave.

„Mano mažutėli, tas įkvėpimas ateina ne iš tavęs, o iš Manęs, tavo Dievo. Kas pasitiki Dievu, tam viskas išeina į gera; tu dar galėtum pridurti be pavojaus suklysti: „net ir jo žaizdos“.

Ir gera, ir bloga, ką žmogus patiria kokiam nors įvykyje, kyla ne iš to įvykio, bet iš to, kaip žmogus tai priima arba nuo to ginasi.

Prisimink pamokymą, kurį Aš tau kelionėje po Europą pateikiau per tas dvi našles: pirmoji savo vyro mirties nepriėmė ir dar po šešerių su puse metų jaučia didelį skausmą, o antroji, kuri su vyro mirtimi susitaikė, po šešių mėnesių jau džiūgavo.

Visiškai mažam prieš Dievą pasidaryti, reiškia tiek žaizdas, tiek džiaugsmus ir vargus – visiškai viską – iš Dievo priimti, kad viskas taptų vis didesniu atvirumu, kuris Meilę ir malones, kurių Tėvas nuolat trokšta į širdis įlieti, galėtų priimti.

Tik tai yra tikroji terapija, nes ji kyla iš paties Meilės Šaltinio, kuris dabar yra atviras, nes jau labai greit Naujas Pasaulis per visiškai atnaujintą Bažnyčią bus sukurtas.

Būkite sklidini džiaugsmo, Aš veikiausiai ateisiu!

Aš myliu jus dieviškai. Myliu tave dieviškai.“

102. – Ne mano, bet Tavo valia tebūnie.

Viešpatie Jėzau, šiuo metu mane labai jaudina viena Tėve Mūsų maldos dalis, būtent: „Teesie Tavo valia kaip danguje, taip ir žemėje“

Kaip gali žemėje įvykti mūsų Tėvo Valia, jei niekas savo valios neatsisako. Mes labai dažnai kalbame Tėve Mūsų ir meldžiame malonės – vadinasi norime, kad įvyktų mūsų valia.

Kaip tai gali būti, kad jau du tūkstančius metų teisieji tikintieji savo lūpomis Tėve Mūsų kalba, ir kartu galvoja visai ką kita nei sako?

Prašau Tavo malonės sau ir visiems žemės vyrams ir moterims, kad visos mano mintys atitiktų mano žodžius, kai meldžiuos Tėve Mūsų, ir kad galėčiau atsisakyti savo valios, ir turėčiau tik vieną norą, kad įvyktų Tėvo valia manyje, aplink mane ir per mane.

O dėl to trečio tomo, kuris jau eina į galą, atsisakau visų savo norų, išskyrus tą, kad būtų Dievui garbė. Tas pat galioja ir kitiem dviem tomams, ir viskam, kas su tuo susiję, pvz., videokasetės, audiokasetės ir „Mintys mano išrinktiesiems“. Turiu tik vieną norą, kad įvyktų mūsų Tėvo Valia ir kad Jo karalystė ateitų. Amen. Aleliuja!

„Mano mažutėli, tu pradedi suprasti ir gyventi, kaip Aš mokiau ir gyvenau, kai atėjau į žemę, ir dabar nesiliaudamas kartoju per tuos tris tomus.

Palaiminti esate jūs, tu ir visi skaitytojai, jei nuostabiai gražią maldą, kurią jus išmokiau, geriau suprantate, ir ypač jei ją išgyvenate.

***Tėve mūsų, kuris esi danguje,
Teesie šventas Tavo vardas,
Teateinie Tavo karalystė,
Teesie Tavo valia
Kaip danguje, taip ir žemėje.
Kasdienės mūsų duonos
Duok mums šiandien,
Ir atleisk mums mūsų kaltes,
Kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams,
Ir neleisk mūsų gundyti,
bet gelbėk mus nuo pikto
Amen.***

Taip bus statoma nauja Meilės civilizacija ir Naujoji Bažnyčia. Ji iškels Naują visuomenę, pasirengusią priimti mane Man sugrįžtant Garbėje.

Nebijokite, Aš netrukus būsiu pas jus ir jumyse. Nuo amžių esu jus išsirinkęs.

Myliu jus dieviškai, ištikimai ir be galo. Aš myliu tave.“

Vasario 21 d., 5 val. 00 min.

103. – Į tavo egzaminą Aš atsiųsiu savo Angelą Sargą.

Mes padarėme gražų dalyką, kuris pradžiugino mūsų, senelių, širdis.

Užvakar mūsų anūkas – penkiolikametis C.E. – paskambino Elžbietai ir paprašė už jį pasimelsti, nes kitą dieną turėjo laikyti matematikos egzaminą, kuris jam buvo labai svarbus. Jis bijojo.

Elžbieta jam atsakė: „O, aš žinau, kad tu esi garai pasirengęs. Aš melsiuos už tave ir paprašysiu senelį, kad ir jis pasimelstų. Kai paėmiau telefono ragelį pajutau, jog turiu jam pasakyti: „Mano Angelas Sargas yra geras matematikas. Ar nori, kad jį tau atsiųsčiau?“ Jis tuoj pat atsakė „Taip“.

Aš dar pridūriau: „Dabar tau nereikia rūpintis, nes tave lydės du angelai. Kai tau sunkiai seksis uždavinių spręsti, tegu pasidarbuoja abu Angelai, o tu spręsk kitą vietą, kurią pats supranti, ir vėliau

sugrįžk prie tos sunkios problemos. Tu žinai, kad Angelai tau padiktuos sprendimą. Tik kai jie bus tau padėję, nepamiršk jiems padėkoti, nes mano Angelas labai mėgsta išgirsti „Labai ačiū“.

Čia jis pagalvojo: „O jeigu jie man nepadės, ką aš turėsiu daryti?“ Atsakiau: „Į tą klausimą aš neatsakau, nes esu tikras, kad jie pagelbės.“ Jis mums padėkojo ir pasakė, kad mumis pasitiki.

Kitą dieną Elžbieta man pasakė: „Aš labai norėčiau, kad C.E. pajustų Angelų Sargų paramą ir pagalbą. Jam tai būtų nuostabi tikėjimo patirtis.“

Tos pačios dienos vakare jis mums paskambino ir su didžiu džiaugsmu padėkojęs pasakė, kad viskas vyko labai gerai. Jis buvo labai ramus ir jam atrodė, kad visi atsakymai buvo jam padiktuoti.

Mūsų džiaugsmas buvo didžiulis! Aš jam pasakiau: „Nepamiršk Angelams Sargams padėkoti“, o jis atsakė: „Aš tai ir darau. Einu į Šventas Mišias pasakyti jiems „Ačiū“. Aš savo draugams pasakiau, kad mano senelis atsiuntė man savo Angelą Sargą, kad man padėtų.“

O mes paklausėme: „O kaip jie į tai reagavo?“

Jis; „Visai pozityviai, Jie norėtų daugiau apie tai sužinoti.“

Akivaizdu, kad mudu su Elžbieta džiūgavom ir buvome kupini dėkingumo.

Pastaba: praėjus penkioms dienoms po egzamino, C.E. mums pranešė: „Aš gavau 85%, kai klasės vidurkis buvo 68%. O anksčiau per egzaminą buvau gavęs tik 55%, kai klasės vidurkis buvo 72 %. Ir pridūrė: „Kai tu pasiūlei man atsiųsti savo Angelą Sargą, aš tuo patikėjau...“

Kovo 2 d., 5 val. 05 min.

104. – Nurodymas susipykusioms šeimoms.

(Atsakymas į vienos moters laišką.)

Gavau tavo laišką, rašytą vasario 24 dieną. Tavo gerus žodžius apie misiją, kurią Jis man pavedė, aš perdaviau Viešpačiui

Padėkojau Jam už tai, kuo tu esi ir kad esi pasirengęs gyventi pagal Jo valią.

Vienijuosi su tavimi, kad tavo skausmus sujungčiau su Kristaus kančiomis ir perduočiau jas Tėvui, idant jos turėtų atperkamąją vertę visiems, kuriuos tu turi savo širdyje.

Aš pažįstu daug žmonių, kurie – kai jie nuo tikėjimo kažkiek atsitraukia – atsiduria šeimos situacijoje, panašioje į tavo. Mane tai visada labai nuliūdina. Aš perduodu tą situaciją Dievui ir meldžiuosi už kiekvieną atskirai.

Jaučiu reikalą prašyti Jėzų nurodymų susipykusiems, tai yra skaudūs išbandymai.

Dėkoju, Viešpatie Jėzau, kad girdi tą maldą ir ją išklausai.

„Mano mažutėli, Aš visada su džiaugsmu atsakau į tavo klausimus. Nurodymas, kurį tau perduodu, skiriamas ne vien tik paskiram asmeniui, bet visiems. Kiekvienas įsipareigojimas Dievui arba vieno šeimos nario atsivertimas kartais iššaukia šeimos susipykimą, sukelia dideles kančias.

Kai kurios tokios kančios reikalingos, kad būtų patikrinta, ar įsipareigojimas yra tikras. Kai kurios yra reikalingos, kad kiti šeimos nariai atsiverstų. Tačiau daugelio tų kančių galima išvengti.

- Jeigu atsivertęs asmuo turėtų didesnę tikėjimą ir pasitikėtų tik Manimi, ne savomis evangelizavimo priemonėmis!

- Jei asmens laisvė būtų gerbiama taip, kaip Aš ją gerbiu!

- Jei toks asmuo būtų pasirengęs prašyti atleidimo už tai, kad kitiems nori primesti savo tikėjimą, nes tokiu būdu nori apriboti jo laisvę.

- Jeigu galėtų nusidedantį asmenį mylėti ir kartu nuodėmę atmesti.

Tu, mažoji Mano Širdies L., nebijok. Aš esu šalia tavęs ir tavieji yra ir manieji.

Myliu ją dieviškai ir be galo. Myliu tave dieviškai ir be galo.“

Laiškas skaitytojams ir skaitytojoms

„Taip“, kuris keičia pasaulį

Savo vaikiška širdimi ir Šventajai Dvasiai įkvepiant kreipiuosi į jus norėdamas išreikšti norą, kad visi drauge būtume geresni įrankiai Tėvo rankose, idant Jis galėtų greičiau sukurti naują Meilės visuomenę savo Bažnyčioje, Jo Meilės atnaujintoje.

Ar jūs jau kada nors esate savęs klausę, kaip tai yra, kad mums nevyksta gyventi taip, kaip prieš du tūkstančius metų Jėzus mokė: „Mylėkite vienas kitą“? Jis net ant kryžiaus numirė, kad mums tai pavyktų, ir daugelis trokšta gyventi visuomenėje, kurioje nebūtų neapykantos, keršto, pykčio, smurto, karo; jie nori gyventi visuomenėje, kurioje viešpatautų Meilė, supratimas, pasitikėjimas, tarpusavio pagalba, gailestingumas...

Šito tikrai trokšta visi žemėje gyvenantys žmonės, kaip troško visos prieš mus gyvenusios kartos. Kaip tai yra, kad mums nepavyksta gyventi taip, kaip norėtume, ir kaip nori Dievas, kuris mums atsiuntė Sūnų, kad mus išmokytų taip gyventi. Į tą didelį klausimą pamėginsiu duoti mažą atsakymą. Jis nebus moksliškas. Jei aš pasinaudosiu skaičiais, tai tik tam, kad geriau išreikščiau tai, ką suprantu ir tikiu.

Taigi problemą suvokiu taip: iš 1000 žmonių, kurie nori gyventi Meilės bendruomenėje, 90% - tai yra 900 – tiki, jog tą bendruomenę turi sukurti kiti. Jei mano vyras pasikeistų, jei mano žmona pasikeistų, jei mūsų vaikai pasikeistų, jei mūsų tarnautojai pasikeistų ir t.t.

Jie norėtų, kad pasikeistų kiti, idant jie galėtų gyventi naujoje bendruomenėje, ir iš visų jėgų stengiasi tuos kitus pakeisti. O kai jiems tai nepavyksta, jie pasidaro agresyvūs ir smurtauja. Jie gali net pradėti karą, norėdami įgyvendinti Meilę.

Taigi iš 1000 žmonių aš prarandu 900, nes prie tos Meilės visuomenės, kurios trokšta, statymo jie neprisideda. Vis dėlto dar lieka 100, kurie supranta, kad Meilės visuomenė tik tada gali būti sukurta, kai jie patys prie to prisideda... ir jie yra teisūs.

Iš to skaičiaus 90% - tai yra 90 žmonių – mano, kad jiems tai pavyks dėl jų veiklos, jie kuria visokią veiklą, kad atsiliieptų į mūsų visuomenės problemas... ir daro daug gero.

Jiems pavyksta daug skausmo sušvelninti ir daugeliui žmonių padėti, bet vis dėlto tos Meilės visuomenės nesukuria. Kodėl? – Todėl, kad tų problemų yra per daug, ir kad dėl mūsų visuomenės, kurioje širdys ir dvasios yra labiau užterštos nei oras ir vandenys, korupcijos tų problemų vis daugėja.

Atrodo, lyg gyventume mažame miestelyje, kuriame yra vienas didelis fabrikas, ir jis viską teršia. Kai nustatoma, jog augalai, gėlės ir medžiai nyksta, kuriamos sąjungos ir kviečiami į pagalbą specialistai. Tada pradedama rūpintis namais, kurie griūna, gyvūnais, kurie serga, žmonėmis, kurių sveikata atsiduria pavojuje, bet nematoma, kad taip yra dėl to fabriko teršalų. Tačiau nepaisant geros valios bei daugelio pastangų ir kompetencijos, problemų ir toliau vis daugėja.

Taigi iš 100 žmonių, kurie supranta, kad Meilės visuomenę turi kurti žmonės, kurie yra kupini Meilės, lieka tik 10 ... ir jie yra teisūs. Problemą išspręsti galima tik pakeitus savo esybę.

Iš to skaičiaus vėl 90% - tai yra 9 žmonės – savo esybę mėgina keisti patys, pasinaudodami savomis priemonėmis. Jiems tai nepavyksta, nes jie yra Dievo sukurti ir tik Dievas turi galią juos pakeisti.

Taigi iš 1000 žmonių tik vienas taria Tėvui „taip“ ir leidžiasi perkeičiamas taip, kaip Jis to nori, kada nori ir koku būdu perkeisti nori.

Aš esu įsitikinęs, kad prasidedant trečiajam tūkstantmečiui tą Meilės visuomenę sukurs visai nedidelis skaičius žmonių.

Pažvelkime į mūsų istoriją. Tas totalus „taip“ Dievui, apie kurį kalbu, yra Marijos „TAIP“, kuris prieš du tūkstančius metų pakeitė žemės veidą. Tai yra pirmųjų Apaštalų, įsteigusių mūsų Bažnyčią, „taip“. Tai šventųjų, kankinių „taip“, kuris leido mūsų Bažnyčiai gyvuoti iki šiol ir būti įvairiais laikotarpiais atnaujintai.

Jei pasižiūrime į mūsų laiką, galime pagalvoti apie brolio Andriejaus iš Montrealio (Kanada), Motinos Teresės ir Jono Pauliaus II „taip“.

Kodėl tas „taip“, kuris gali pakeisti pasaulį, negalėtų būti tavo, mano ir pagaliau mūsų bendras „Taip“?

*Léandre Lachance
Sherbrooke, Qc*

Pastaba: pažiūrėk į tos hipotezės diagramą, taip pat piešinius knygos gale esančiuose prieduose.

Léandro L. mintys grįžus iš kelionės į Europą

- *Apie masonus*

Įvairiomis progomis ir per pokalbius man paaiškėjo Masonų organizacijos veiklos mastas.

Žinau, kad jie veikia visame pasaulyje, bet Kvebeke jie veikia labai slaptai.

Prancūzijoje jų veikla yra plačiai žinoma. Girdėjau apie tai kalbant ir sužinojau, kad masonai yra įsiveržę ir į pačią Bažnyčią. Viena jauna ašaromis paplūdusi moteris atėjo pas mane ir prašė melstis už jos tėvą, gulintį mirties patale ir atsisakantį atsiversti. Ji pridūrė, kad jis esąs masonas.

Vienas man sakė, kad prarado savo verslą, nes atsisakė įstoti į tą draugiją.

Dar kita moteris man sakė, kad buvo susituokusi su masonu. Kadangi norėjo tą judėjimą įskusti, prarado savo keturis vaikus. Jau ketveri metai, kaip ji yra nuo jų atskirta ir nežino, kuri jie, ir ar išvis jie yra gyvi. Taip pat jai nepavyksta išreikalauti, kad valstybė padėtų jai savo vaikus surasti.

Kovojant su ta siaubinga veidmainyste ir daugeliu kitų dalykų, kuriais priešininkas naudojasi, vienintelė mūsų priemonė yra Meilė, todėl reikia, kad daugelis leistųsi Meilės perkeičiami.

Kai esi tamsoje, veltui stengtumeis ją nuvyti kitaip, negu tik uždegdamas šviesą. O kai atsiranda šviesa, tamsa pati pranyksta. Sušvitus dieviškajai šviesai, blogis pats pabėga.

Jau prieš dvidešimtį metų įsitikinau, kad mūsų pasaulio sugedimas yra toks didelis, jog joks žmogiškas judėjimas padėties pakeisti negali. Vienintelė priemonė yra Dievo įsikišimas, nes vien tik Dievas gali širdis pakeisti, o jas pakeitus gali atsirasti Naujas Pasaulis.

- *Apie teroro aktus*

Kalbėjomės apie teroro aktus, įvykdytus JAV 2001 metų rugsėjo 11. Tokiais atvejais aš vis prisimenu Viešpaties žodžius: „*Pakelkite galvas*“. Mano išmanymu, visai žemei prasideda gimdymo skausmai. Mes einame į Meilės civilizaciją, apie kurią kalbėjo Jonas Paulius II; mes laukiame Jėzaus antrojo atėjimo ir Dievo karalystės žemėje: „*Teateinie Tavo karalystė*“. Ir kad tas naujas gyvenimas prasidėtų, žemė turi būti išgryninta.

Kai artėja gimdymas ir skausmai darosi vis stipresni ir dažnesni, mes žinome, kad jis tuoj įvyks. Pačiu gimdymo momentu jis toks aštrus, kad daugiau galvojama apie skausmą, nei apie ateinantį kūdikį. Tačiau išvydusi savo vaikelį, motina būna tokia laiminga, kad bematant visus skausmus pamiršta.

Panašiai ir mes dabar galvojame tik apie dabartinius skausmus, bet svarbu, kad atsigręžtume į tai, ko laukiame: Meilės civilizacijos, naujo Rojaus žemėje.

- *Apie tradicionalistus*

Esu sutikęs nemaža dorų žmonių, kurie labai rūpinasi tiesa ir savo bei kitų elgesio ir tikėjimo praktikų bei jo suderinimo su tradicija atžvilgiu yra labai reiklūs.

Nors jų elgesys man atrodo labai pagirtinas, bet matau, jog jų šeimos labai kenčia: jų vaikams jų vertybės atrodo nepriimtinos; vaikai jų religijos nesilaiko, gyvena nesusituokę, vaikų nekrikštija ir t.t.

Tai konstatavęs noriu čia pacituoti žinią vienai moteriai: „*Tu turi remtis ne savo religiniais įsitikinimais – nors jie ir geri – bet vien tik Dievu*“. Skirtumas toks: kas pasitiki Dievu, tas žino, kad paveiks kito širdį. O kas pasitiki savimi ir savo įsitikinimais, tas turi keisti savo įsitikinimus. Turime pasitikėti vien tik Dievu. Jis veikia. Jis myli žmones labiau nei mes, ir kartu gerbia jų laisvę.

Daugelis mano, kad viskas priklauso nuo darbų, nuo veikimo, nuo veiklos būdo. Yra atvirkščiai: nulemia tai, kas yra mūsų viduje, koks yra mūsų santykis su Viešpačiu, nors tas santykis ir būtų netobulas. Dievas nelaukia kol mes pasidarysime tobuli, Jam gana, kad mes jam pasakytume „*taip*“.

Pirmiausia Jis nori mus išgryninti, tada ir kiti gali būti pasiekiami. Jau prieš 2000 metų Jėzus mokė: „*Teesie Tavo valia. Teateinie Tavo karalystė*“. Jo karalystė yra Meilės karalystė, o kaip gali Jo valia žemėje įvykti, jei ne per žmones? Ar mes esame pasirengę vykdyti Jo Valią, ar norime, kad Jis vykdytų mūsų norus?

Mes esame linę „veikti“, o ne „būti“. Kai tu tai *darai*, tu esi geras žmogus, o kai *nedarai* – negeras. Viskas suklasifikuojama, kaip Jėzaus laikais, kai žydai buvo susidarę savo taisykles. Ir iš tų taisyklių padarė išvadą, kad Jėzų reikia pasmerkti, nes Jis, pavyzdžiui, nepripažįsta šabo šventimo.

Tačiau Dievui reikia mūsų širdies, mūsų būties, pagarbos jo šventam Artumui ir veikimui. Kai kurie veikimo būdai gali būti geresni už kitus, bet intensyvus Buvimas yra svarbesnis nei veikimas.

Norint kurti šią Meilės civilizaciją, mumyse turi įvykti Tėvo valia; per mus turi sroventi Jo Meilė. O jeigu ji nesrovena, kaltas ne Jis, bet aš. Vadinasi, kažkur yra „užsikimšę“, ir man reikia pasikeisti. Esu raginamas leisti mane perkeisti, kad tapčiau Meilės būtimi. Kai Tėvo Meilė per mane prateka, ji pasieks žmogų, nesvarbu, kas jis būtų ir ką veiktų.

Praeityje mums daugiausia padėjo ne tie žmonės, kurie mus norėjo pataisyti, bet tie, kurie mus mylėjo tokius, kokie buvome. Dievas mus myli ne dėl to, kad esame Meilės verti; Jis myli, kad padarytų mus Meilės vertus.

- Apie abiejų našlių liudijimą

Pirmoji tų dviejų našlių po vienos paskaitos atėjo pas mane ir paprašė pasimelsti. Jos vyras yra miręs daugiau kaip prieš šešetą metų. Per tą laiką jos skausmas vis didėja, nes šiandien jau jos vaikai yra prieš ją nusistatę.

Todėl aš jos paklausiau: „Ar jūs sutikote su savo vyro mirtimi?“ Ji atsakė: „Argi galima su tokiu dalyku sutikti?“ O aš pasakiau: „Aš paprašysiu Dievą, kad Jis jums suteiktų malonę sutikti su dabartine jūsų situacija, ypač dėl vyro mirties. Aš taip pat parašysiu, kad Jis jums padovanotų didelę vidinę ramybę.“ Po poros dienų kalbėjau su kita grupe ir pasakiau, kad priimtas skausmas mus išgrynina, prie Dievo Širdies priveda ir gali mus dovanoti džiaugsmą. Po to pokalbio priėjo prie manęs viena moteris ir pasakė: „Ką jūs pasakėte, aš esu išgyvenusi. Mano vyras pasimirė prieš šešis mėnesius. Mes buvome labai laimingi. Tą išmėginimą aš priėmiau su tikėjimu, kad toks buvo Dievo planas. Ir tada pajutau džiaugsmą, kurio anksčiau niekada nebuvau patyrusi. Aš net manau, kad žmonės gali apie mane pasakyti, kad esu kietaširdė arba kad savo vyro nemylėjau.“

Matote, kaip skirtingai galima išgyventi tokius panašius dalykus? Įvykis, kuris nepriimamas, net ir po šešerių metų skaudina, o kitas, teisingai priimtas, po šešių mėnesių jau džiugina.“

Pabaigai noriu parodyti septynias Viešpaties malones.

1. Vis didėjantis net ir mažiausiuose dalykuose veikiančio Dievo patyrimas ... yra mano atsidavimo atrama.
2. Meilė, didžiadvasiškumas ir gilus atsidavimas, taip pat keturių asmenų pagalba ir palydėjimas nuo pat mano atvykimo iki atsisveikinimo aerouoste...koks gražus didžiadvasiškumas!... Kokia nepaprasta dovana buvo tos dvi dešimtys dienų, praleistų Meilės bendrystėje !su keturiais anksčiau man nepažįstamais žmonėmis.
3. Palankus priėmimas, kurį visur patirdavome ir kuriuos džiaugdavomės; nuoširdumo atmosfera susirinkimuose, dėkingumas ir teisingas pasitenkinimas, kurį mums žmonės išvykstant parodydavo. Mūsų poilsis Saint-Baume pas T. Jean-Marie ir jo mažoje bendruomenėje buvo mums didžiū malonių akimirkos.
4. Iš Viešpaties gauti nurodymai... Visose situacijose, į kurias mes patekdavome, Jis ragindavo pasitikėti vien tik Juo. Jis taip pat ragindavo atsisakyti savo reikalavimų, ir savo mąstymo bei veikimo būdų, kad Jis galėtų veikti aplink mus ir per mus.
5. Tai buvo tikrai pati gražiausia mano gyvenimo patirtis.
6. Dievas nelaukia, kol mes tapsime tobuli, kad pasinaudotų mumis kaip savo įrankiais. Jeigu mes Jam duodame veikimo laisvę, Jis gali pasinaudoti ir mūsų silpnybėmis bei klaidomis.
7. Didelių ir įvairių skausmų konstatavimas..., bet ir pripažinimas, kad Dievo Meilė yra už viską stipresnė.

L. L

Liudijimai

(tęsiama iš knygos pradžios)

„Būdamas Profesijos ir verslo patarėju, susitinku su daugeliu direktorių, kurie siekia darbo pagerinimo, bet ne darbo padauginimu, gudresniu darbu.

Dažnai man pasitaiko tam tikrus žmones paklausti, ar aš galiu kalbėti apie Jėzų.

Daug dažniau nei anksčiau aš išgirstu teigiamą atsakymą. Kai man pritariama, aš siūlau jiems Jėzų priimti partneriu savo asmeniniame ir verslo kelyje. Tada prašau leidimo padovanoti jiems knygą „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“.

Taip aš esu padaręs daugelyje verslo valdybų. Tada vienas kitas mane pasikviečia, nes jie žino, kad galiu patarti ne tik verslo, bet ir dvasinio gyvenimo reikaluose. Kai kurie nutaria žengti drauge su Jėzumi ir leisti Jam daryti stebuklus jų gyvenime.

Dėkoju Viešpačiui už tai, ką Jis daro per mus, visai nenaudingus tarnus, kuriais Jis mielai nori pasinaudoti.“

G. H. C., Longueuil

„Perskaičius knygą „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“, radau joje gerą savo gyvenimo dalį. Mane nustebino tai, kaip lengvai galima Jėzaus pamokymus paversti praktika. Vis dėlto yra praraja tarp valios ir sėkmingo veikimo; praraja, kurios be Jėzaus pagalbos neperžengtume, nes matome, kaip labai mus yra pagavusi šio pasaulio dvasia. Peržiūrėdama savo gyvenimą galiu pamatyti, kad Jėzus visada buvo arti manęs; taip, galėčiau pasakyti, kad Jis kiekvieną mano gyvenimo dieną ištiesdavo man ranką. Kai pagalvoju, ką Jėzus yra dėl manęs padaręs, kai prisimenu Jo Meilę, ašaros man plūsta į akis!

Antrame tome yra taisyklės ir sąlygos, kurių reikia paisyti, norint sukurti Meilės ir sutarimo bendruomenę. 2000 metų sausį mano apylinkėje susikūrė toks ratelis ir mes susitinkame kas savaitę. Kai įstojau į tokį ratelį, mano gyvenimas pasikeitė tuo, kad pradėjau žmones priimti tokius, kokie jie yra, nenorėdama jų pakeisti. Leidžiuos formuojama mažumo ir nuolankumo dvasia, nors puikybė vis dar užima nemaža vietos. Nors man sunkiai sekasi perkeitimas, vis dėlto jau jaučiasi pasikeitimas.

Tie ketvirtadienio susitikimai yra puiki parama kiekvieno asmens perkeitimo procesui. Susitikimo pradžioje mes visuomet šaukiamės Šventosios Dvasios giedodami maldą. Mūsų „Meilės ir pasidalijimo bendruomenėje“ vyksta kažkas svarbaus: mes visai laisvai kalbame apie dvasingumą, nebijodami, kad mus kas nors pasmerks arba klaidingai supras. Baigdama norėčiau pasakyti, kad tie susitikimai man padeda suprasti, ko Jėzus nori iš manęs ir iš mūsų dėl kitų

Tegu Kristaus Ramybė būna su jumis ir su jūsų didele šeima!“

M. C., Lanaudière

„Vieno garsaus chirurgo paskatinta perskaičiau jūsų sudarytą knygą „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“.

Ji sustiprino mano tikėjimą ir leidžia man vis geriau įgyvendinti du sakinius iš Richardo Wurmbrando knygos „Jei turėčiau tris minutes laiko“.

„Net kai Dievas daro kažką, kas mums yra labai svarbu, miegokime teisiųjų miegu ir leiskime Jam daryti, ką Jis nori.“

„Prašymo malda gali būti tokia atkakli, kad Dievui ji pasidaro nuolatine našta. Jis žino jūsų pačių ir kitų išgelbėjimo troškimą. Pasiduokite Jo dispozicijai ir leiskite jam daryti, kas Jam labiausiai patinka – net ir sunkiais atvejais.“

Aš liudiju, kad tokios laikysenos išmokus galiu, nieko nepaisydama, sunkią profesinę, šeimos ir finansinę situaciją įveikti su tokiu pasitenkinimu ir gyvenimo džiaugsmu, kaip niekada anksčiau.

Be to esu įsitikinęs (ir tam yra požymių), kad Viešpats man yra numatęs aktyvų ir laimingą gyvenimą.“

R. P. Montreal

„Mielas Leandrai, leidžiu sau taip familiariai keiptis, mat skaitant knygas „*Manujų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus*“ man regis, jog atsiduriu naujoje ir šventoje šeimoje, kurios vėliavnešiu esate jūs. Pirmiausia labai nuoširdžiai dėkoju, kad į Viešpaties prašomą „Taip“ šitaip gausiai atsiliepėte. Iš to mes, skaitytojai, turime tokį brangų turtą: tuos nuostabius Dangaus padovanotus tekstus.

Ne atsitiktinai, o Apvaizdai leidus, viename religinių leidinių knygyne radau knygą. Atsiverčiau ją ir jau žinojau, kad turiu ją įsigyti. Ji man tapo kasdieninių mąstymų knyga. Tekstus visada skaitau pakartotinai. Ypatinga yra tai, kad prieš kokį nors pasitaikantį sprendimą ar pasirinkimą arba sunkioje situacijoje... pasimeldus ir knygą atsivertus, labai dažnai randamas atsakymas. Kelias į Dangaus karalystę yra ilgas ir kartais sunkus, nes išgryninimas vyksta iš pagrindų. Tačiau kokia palaima yra šis apreiškimas Meilės, kuri mumyse gyvena, mums vadovauja, mumis rūpinasi ir kiekvieną akimirką lydi.

Jau daugelį metų su džiaugsmu dirbu visuomeninį darbą socialinėje pagalbos vargstantiems tarnyboje. Kartais save klausiu, ar ir toliau turiu tęsti šį darbą, ar turiu labiau atsidėti intensyvesniam maldos ir šlovinimo gyvenimui.“

J. M., Belgija

„Jau seniai laukiau „*Manujų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus*“ žodžių, nes dėl vaikystėje patirtų žaizdų niekad nejaučiau dangiškojo Tėvo Meilės ir dėl to negaliu tos Meilės perduoti tiems, kurie pas mane ateina, Knygoje yra žodžių ir apie kunigus bei malones tiems, kurie tuos žodžius skaito. Aš irgi jiems priklausau ir mėginu tarti Dievui savo „Taip“, nors man tai nelabai pavyksta...“

B. A., prancūzas kunigas.

„Kokia graži dovana yra jūsų Antras tomas! Jo apmąstymas mane nepaprastai praturtina. „*Kadangi Meilė mane myli, aš tampa Meile...*“ Mano širdis visai užsidegė Meile... Aš tuoj pat atsiliepiu Jėzui, kuris paprašė mano širdies „Taip“, kad aš, nors silpnas, leisčiausi Jo Meilei mylimas. Aš sudedu savo silpnumą į Jo Širdį, kuri dega Meile man, Jo Širdies vaikeliai.

Ačiū už Ramybę, Džiaugsmą, Meilę, kurios Šventoji Dvasia teikia skaitant tuos maldos, apdovanojančius, guodžiančius, net raminančius raštus. Aš linkiu jums laimės, ir nors jūsų nepažįstu, širdingai jus myliu Jėzuje ir Marijoje.“

A. C., Outremont

„Pirmiausia noriu tau padėkoti už visas maldas, kurias tu dangiškajam Tėvui siunti už visus šios žemės brolius ir seseris. Dėkoju, kad tam didžiam darbui, kurį Jėzus ypač šiuo paskutiniuoju laiku atlieka, tarei savo „Taip“. Noriu atsiliepti į tavo prašymą ir paliudyti tą Meilę, kurią Amžinasis Tėvas man parodė.

Taip, Viešpats myli mane beprotiška Meile ir prašo mane nuolat prie Jo artintis, kad mano laimė būtų tobula. Kai puolu į Jo rankas, visuomet jaučiu ramybę, meilę, džiaugsmą, karštą atsidavimą, jėgą, kantrybę ir besąlygišką priėmimą. Matau savyje vykstantį pasikeitimą.

Šiandien norėčiau prašyti jus malonės įvykius arba žmones, prieš kuriuos anksčiau šiaušdavausi arba kurių vengdavau, priimti. Kai aš Jėzui savo „Taip“ atnaujinu, mane apima ramybė ir mano vargas pavirsta džiaugsmu. Man nėra jokio blogio, kuris nebūtų naudingas: aš tampu išganymo dalininke didesnei Dievo garbei. Suvokiu, kad Jis yra manyje ir yra mano viskas. Be Jo aš nieko negaliu padaryti. Jaučiuosi tokia bejėgė, tokia maža. Aš vis geriau žinau, kad viską nulemia mūsų tarpusavio santykis; tai, ką Jis mano širdyje atlieka, o ne tai, ką aš galiu padaryti.“

G. T., Val d'Or

„Jūsų knygai skaityti mes turime sunaudoti daugiau laiko, negu kokiam nors romanui: mat turime skaityti pakartotinai. Pamedituoti, užsimerkti ir pasimelsti. Perskaitai gabaliuką ir pats sau pasakai: „taip, taip, taip“... paskui norėtum tapti Meilės strėle; dar vėliau išmokstame tarti „taip“ savo mažumui, savo silpnumui..., daug „Taip“, kad Jėzus galėtų persmelkti mūsų gyvenimą, mūsų išdidumą, mūsų Aš ir t.t.

Knygos pabaigoje kalbama apie totalinį „Taip“! Na, šitas „Taip“ buvo sunkesnis; mano vyras ir aš suvokėme, kad mes esame labai prisirišę prie materialių dalykų, pavyzdžiui, prie kelionių, planų, svajonių, savo idėjų, kurios turėtų gauti konkretų pavidalą. Po keleto dienų mes nustebę konstatavome, kad dėl ateities mes galėtume tarti besąlygišką „Taip“.

Dabar mes mylime šlovindami. Taip yra lengviau! Dabar aš galiu šlovinti Viešpatį chroniškoje mano vyro ligoje. Mano kalba ir mano vaizduotė pasikeitė, mano liudijimas stiprina mano draugus. Dabartinė akimirka yra proga šlovinti; ateitis, kurios dar vakar taip bijojome, dabar su gyva viltimi guli Viešpaties rankose.“

F. ir M. G., Barraute

„Dar nebaigęs skaityti tavo knygos „*Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus*“, sutikau T. Davidą, kuis man pranešė apie malonę, kurią gavai iš Viešpaties. Su ta knyga aš niekada nesiskirsiu! Aš šlovinsiu mūsų Viešpatį už tą įrankį, kurį jis savo naujai Bažnyčiai ir išrinktiesiems surado tavyje. Kai pradėjau skaityti tą knygą, mano nusiminimas dėl mano bedarbystės pavirto pasitikėjimu, nes atradau, kad Dievas yra Meilė. Dabar aš jau nebebijau. Žinau, kad Kristus mane prašo tapti mažu, idant priimčiau Jo malones.“

R. M. K., Kinshasa

„Leandriui ir Elžbietai. Viešpats jus pašaukė... jūs išgirdot... jūs tarėte savo „Taip“. Jūs meldėte jį Švenčiausiam. Nuo to laiko jūs esate laimingi ir kalbate apie tai. Išėjo taip, kaip ir turėjo išeiti: jūs sužadinate kitiems apetitą, ir jie ėmė alkti Dievo. Ir nors formaliai neįsipareigodami jie lanko Jėzų Švenčiausiam. Aš galiu jums pasakyti, kad mano svajonė tapo tikrove: *Mūsų koplyčia yra atidaryta ir tapo namais, pilnais šlovinančiųjų, kurie tvirtai tiki, jog Taika ir Meilė ateina tik iš Dievo.*

Širdingai kviečiu jus į tą ypatingą vietą, kuri mūsų Vyskupui ir mūsų kunigams, kurie ateina į tą koplyčią šlovinti, yra tokia miela. Mes norėtume, kad ji su jūsų pagalba Viešpaties garbei dar ilgai liktų atvira.

Melsdamasis aš išgirdau jūsų liudijimą apie Meilės gyvenimą ir trokštą, kad 2002 metais ateitumėte į Eucharistinę broliją ir mums padėtumėte gyventi Dieve.“

S. R. P., Sherbrooke

Liudijimai apie kelionę į Europą

„Leandrai, jūsų paskaitos yra tikras „Medaus mėnuo“ su Jėzumi!

Pranešime, kuriame Viešpats jums rugsėjo 1 davė apie Organizaciją, Jis mane pavadino „Bitele iš mano avilio“.

Šiandien suprantu, kad yra daugiau priežasčių padėkai, būtent:

- Už tai, kad aš atradau paprastą ir pasitikinčią Leandro širdį, visada atvirą ir nukreiptą į Dievą; širdį, pasirengusią įžengti į naująją Meilės visuomenę;
- Už veikimą Viešpaties, kuris mūsų kelyje pasitaikiusiose kovose buvo toks regimas, stiprus pergalingas.
- Už P., pensininką, nepraktikuojantį vairuotoją, kuris mūsų nepažinojo ir nepaprastai palankiai sukorė 5.000 km., vežiodamas mus į įvairius susirinkimus.
- Už J. ir F., mus lydinčius sutuoktinius, visuomet pasirengusius rūpintis mūsų materialiomis problemomis.
- Už indėlį „Meilės ir Vilties Susivienijimo“ narių, paskyrusių laiką ir energiją sudarant šį projektą.
- Už atsidavimą mūsų brolių ir sesių iš Belgijos, Vokietijos ir Šveicarijos.
- Už keturias dienas, kurias praleidome T. Jean-Marie bendruomenėje Roc Estellyje prie Sainte-Baume Provanse, kur Viešpats mūsų laukė, kad mums padovanotų palaimingą poilsį. Tenai mes giliai pasinėrėme į brolišką Meilę, viešpataujančią tuose namuose. Tenai mums buvo pranešta apie tradiciją, pasak kurios Šv. Marija Magdalieta po Jėzaus mirties iki savo pačios mirties, kuri buvo mirtis iš Meilės, gyvenusi netolimoje grotoje ar ereme.
- Už regimą džiaugsmą, matytą daugelio žmonių, atėjusių išgirsti Viešpaties pranešimo, veiduose. Ir už tą vaikišką laimę jų akyse, kai jie savo knygomis su autografu nešini, grįžo namo lyg maži vaikai su savo pirmuoju sąsiuvinium pirmąją mokslo dieną.

Dėkoju, Leandrai, už tavo apsilankymą. Dėkoju, Viešpatie, už tą „Medaus mėnesį“ su Tavimi, ir aš visam laikui turiu savo „Taip“ tavo Meilei. Norėčiau drauge su Leandru tarti kaip kanadietė: gardu.“

Odile Chevasson, Sables d'Olonne, Prancūzija

„Žinai, Leandrai, negaliu pasakyti, nuo ko turiu pradėti savo ataskaitėlę. Taip daug turiu tau pasakyti, ir viskas dar jaudina. Mes nesiliaujame dėkoję Dievui, kad Jis mus pastatė tavo kelyje. Tai nuostabu. Mūsų širdys yra nuolat kupinos džiaugsmo ir Meilės. Juk tu suvoki (mūsų mažos grupės) sukartą kelią.

Dėkojame, Jėzau, už tai, ką Tu padarei, ir už visus tuos žmones, su kuriais susitikome. Žinai, Leandrai, per paskutinį pranešimą tavo veidas švytėjo tokiu džiaugsmu ir laime, jog mums atrodė, kad tai ne tavo veidas, bet Jėzaus veidas matome. Kokią palaimą tu širdims suteikei! Per tas tris savaites mes taip daug išmokome!

Dėkojame, Leandrai, kad tu savo „Taip“ Jėzui ištarei, ir kad visus pamokymus perdavei savo broliams ir seserims.“

J. ir F.

„Mielas Leandrai, aš pilnas gerų tos kelionės prisiminimų ir stengiuosi pamokas ir malones išsaugoti ateičiai, belaukdamas „Didžiojo sugrįžimo“.

Tai buvo intensyvios akimirkos, draugiški ir svetingi sutikimai visoje kelionėje.
Nuoširdžiai draugiškai.“

Nuo Tavo numylėtinio vairuotojo Europoje, P. C.

„Mano mielas Leandrai, R. ir aš norime jums labai padėkoti. Mes labai džiaugėmės, galėdami jus Tuluzoje priimti, jūsų paklausti ir priimti tai, ko Jėzus iš mūsų nori.

Pamokymai, kurių mes – ypač mūsų automobilyje – klausėmės, buvo per trumpi. Mes mielai jūsų dar ilgiau pasiklausytume.

Šventosiose Mišiose, buvusiose po paskaitos, su džiaugsmu, uoliai ir su tikėjimu dalyvavo visi tą laiką su jumis intensyviai išgyvenę. Malda, giesmėmis ir pagarbiu Kristaus Kūno priėmimu mes dėkojome Dievui ir visam Dangui...

R., Tulūza

„Dėl to pranešimo paprastumo ir jėgos, jis yra visiems žmonėms prieinamas, nėra nepriimtinas ir nešokiruoja.“

R., Paryžius

„Buvau Tulūzoje ir sutikau ten simpatišką vyrą, kuris dalyvaujantiems buvo toks artimas ir nuoširdus, kad per jį pastebėjau paties Jėzaus gerumą ir spinduliavimą.“

G.

„Nuostabus nematytas susitikimas, kurio širdyje sau linkėjau, bet kuris tapo tikrove, kai Leandras pas mane atėjo ir kalbėjo mano vienuolyne. Dievo Meilė buvo akivaizdi net mažiausiose detalėse.“

Br. C., Mönch

„Aš buvau Viešpačiui davęs paslėptą „Taip“ ... bet po susitikimo ir Leandro pranešimo ištariau atvirą „TAIP“.“

M., Charente

„Man besigėrint nurodymais, kuriuos Jėzus davė Leandriui, Jėzaus artumas man darėsi vis svarbesnis. Aš jau prieš daug metų buvau išsiskyrusi. Praėjus aštuonioms dienoms po Leandro paskaitos mano buvęs vyras pas mus sugrižo. Leiskite man tarti šią maldą:

Dėkoju, Tėve, už tą stebuklą, kad esu (*Ps 139, 14*). Leidžiu mane pripildyti Tavo neišmatuojamos meilės. Perduodu Tau visą savo praeitį, dabartį ir ateitį. Noriu būti Tavo Ugnies Meilės mylima. Šlovinu Tave, dėkoju Tau už visa, ką Tu padarei mano gyvenime, mano vaikų gyvenime, mano vyro ir mano šeimos gyvenime.

Drauge su tavimi einu nuo nuostabos į nuostabą; aš be paliovos išvynioju visas Tavo dovanas. Taip, aš pasitikiu Tavimi; taip, aš esu visiškai maža; taip, aš kupina nuostabos stoviu priešais tavo veikimą; Tu nutrauki visus ryšius, kurie man trukdė visiškai tau priklausyti; taip, aš perduodu tau savo Santuokos sakramentą, kad Tu jį atnaujintum ir atstatytum; taip, aš perduodu tau savo vienišą gyvenimą, savo atsiskyrimą nuo J.P. Aš pati esu niekas, bet Tu, Tu esi viskas.

Pašlovintas būk, Tėve, už tą Meilės srautą, kurio Tu mus pripildei ir kurį Tu nuolat ant mūsų miesto išlieji.“

A.A.

Mielas pone Lachance, jūs tikrai esate mano laimė. Spalio 18 dieną Paryžiuje jūs man pasirašėte ant savo knygos „*Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus*“ pirmojo tomo. Sakau „Savo“ knygos, bet iš tikrųjų tai yra Jėzaus knyga. Norėčiau jums pranešti, kaip džiūgauju, skaitydamas abi knygas. Dabar kaip tik baigiau skaityti antrąją. Skaitydamas pirmąją jaudinausi ir stebėjausi. Man atrodė, kad tie tekstai tikrai man parašyti. Aš įsivaizdavau, kad aš – kaip ir Jūs – esu be galo Jėzaus mylimas. Ir taip yra: tai tikrai beprotiška ir neįsivaizduojama.

Aš jaučiuosi tikrai išrinktas, tapęs dalimi „kareivijos“. Jei aš jai neprilygstu ir nesu jos vertas, teatleidžia man Dievas. Taip ir yra: aš nesu to vertas, bet Dievo Gailestingumas viską gali

Aš duodu savo neatšaukiamą „Taip“. Sakau Taip kiekvienam pasiaukojimui, kurį turiu išgyventi, ir Ne viskam, kas mane atskirtų nuo Jėzaus meilės, nuo Tėvo ir mūsų Motinos Marijos Meilės. Aš atsiduodu jų dispozicijai. Skaitydamas aš jau jaučiu vaisius. Jėzus į mano širdies gelmę įdėjo gražią Meilę: mano brolius priimančią Meilę. Mano požiūris į juos visiškai pasikeitė. Dabar aš tikrai juos myliu, nors anksčiau juos kritikuodavau ir tik pakęsdavau.

Ačiū Dievui už tai! Taip, aš dėkoju Jam. O jūs, mielas pone Lachance, koks jūs laimingas, kad Jėzus jums pasakė: Aš myliu tave be galo.“

R. – M. C., Paris

„Mielas Leandriai, norėčiau Jums padėkoti už „Taip“ Meilei! Spalio 11 dieną su trimis savo Bendruomenės seserimis buvau jūsų pirmoje paskaitoje Prancūzijoje, Bonnelles (Pas seseris vienuoles). Buvau laiminga jūsų klausydama ir jus matydama, nes apmąstau knygą, kurią jūs neseniai išleidote, ir dėl to mano maldos gyvenimas ir atsidavimas pagilėjo...

Dėkoju, nes ta knyga tikrai yra parama ir vadovas kiekvienai dienai. Vakare perskaitau dalį teksto, kurį, pasimeldus Šventajai Dvasiai, atsitiktinai atsiverčiu. Tada mano širdis pasijunta stipriai Jėzaus traukiama, ir aš vėl einu į koplyčią melstis! Ta knyga patvirtina mano Bendruomenės nutarimus ir nukreipimą ir leidžia man pagilinti savo tikėjimą bei atnaujinti savo Meilės ryšį su Jėzumi! Todėl dėkoju Jums už jūsų klusnumą. Man taip pat buvo labai malonu pamatyti Jėzaus veikimo Jumyse rezultatą: Jūsų šypsena, Jūsų paprastumas..., tai gali sustiprinti tikėjimą tų Raštų tikrumu. Vienaip ar kitaip, pradėjus mūsų Brolijoje skaityti tekstus knygos, kurią tik neseniai atradome, mus sujaukino jų teisingumas ir spindesys! Todėl iš visos širdies dėkojame!

Žinokite, kad mūsų širdys Jus lydi už nuostabią Šventųjų Bendravimo dovaną. Linkiu Jums geros kelionės pas Tėvą!“

„Mielas pone Leandrai, jaučiuosi turįs jums parašyti, dalimis perskaitęs abi Jūsų knygas. Skaitau jas ne kaip paprastas knygas nuo pradžios iki pabaigos, bet melddamasis ar medituodamas atsiverčiu, kai pajuntu dvasinės paguodos poreikį... ir man pasidaro gera. Stilius ir tiesi, paprasta ne intelektualinė kalba mane jaudina, nes taip aš išgyvenu pokalbį su Viešpačiu.

Turiu Jums pasakyti, kad mane labai sujaudino tai, kad Jūs savo skausmus aukojate, norėdamas jūsų knygų skaitytojams ir skaitytojoms išgauti malonių. Kaip aš galėčiau Jums atsidėkoti už tokį rūpestį! Jūs tikrai esate Meilės mokykloje.“

M.-R. B. Loriol-du-Comtat, Prancūzija

1 PRIEDAS

Naujoji visuomenė Meilės mokykloje

Marcel Laflamme – Žinynas

Totalinio „Taip“ Tėvo Valiai dvasingumas yra labai gerai aprašytas trijose Leandro Lachance knygoje „Manųjų laimei, Mano išrinktieji. Jėzus“. Jos yra aiškios, vaisingos, neišsemiamos...

Dabar prieš mane guli „Įrankis“, kuris gali padėti tą dvasingumą įgyvendinti kasdienybėje, į jį įsigilinti ir juo gyventi. Taip pat tas vadovėlis gali padėti tuo dvasingumu su kitais pasidalyti.

Marcel Laflamme yra pedagogas; turėdamas didelę patirtį, sudaro struktūrą, sintezę, brėžinius, daug įvairių pratimų, kurie tą nuostabų dvasingumą paverčia tikrove.

Jis palydi skaitytoją, kuris yra davęs savo „Taip“, kad šis galėtų saugiau ir greičiau žengti pirmyn.

Mažasis meilės kelias kaip teorija yra puikus, bet jį reikia paversti ir praktika.

Toks ir yra mūsų vadovėlio tikslas.

Leidėjas

Pastaba: keletas tolimesnių puslapių yra paimta iš šio vadovėlio.

Ieškojimas Meilės: dvi vertybių skalės

Pasaulio pirmumas:
Kelias išėiti iš savęs

Dievo pirmumas:
Kelias į dvasios gyvenimą

Labai svarbios
vertybės

Svarbumo laipsnis

Nelabai svarbios
vertybės

1 Ieškojimas pinigų, žinojimo, galios, garbės.
2 Ieškojimas medžiaginių gėrybių, pramogų...
3 Žmogiškumas.
4 Gyventi lyg Dievo nebūtų.

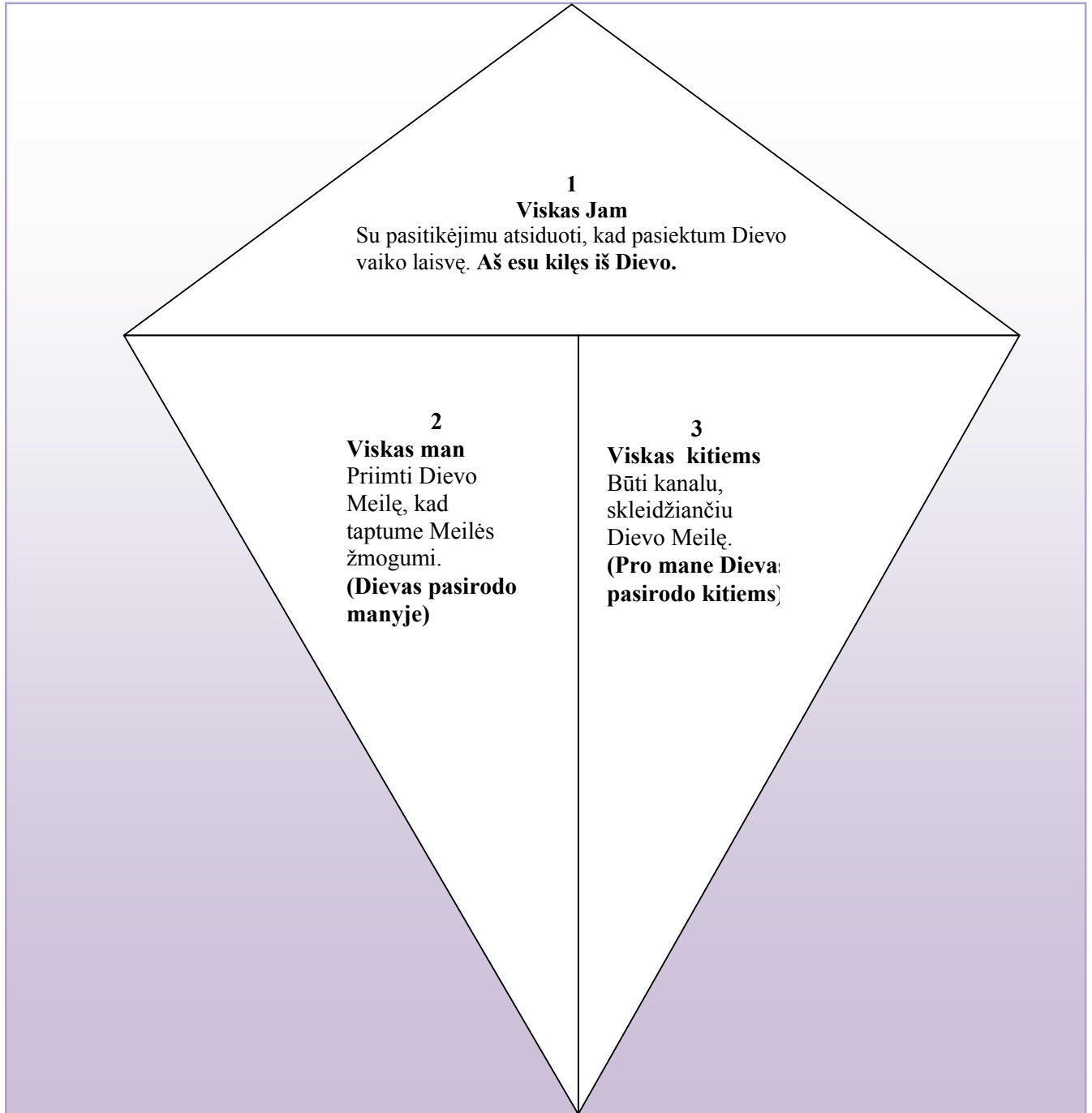
Nepatikima Meilė

1 Dievas.
2 Žmogiškumas.
3 Medžiaginės gėrybės.
4 Pinigai.

Pastovi Meilė

Trīs Meilēs dimensijas:

Viskas Jam, viss man, ir viss dēl kitu

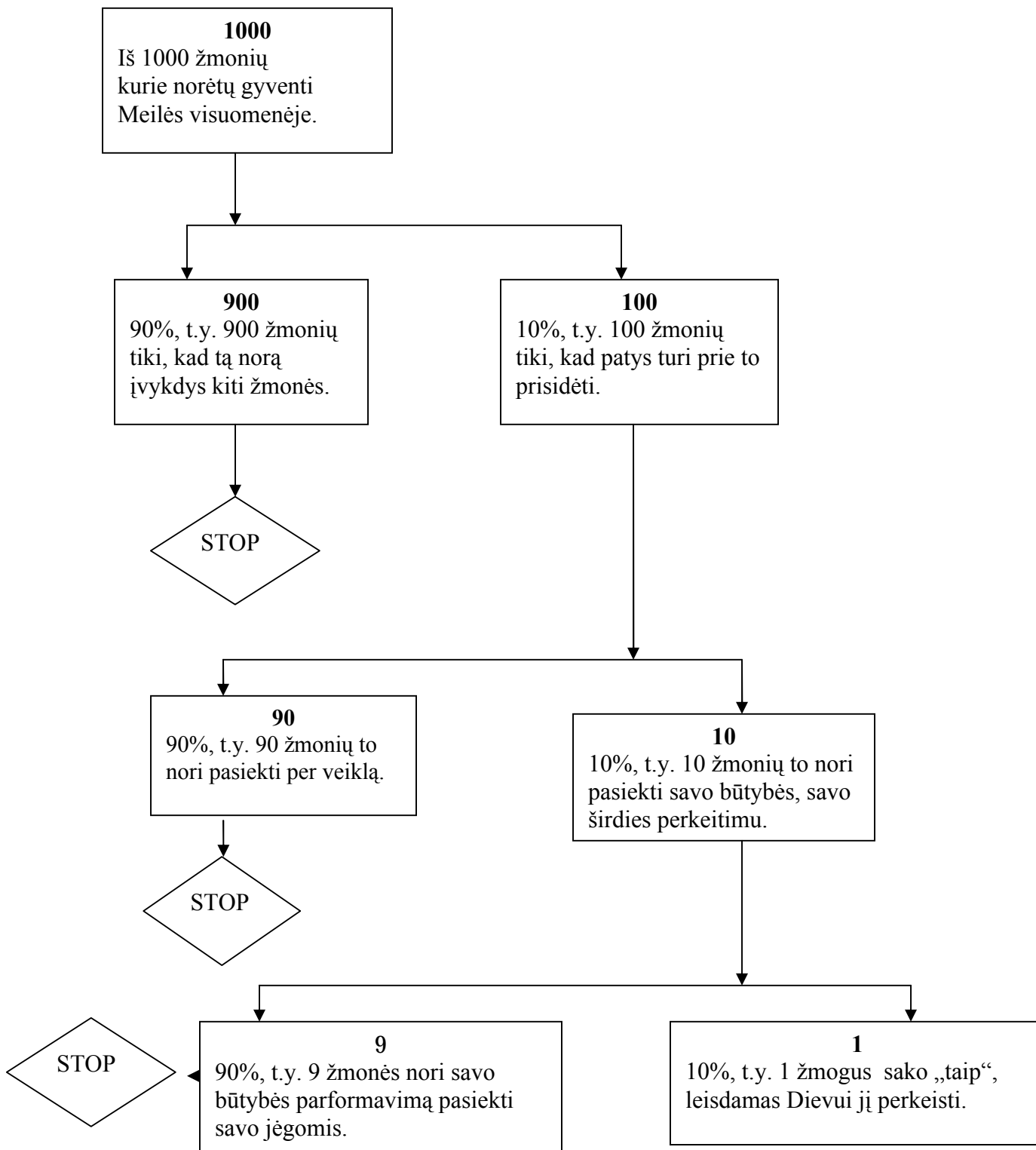

Aš tapsiu Deimantu Dievo rankose?

KLAUSIMAI

Kaip gali būti suburta Meilės visuomenė?
Kaip atrodo mano apsisprendimas?

Pagal mūsų vertinimą:

KLAUSIMAS:

Ar daviau Tėvui visus savo „Taip“:

1. Totalinis, neribotas, besąlygiškas „Taip“.
2. „Taip“ save ir kitus priimti tokius, kokie jie yra.
3. „Taip“ Tėvui, sutinkant su savo bejėgiškumu ir mažumu.
4. „Taip“ atsikratyti visko, ko esu prisirinkęs: autoritetas, pažintys, medžiaginės gėrybės, įtaka ir t.t.
5. „Taip“ perduoti Jam visas abejones, samprotavimų, žinojimo, savo požiūrių, mąstymo ir veikimo būdą.
6. „Taip“ maloniems ir nemaloniems įvykiams.
7. „Taip“ leidžiant Tėvui mane mylėti ir mane perkeisti.
8. „Taip“, kad visko iš Jo lauktum ir iš Jo išprašytum.
9. „Taip“ perduodant pirmenybę Jo Šventai Valiai.
10. „Taip“, kad pasakytum „Ne“ viskam, kas nesutinka su Jam duotu „Taip“.

„Tie „Taip“, kurie duodami noriai ir besąlygiškai, turi milžinišką galią... Jie visada išlaisvina naują gyvenimą... Besąlygiški „Taip“, duodami delsiant, su baime ir nedrąsiai, taip pat turi didelę galią.“

3 Tomas, 44 nr.

DVASINIS PRATIMAS

KLAUSIMAS;

Kokiu būdu aš priimu Jo Meilę?
(Palyginti su šiuo labai veiksmingu pratimu)

1. IŠSIŽADĖJIMAS *Viską Jam perduoti*

Prisiartinti prie Dievo, kuris šią akimirką manyje gyvena: į mano vidų įeina atsidavimas, tylą...

Principas: *mano širdis yra kaip lydymo tiglio arba kaip indas, jo atvirumas nulemia, kiek aš priimu.*

2. GLAUDI BIČIULYSTĖ:

Pripažinti savo mažumą ir priimti Jo Meilę; leistis pritraukiamam, mylimam, saugomam, globojamam, perkeičiamam.

Principas: *būti kempine, kuri priima vandenį iš šaltinio, ar malkomis, kurios užsidega, kai jas paliečia dieviškoji ugnis.*

3. MEILĖS PILNATVĖ:

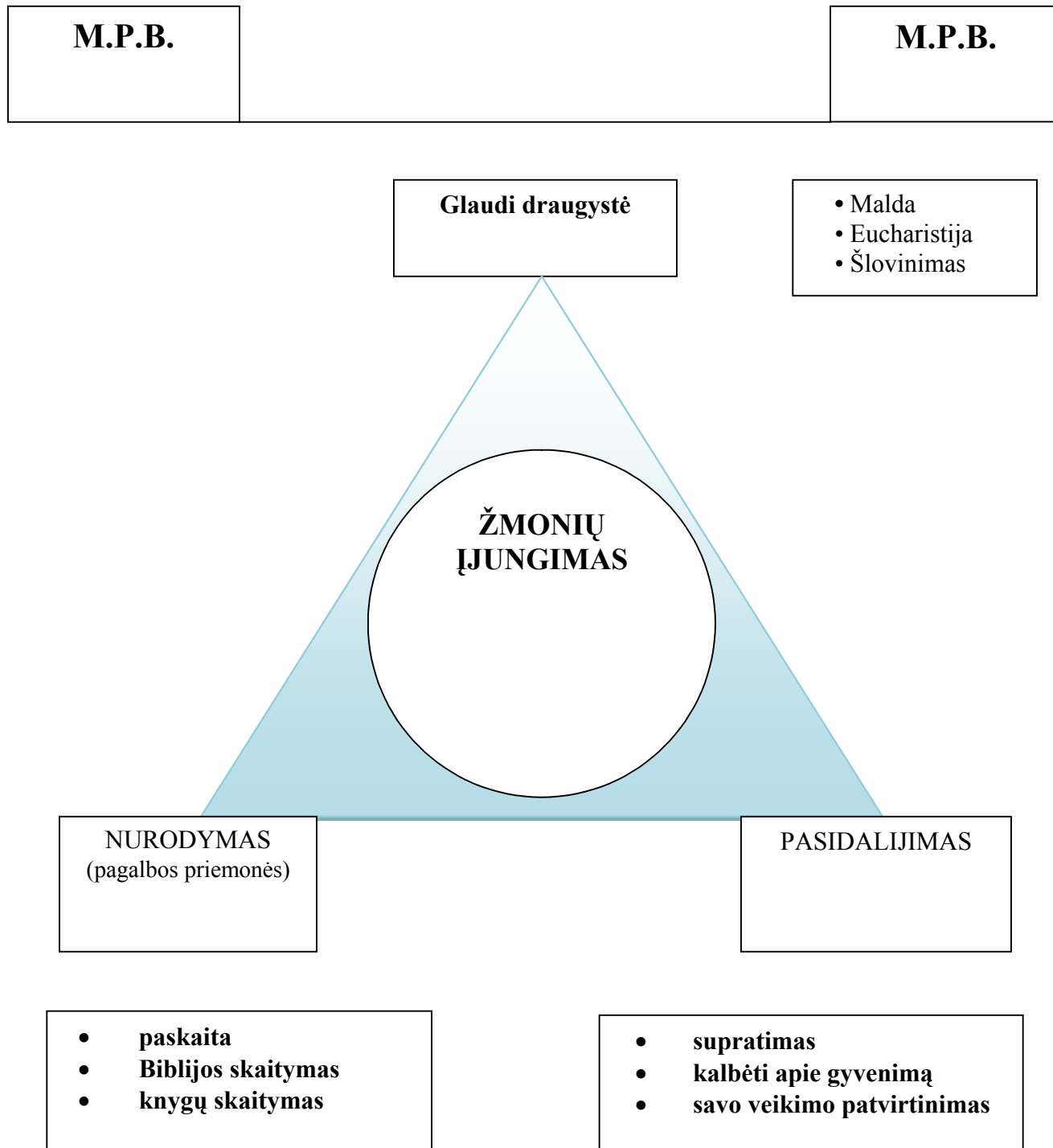
Juo labiau atsiveriu Jo Meilei, juo stipresnė ji tampa; Juo labiau su Juo supanašėju, juo daugiau Jis veikia per mane.

Principas: *Tą pratimą tiek kartoti, kol glaudi bičiulystė su Juo taps įpročiu..*

„Labai gražu mums būti drauge. Brangųjį laiką išnaudok kaip gali geriau. Nešokinėk iš smalsumo nuo vieno dvasingumo prie kito, nes taip gali nuo Manęs nutolti“

3 Tomas, 56 sk.

MEILĖS IR PASIDALIJIMO BENDRUOMENĖ (MPB)

Sūnus dėkoja Tėvui

„Su tavim, mielas skaitytojau, noriu Tėvą pagarbinti ir Jam pasakyti:

- **Tėve**, Aš šlovinu Tave, už tai, kad Tu šią akimirką visą srovę malonių išlieji ant savo išrinktųjų.
- **Tėve**, Aš šlovinu Tave už tai, kad Tu baigi kūrimą savo išrinktuosiuose.
- **Tėve**, Aš šlovinu Tave už tai, kad Tu juos darai Meilės būtybėmis, suvienytomis su Mano ir Mano Motinos Širdimis.
- **Tėve**, Aš šlovinu Tave už daugelį širdžių, kurias Tu per juos pasieksi.
- **Tėve**, Aš šlovinu Tave už Naująją Bažnyčią, kurią Tu šią akimirką atstatai.
- **Tėve**, Aš šlovinu Tave už tą Naująją visuomenę, kuri per Tavo išrinktuosius bus atkurta.
- **Tėve**, Aš šlovinu Tave, nes Tu leidi savo Gailestingumui, Meilei ir Visagalybei juose, aplink juos ir per juos spinduliuoti.
- Dėkoju, **Tėve**, už tą gausią Meilės, už tą Meilės Ugnį, kuri šią akimirką išrinktųjų širdyse dega.
- Prašau **Tave**, kad ši Meilės Ugnis visų širdyse įsiliepsnotų.
- Dėkoju, **Tėve**, kad Tu mano maldą visuomet išklausai.
- Duok Tavo Išrinktiesiems dar daugiau Savo **Meilės**..“

1 Tomas, 11 nr.

Dėkoju, Viešpatie, už Tavo Meilės stebuklus! Alleluja!

DVASINIS PRATIMAS

KLAUSIMAS:

Kuo aš turiu pasitikėti, kad prisidėčiau prie Meilės civilizacijos kūrimo?

20 šimtmetis

Žmogaus galia

Matyti, kad tikėtum

Žinojimas
Turėti
Galėti

Intelektas
Galios
Kova: gėris, blogis

Vykdymas
Konkurencija
Turtas
Valdžia

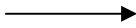
Analizė
Kritika
Nuosprendis
Peikimas
Baimė
Neapykanta

Nustatymas
Priežastys
Galimi sprendimai
Įvertinimas ir sprendimas
- Kada turi būti padaryta?

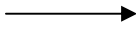
Pasitikėti

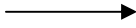
1. Tikėti

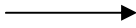
2. Vertybė

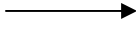
3. Veikimo būdas

4. Svarbu

5. Mintys

6. Nutariant

21 šimtmetis

Dievo Meilės galia

Tikėti, kad matytum

Tikėjimas
Būti
Tarnauti

Širdies pirmenybė
Galios tarnauja širdžiai
Leistis Dievo vedamam

Priėmimas
Pagalba
Duoti
Būti mažam

Nukreiptos į Dievą
Pagarba
Supratimas
Įvertinimas
Pasitikėjimas
Meilė

Paklausti Dievą
Laukti Jo atsakymo
- kas turi būti padaryta?
- Kaip turi būti padaryta? Veikimas

Gerai atlikti savo darbą
Rasti sprendimą
Pinigai
Medžiaginės gėrybės
Žmonių tarpusavio santykiai

7. Siekiai
→

Nuolaidumas Dievo valiai
Dėmesys Jo pamokymams
- tiesiogiai iš Jo
- per kitus
- per įvykius

Suprasti?
Priimti?
Laiminti?...Priešintis?

8. Kai sunku
→

Priimti
Laiminti
Suprasti

Be Dievo

9. Laisvė
→

Dieve

Juslių
Gerovė

**10. Malonumas
ir laimė**
→

Širdies
Meilingas santykis
Su Dievu ir Jo vaikais

Iš įpročio
Kad kažką įvykdžius
Kad kažką Viešpačiui padarius

11. Veikimas
→

Su nauju turiniu
Pagal Dievo Valią
Tarnauti Jam arba tarnauti kitiems

Vienas (1)

12. Rezultatas
→

Tūkstantį (1000) kartų daugiau.

2 PRIEDAS

Išlaisvinimo malda

Viešpatie Jėzau,
Tikiu, kad Tu esi Dievo Sūnus,
Kad tapai žmogumi, gimei iš Mergelės Marijos.
Tikiu, kad mirei, idant išgelbėtum pasaulį.
Tikiu, jog prisikėlei.
Kad tikrą gyvenimą man padovanotum.
Tikiu, jog įžengei į Dangų
Man vietos paruošti
Savo Meilės Karalystėje.

Pripažįstu, kad Tu esi Gerumo,
Meilės, Pasigailėjimo ir Atleidimo Dievas.
Meldžiu visas mano nuodėmes atleisti
Gailiuosi iš visos širdies.
Žinau, kad rankas išskėtęs manęs lauki,
Idant manęs pasigailėtum.

Šventasis Tėve,
Nesuteptos Mergelės Marijos
Ir švento Archangelo Mykolo užtariamam,
Šventosios Šeimos, Jėzaus, Marijos ir Juozapo
Plataus apsiausto gaubiamam,
Meldžiu Tave,
Kad Jėzaus Vardo galia,
Jo išganinguoju Krauju, Jo Kančios, Mirties
Ir Prisikėlimo nuopelnais,
Savo Dvasios jėga,
Išlaisvintum mane iš to, kas ne iš Tavo ateina.

Išlaisvink mano būties gelmę
Iki manyje tūnančio blogio šaknų.
Mano nesąmoningumą, sąmonę ir sąmonę
Išlaisvinki nuo visko,
Kas tik galėtų norom ar nenorom sužeisti Tavo Meilę. .
Išlaisvink mano dvasią nuo visokio egoizmo,
Nuo klaidingo rūpinimosi savimi,
Nuo išdidumo, savimylės ir įžūlių sprendimų.
Išlaisvink mano atmintį
Nuo skaudžių
mano praeities įvykių prisiminimų,
slegiančių mano sielą.

Šventasis Tėve,
Visa, kas ne iš Tavęs yra,
Sudedu po garbingu Kristaus Kryžium.
Kad Jo brangiųjų Krauju būtų sunaikinta
Ir nutremta giliausiomis prarajon,
Iš kurios niekas nebegrižta.

O likusią vietą,
Viešpatie, mano Dieve, meldžiu Tave,
užpildyk Savo Šventąją Dvasia,
Savo Šviesos Dvasia, Savo Tiesos Dvasia,
Savo nusižeminimo Dvasia ir Savo tvirtumo Dvasia
Savo maldingumo Dvasia, Savo romumo Dvasia
Ir Savo tyrumo Dvasia,
Kad Tavąją Valią pažinęs.
Turėčiau drąsos ją vykdyt.

Pagaliau, Viešpatie, meldžiu Tave,
Palaimink visus,
Kurie tiek žodžiais,
Tiek darbais yra mane užgavę,
Pripildyk juos visus Savo malonių
Ir Savo Šventosios Dvasios.

Šventasis Tėve, Tau dėkoju
už tą išlaisvinimą, kurį dabar man dovanoji,
Tikiu tikrai, kad malda mano išklaudyta.
Tikiu Tavo Meile.
Amen! Alleluja!

Guy Giroux, kunigas

TURINYS

1. – Dabar įžengiame į trečiąjį etapą – Pažado išpildymą.....	- 9 -
2. – Dievas nemeluoja: ką Jis sako, tą ir padaro.	- 9 -
3. – Kiekvienas sielvartas, sujungtas su Mano sielvartais, turi didelę vertę ir prisideda prie žemės išgryninimo.	- 10 -
4. - Savo ištvėringu buvimu Mano Artumoje, tu esi balzamas mano sužeistai Širdžiai.	- 10 -
5. – Kodėl tu nesiryžti leisti Man tave perkeisti?.....	- 11 -
6. – Per tavo „taip“, kuriuos tu man reguliariai dovanoji, Aš pasiekiu daug sielų visame pasaulyje.	- 11 -
7. – Saugumą, kurį tau gal duoti pasaulis, tu atskiri nuo Mano Artumo duodamo saugumo.	- 11 -
8. – Niekada neieškok Manęs savo galva ir protu; Aš esu tavo širdyje.	- 12 -
9. – Kaip Mano Širdies princesė, tu esi tarpininkė tarp karališkos Tėvo Didenybės ir Jo tautos.	- 13 -
10. – Tik tie, kurie yra Danguje, gali matyti perkeitimo, kuris šiandien žemėje vyksta, mastą.....	- 13 -
11. – Ar esi pasirengęs atsisakyti savo gerovės, savo patogumų, kad vykdytum Mano valią?	- 13 -
12. – Šie raštai dvelkia Viešpaties dvasia.	- 14 -
13. – Jei tavo akys galėtų matyti, ką Tėvas per tave ir tavo kunigišką tarnystę širdyse padaro, tu visiškai apstulbtum.....	- 14 -
14. – Dvejopa gryninanti ugnis: Meilė ir Sielvartas.....	- 15 -
15. – Jėzus trokšta, kad būtų įsteigtas šlovinimo centras.....	- 15 -
16. – Yra tik vienas būdas žemei išgryninti – išgryninti širdis, ir tai jau prasideda tavo širdies išgryninimu.	- 16 -
17. – Ir toliau eik pirmyn, nežinodamas, kur tave vedu; Aš vedu tave ten, kur tu esi man naudingiausias.	- 16 -
18. – Sutik, kad jo priemonės problemai išspręsti yra geresnės nei tavo.....	- 16 -
19. – Penki kelrodžiai, tave išlaikantys tikrame perkeitimo kelyje.....	- 17 -
20. – Ačiū, Viešpatie, už tuos kryželius, kuriuos Tu man duodi.	- 17 -
21. – Liudijimai, apreiškiantys Dievo veikimą.	- 18 -
22. – Tau nėra ko bijoti, tu esi po Mano Švč. Motinos apsiaustu.	- 19 -
23. – Nežiūrėk į savo praeitį, matyk Mano gailestingumą.....	- 19 -
24. – Ta glaudžia draugyste su tavimi Aš naujai statau savo Bažnyčią ir Visuomenę.	- 20 -
25. – Danguje viešpatauja didis džiaugsmas dėl širdyse vykstančių stebuklų.....	- 20 -
26. – Ką galima pasilaikyti iš „skraidančių lėkščių“?.....	- 21 -
27. – Tik atvira širdis įsileidžia dvasinį peną ir Meilę, kurią mes norime į ją įlieti.....	- 22 -
28. – Skausmas turi padaryti tavo misiją vaisingą.	- 22 -
29. – Sutik būti ne tuo, kuo įsivaizduoji turįs būti.	- 23 -
30. – Spręsdamas kiekvieną problemą, pirmiausia pažvelk į Tėvą.....	- 23 -
31. – Nesvarbu, kiek dolerių; svarbu vykdyti Tėvo valią.	- 24 -
32. – Atramos taškai, kurias remiantis galima žengti teisingu keliu ir iš to kelio neišsukti.....	- 24 -
33. – (Vieno regėjimo reikšmė). Kas iš dangaus krentančias žvaigždes priima, pats tampa žvaigžde pasaulyje.....	- 25 -
34. – Kaip galima Tėvo Valią pažinti ir Jo artimą draugystę laimėti: Mano Meilės Ugnyje sudegti.....	- 25 -
35. – Atrasti turtus, kuriuos Tėvas paslėpė tavyje: Tikėjimą, Pasitikėjimą, Viltį, Meilę... - 26 -	- 26 -
36. – Aš paimu tavo ir tavo sūnaus kančias, kad jas sujungčiau su savomis.	- 26 -
37. – Turi visiškai pasitikėti Tėvu, niekuo kitu.....	- 26 -
38. – Tegu tas videokasetės projektas bus Tėvo garbei.	- 27 -

39. – Tėvas paima netobulus įrankius ir padaro jais didžius darbus.	- 27 -
40. – Svarbiausi yra glaudžios draugystės su Viešpačiu momentai.	- 27 -
41. – Kokie yra gyvenimo prioritetai?	- 28 -
42. – Mūsų glaudžios draugystės santykis tau reikiamu momentu parodys, kokią sprendimą turi padaryti.	- 29 -
43. – Septynios gero elgesio taisyklės.	- 29 -
44. – Kad būtumėte išgryninti, turite pereiti per Meilės ir kančios Ugnį.	- 30 -
45. – Leisk Man tave mylėti, tave saugoti ir tavo širdį tyrą išlaikyti.	- 30 -
46. – Glaudžios draugystės su Viešpačiu akimirkos sukelia didelį aktyvumą neregimybės srityje.	- 31 -
47. – Tėvo požiūris dažnai labai skiriasi nuo jūsų požiūrio, bet jis visuomet siekia Jo vaikų labo.	- 31 -
48. – Aš priimu tave tarnauti, kad neregimai pasiekčiau daugelį širdžių.	- 32 -
49. – Septynios sąlygos norintiems įeiti į naująjį gyvenimą.	- 33 -
50. – Tavo dangiškoji Motina tave veda ir įveda į naujuosius metus.	- 34 -
51. – Tau, kuris kenti dėl piktojo Priešo puldinėjimų.	- 34 -
52. – Svarbu ne žinoti, ar esi tos Meilės vertas, svarbu ją priimti.	- 35 -
53. – Juo daugiau Meilės, kurios gauni iš Tėvo, perduodi kitiems, juo daugiau pats jos gauni.	- 35 -
54. – Tu turi būti perduotas Tėvo gailestingumui, kad būtum išgrynintas ir galėtum tarnauti Jo Grožybei.	- 36 -
55. – Asmeniškai Leandro pamąstymai apie laiko panaudojimą.	- 36 -
56. – Venk iš smalsumo šokinėti iš vieno dvasingumo į kitą.	- 37 -
57. – Mano ir Mano Tėvo didįjį skausmą sudaro tai, kad daugelis žmonių atmeta Mūsų Meilę.	- 38 -
58. – Tavo kunigystės dėka daugelis pasileidžia tuo Meilės keliu.	- 38 -
59. – Naujoje Bažnyčioje negali plisti jokios klaidos.	- 39 -
60. – Dangaus Šventieji džiūgauja matydami, kad tu tampi šventuoju.	- 39 -
61. – Tu esi kunigas pagal Mano Širdį, svarbu tai, ką Aš veikiu per tave neregimybėje. .	- 40 -
62. – Kai tavo našta pasidarys slegianti ir sunki nešti, kaskart pulk į Mano glėbį.	- 41 -
63. – Žmogui dažnai būna būtinai reikalingos malonios ir nemalonios patirtys.	- 41 -
64. – Pasistenk, kad padėti pasirengęs Mūsų buvimas širdyse būtų žinomas.	- 42 -
65. – Jeigu jums būtų imanoma pamatyti bet mažą trupinėlių iš to, kas vyksta, kai žmogus įeina į dangų, nuostaba jus apstulbintų.	- 42 -
66. – Dar svarbesnė, nei gvildenamos temos, yra Meilė, kuriai Tėvas leidžia tarp jūsų srovėti.	- 43 -
67. – Tu kasdien būni liudininkas tų stebuklų, kuriuos Tėvas daro per tuos du tomus ir videokasetę.	- 43 -
68. – Šventoji Dvasia ves tave, kaip vedė mane, kai aš gyvenau žemėje.	- 43 -
69. – Viešpatie Jėzau, atvedu Tau visas sutuoktinių poras, kurios nesutarimo arba skyrybų yra sudaužytos.	- 44 -
70. – Gražiausias kelias dar prieš jus, nes mes esame pasiekę perkeičiančią vienybę.	- 45 -
71. – Kai jūs matote, jog jūsų jėgos senka, jums atrodo, kad jūsų pajėgumas žlunga, bet yra kaip tik atvirkščiai.	- 45 -
72. – Gražioji plaštakėle, tu Mano sužeistai Širdžiai atneši paguodą ir džiaugsmą.	- 46 -
73. – Kai tu kitam padedi, nors tai ir veltui padarai, tu gauni visa, ko tau gyvenimui reikia.	- 46 -
74. – Viešpatie Jėzau, aš atnešu Tau tuos, kurie yra paskendę savo kančiose ir nežino, kaip iš jų išsivaduoti.	- 47 -
75. – Ta kelionė į Europą duos didžiųjų vaisių ir Mano Švč. Motina jus globos.	- 47 -
76. – Dabar labiau nei kada nors yra laikas maldai, šlovinimui ir Sakramentams.	- 48 -
77. – Aš turiu skrynią, pilną brangenybių tau, duok Man savo „taip“.	- 49 -
78. – Septyni patarimai problemai išspręsti.	- 49 -
79. – Mes drauge einame Meilės pilnatvės link.	- 50 -

80. – Mielai norėčiau turėti daugiau priemonių Savo Meilei paskleisti.....	- 50 -
81. – Žmonėms, kurie iš dviejų tomų gauna naudos, yra bendra viena: nusizeminimas. ...	- 50 -
82. – Ne dideli dalykai statys tavyje Meilės civilizaciją, bet maži.	- 51 -
83. – Viešpatie Jėzau, noriu Tave paklausti, ar šventąją Ostiją reikia priimti ant liežuvio, ar į ranką.....	- 51 -
84. – Aš saugojau tave, nes Man tavęs reikia, kad galėčiau pasaulyje skleisti Meilę.	- 52 -
85. – Kad ir ką tu darytum, Aš būnu šalia tavęs.....	- 52 -
86. – Jūs tapsite tuo, ką Meilė turi iš jūsų padaryti.	- 52 -
87. – Aš padovanosiu tau reikiamą aiškumą, kad viskas vyktų pagal Tėvo valią.	- 53 -
88. – Visa žemė turi būti išgryninta, tokį dalyką išprovokavo Mano tautos paklydimas. .	- 53 -
89. – Tai jūsų uždavinys, stengtis sužinoti, kaip galima tapti paklusniu ir lanksčiu įrankiu Tėvo rankose.....	- 54 -
90. – Narkotikų problemą išsprendžia Meilė ir perkeitimas per Meilę.....	- 55 -
91. – Ta patirtis, kurią drauge išgyvensime, bus tau labai vertingas pamokymas.	- 55 -
92. – Perduok Man savo vyrą ir vaikus, ir tu būsi Mano veikimo liudininkė.	- 57 -
93. – Skaitytojus prašau nueiti pas kunigus ir jiems pasakyti, ką esu jūsų širdyse nuveikęs ir kokias priemones esu jums pasiūlęs.	- 58 -
94. – Noriu šiuos namus Prancūzijoje ir už jos ribų padaryti Meilės civilizacijos lopšiu.	- 60 -
95. – Aš rūpinuosiu viskuo, ženk pirmyn su grynu tikėjimu.	- 63 -
96. – Jūs turite pasitikėti ne savo darbais, bet Manimi, jūsų Dievu.	- 64 -
97. – Ištrauka iš Šv. Bernardo pamokslo apie trejopą Viešpaties atėjimą. Ar vidurinysis Viešpaties atėjimas nėra tas, kurį mes dabar išgyvename?	- 64 -
98. – Šiais laikais, kurie yra paskutiniai, Mano kunigai turi kovoti tikrą kovą.	- 65 -
99. – Širdis, kuri ruošiasi Kalėdoms, yra širdis, kurioje gyvena Mano Meilė.	- 66 -
100. – Tai šeimai tėvas siunčia angelus į pagalbą.....	- 67 -
101. – Kas pasitiki Dievu, tam viskas išeina į gera... Net ir jo žaizdos.	- 67 -
102. – Ne mano, bet Tavo valia tebūnie.....	- 68 -
103. – Į tavo egzaminą Aš atsiųsiu savo Angelą Sargą.....	- 68 -
104. – Nurodymas susipykusioms šeimoms.	- 69 -

Verslo susitikimas Sherbrook'e, pusryčiai po ketvirtadienio Šventųjų Mišių.

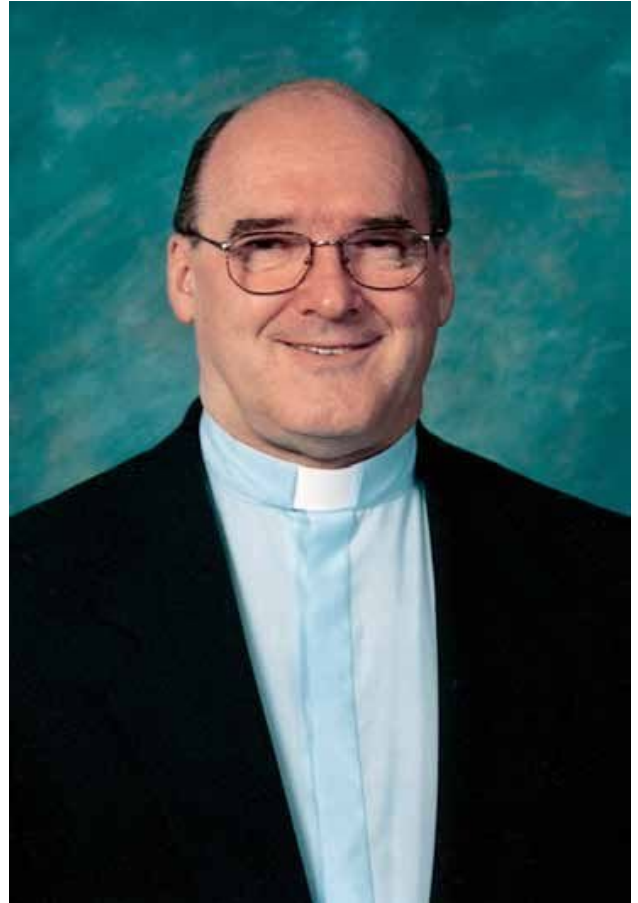
Elžbieta ir Leandre Lachance kartu su Marthe Roberge, knygos leidimo pagalbininke.

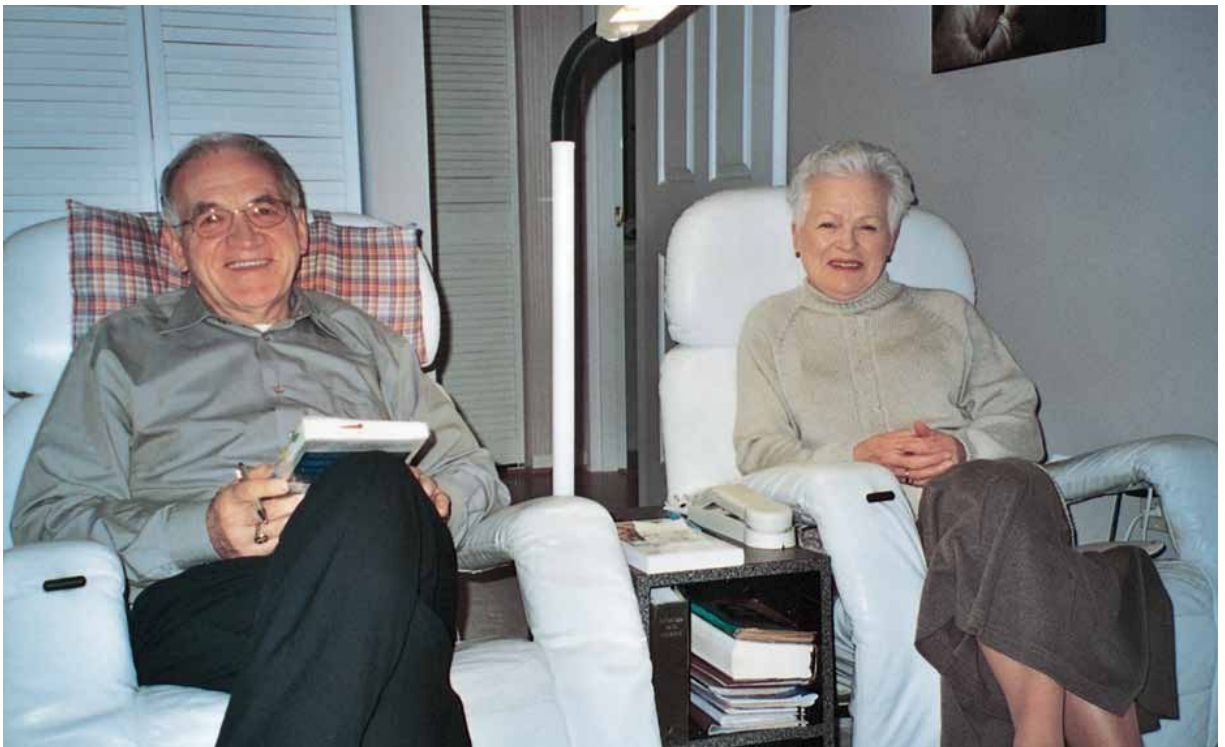
Leandre Lachance ir jo pirmasis redaktorius Andre Couture.

Profesorius Marcel Laflamme, Andre Couture ir Leandre Lachance darbo susitikime.

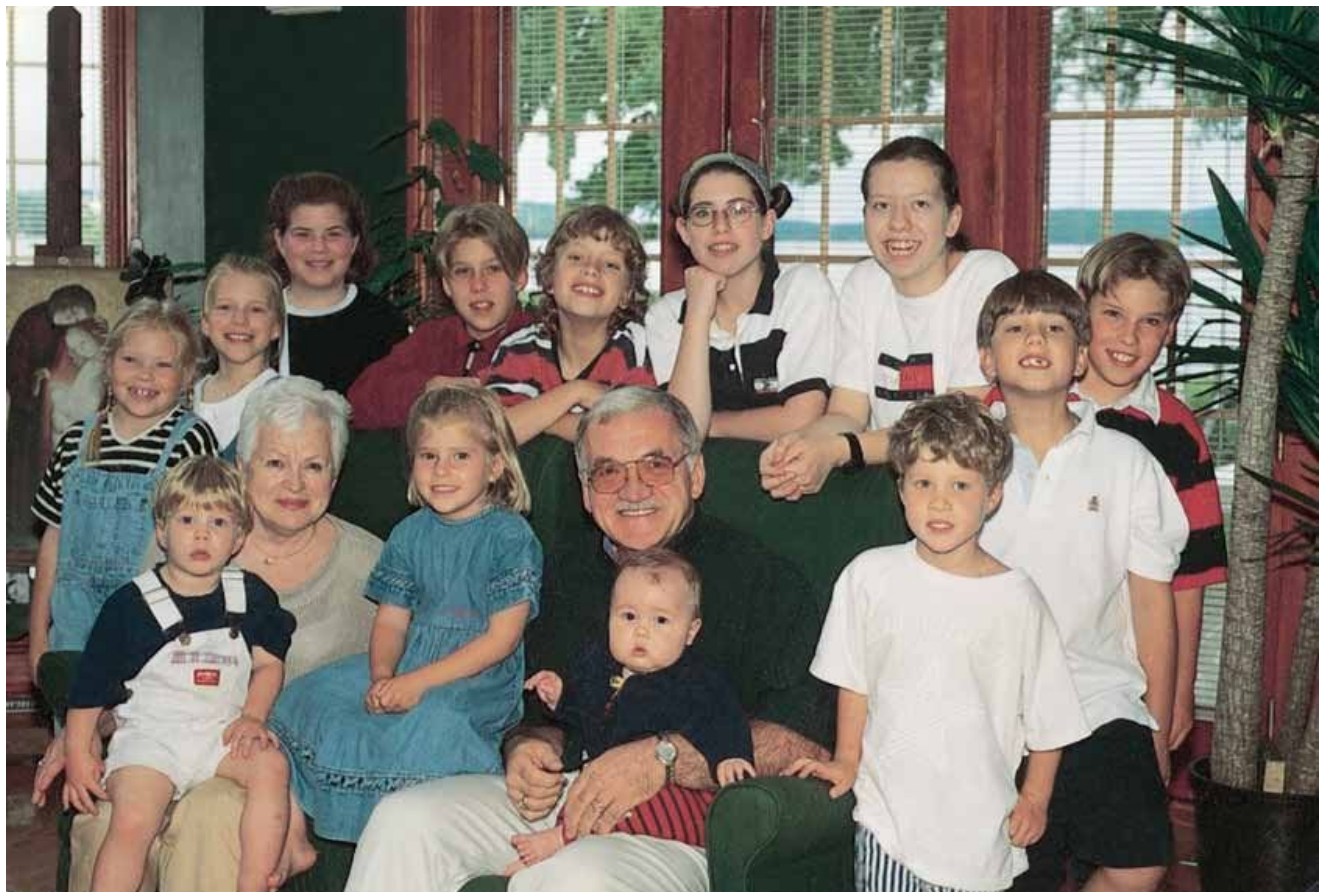
Tėvas Dovydas ir kun. Guy Giroux, autoriaus dvasiniai palydėtojai.

Leandre ir Elžbieta savo namuose Sherbrooke.

Lachance šeima, pirmoji karta.

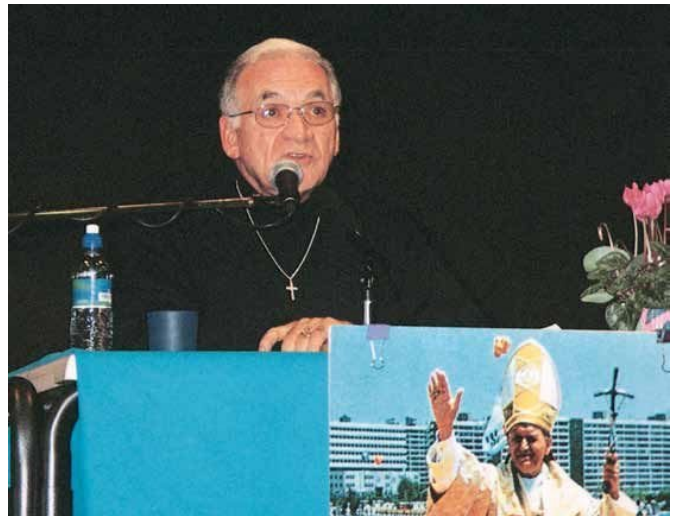
Lachance šeima, antroji karta.

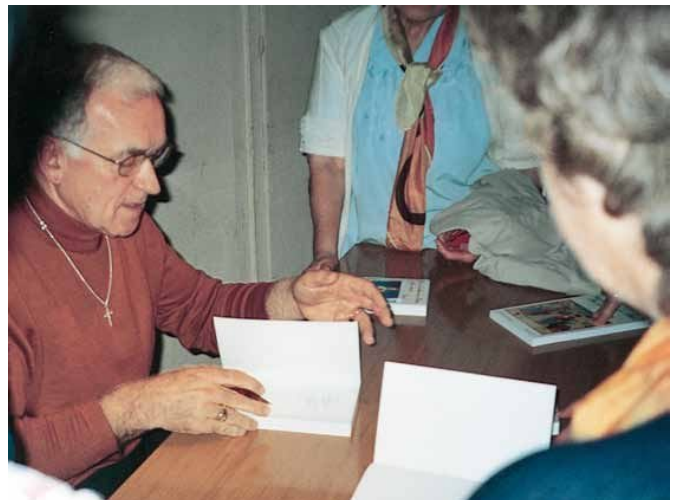
Simonne Butler, skaitytoja iš Floridos, svečiuose pas Leandre.

Paskaita Toulouse'e, Prancūzija, 2001 m. spalio 27 d.

Paskaita Boulogne'e, Prancūzija, 2001 m. spalio 28 d.

Knygų pasirašymas, Pontmain'as, Belgija, 2001 m. spalio 14 d.

Nr. 88 – apie teroristų išpuolius prieš Jungtines Amerikos Valstijas

„...Jūs, kurie dabar kenčiate – jūsų kančios nėra nenaudingos, jeigu jos yra Man paaukotos.

Liaukitės patys save stebėję; gręžkitės į Mane, jūsų Dievą. Tada rasite Taiką, Džiaugsmą, Meilę ir Šviesą.

Aš taip labai trokštu jus matyti laimingus! Kad tas mano troškimas išsipildytų, Man reikia jūsų pritarimo, nes Aš didžiai gerbiu laisvę, kurią jums dovanojau.“

Štai sekanti Dangaus dovana:
trečiasis Leandre Lachance tomas – apie pažadų išsipildymą.

Pirmasis tomas mus supažindino su asmenine formacija, ištikimai atsiliepiant Tėvo Valiai daugeliu visiškų ir besąlyginių „taip“.

Antrasis mums atskleidė laimingas, mus keičiančias šių „taip“ pasekmes ir nuolat širdyse vykstantį pasikeitimą. „Šios knygos duoda daug gėrio mūsų sieloms“, neseniai mums pasakė vienas tėvas benediktinas.

Trečiajame tome – į žygį pakilusi Bažnyčia ir Naujoji Bendruomenė. Dievas nemeluoja. Jis daro tai, ką sako. Jis numatė, kad visa bus išgryninta... ir tai jau prasidėjo.

Tam kad būtų mūsų Tėvo, ne mūsų, Valia, kad ateitų Jo Karalystė!

Jėzaus
Išrinktųjų Misionierystė